

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och vissa andra lagar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, kreditinstitutslagen, lagen om investeringstjänster och lagen om myndigheten för finansiell stabilitet ändras.

Genom lagändringarna genomförs nationellt ett ändringsdirektiv som gäller det så kallade Daisy Chain-avdragssystemet. Verket för finansiell stabilitet ska i fortsättningen i allmänhet inte fastställa ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för sådana institut som enligt resolutionsplanen ska försättas i likvidation eller konkurs.

Utöver genomförandet av Daisy Chain 2-direktivet föreslås det samtidigt andra sådana behövliga enskilda ändringar i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, kreditinstitutslagen och lagen om investeringstjänster genom vilka genomförandet av det tidigare resolutionsdirektivet kompletteras och preciseras.

Lagen om myndigheten för finansiell stabilitet ändras enligt förslaget så att meddelanden om skyldighet att betala insättningsgarantiersättningar inte behöver publiceras i den officiella tidningen och så att Verket för finansiell stabilitet får överföra vissa biträdande uppgifter till tjänsteleverantörer.

Lagarna avses träda i kraft den 13 november 2024.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	4
2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll.....	5
3 Nuläge och bedömning av nuläget	6
4 Förslagen och deras konsekvenser	6
4.1 De viktigaste förslagen	6
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna.....	7
5 Alternativa handlingsvägar.....	7
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	7
5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater	7
6 Remissvar	8
7 Specialmotivering.....	10
7.1 Lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag.....	10
7.2 Kreditinstitutslagen.....	24
7.3 Lagen om investeringstjänster	25
7.4 Lagen om myndigheten för finansiell stabilitet	25
8 Ikraftträdande	27
9 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	27
LAGFÖRSLAG.....	31
1. Lag om ändring av lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag.....	31
2. Lag om ändring av 1 kap. 4 a § i kreditinstitutslagen.....	46
3. Lag om ändring av 13 a kap. 2 § i lagen om investeringstjänster	46
4. Lag om ändring av 5 och 7 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet	47
BILAGA	49
PARALLELLTEXTER.....	49
1. Lag om ändring av lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag.....	49
2. Lag om ändring av 1 kap. 4 a § i kreditinstitutslagen.....	75
3. Lag om ändring av 13 a kap. 2 § i lagen om investeringstjänster	76
4. Lag om ändring av 5 och 7 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet	77

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Bakgrunden till beredningen av propositionen utgörs av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1174 av den 11 april 2024 om ändring av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller vissa aspekter av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (det så kallade *Daisy Chain 2-direktivet*).¹ Daisy Chain 2-direktivet förutsätter nationellt genomförande till den del som direktiv 2014/59/EU² (nedan *resolutionsdirektivet*) ändrades genom det.

Det har föreskrivits om Daisy Chain-avdragssystemet i det tidigare ändringsdirektivet (EU) 2019/879³ och i förordning (EU) 2019/877⁴. Genom dessa ändringar föreskrevs att det interna minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (*MREL-kravet*), dvs. det MREL-krav som är tillämpligt på institut och enheter som är dotterföretag till resolutionsenheter men som själva inte är resolutionsenheter, får uppfyllas av dessa institut och enheter med hjälp av instrument som emitterats till och köpts av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp.

Detta ändrades senare genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2036⁵, genom vilken särskilda avdragsregler infördes när det gäller en indirekt teckning av instrument som är kvalificerade för att uppfylla det interna MREL-kravet. Ändringsakten innehöll dessutom en översynsskyldighet för kommissionen. Kommissionen skulle se över effekterna av den indirekta teckningen av instrument som är kvalificerade för att uppfylla MREL-kravet på lika villkor mellan olika typer av bankkoncernstrukturer, samt bedöma huruvida enheter som själva inte är resolutionsenheter bör tillåtas att uppfylla MREL-kravet på konsoliderad basis.

Dessutom ombads kommissionen bedöma huruvida MREL-kravet ska tillämpas på sådana enheter som i händelse av fallissemang ska bli föremål för nationella insolvensförfaranden.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1174 om ändring av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller vissa aspekter av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877 om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2036 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2014/59/EU vad gäller tillsynsbehandlingen av globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter och metoder för den indirekta teckningen av instrument som är kvalificerade för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

Kommissionen antog den 18 april 2023 ett förslag till lagstiftning baserat på kommissionens översyn.

Bakom propositionen ligger dessutom kompletteringsbehov som upptäckts i samband med genomförandet av det tidigare resolutionsdirektivet (särskilt (EU) 2019/879). I praktiken har kompletteringsbehov upptäckts även i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014), som skulle främja Verket för finansiell stabilitets (nedan även *verket*) verksamhet när det utövar sina befogenheter.

1.2 Beredning

Beredningen av EU-rättsakten

Kommissionen antog den 18 april 2023 lagstiftningsförslaget COM/2023/229 final till Europaparlamentets och rådets om direktiv om ändring av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller vissa aspekter av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.⁶ Förslaget till lagstiftning var en del av en större förslagshelhet som gällde bestämmelserna om resolution och insättningsgaranti för banker. Det gjordes en konsekvensbedömning av det föreslagna lagstiftningspaketet där också ändringarna i Daisy Chain-avdragssystemet behandlades i någon mån.⁷

Angående förslaget till lagstiftningen överlämnades statsrådets skrivelse U 21/2023 rd⁸ till riksdagen. Riksdagens ekonomiutskott lämnade sitt utlåtande EkUU 10/2023 rd⁹ och stora utskottet sitt utlåtande StoURS 59/2023rd om saken.

Förhandlingarna om Daisy Chain 2-direktivet framskred snabbare än de andra förslagen i helheten som gäller bestämmelser om resolution och insättningsgaranti för banker och direktivet antogs den 11 april 2024. De ändringar i resolutionsdirektivet 2014/59/EU som föreskrivs i Daisy Chain 2-direktivet förutsätter nationellt genomförande och de ska genomföras i den nationella lagstiftningen senast den 13 november 2024.

Beredningen av propositionen

Regeringspropositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet. Beredningsunderlaget till propositionen har funnits till påseende i projektportalen med identifieringskoden VM087:00/2024.¹⁰

Utkastet till proposition har varit på remiss 31 maj–5 juli 2024. Yttranden begärdes av justitieministeriet, Verket för finansiell stabilitet, Finlands Bank, Finansinspektionen, Finanssiala ry, VTS-fonden samt 24 banker och värdepappersföretag som omfattas av resolutionslagens tillämpningsområde. Sex aktörer yttrade sig, av vilka Finlands Bank konstaterade att banken inte har något att yttra om propositionen, och Finanssiala ry

⁶ Kommissionens förslag COM/2023/229 final; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52023PC0229>

⁷ Kommissionens konsekvensbedömning SWD(2023) 225 final; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52023SC0225>

⁸ U 21/2023 rd; https://www.eduskunta.fi/SV/vaski/Kirjelma/Sidor/U_21+2023.aspx

⁹ Ekonomiutskottets utlåtande EkUU 10/2023 rd

¹⁰ Projektportalen VM087:00/2024; <https://vm.fi/sv/projekt?tunnus=VM087:00/2024>

konstaterade att föreningen inte avger ett eget yttrande om propositionen. De övriga remissvaren behandlas i avsnitt 6 i propositionen.

2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

Daisy Chain 2-direktivets målsättning är att tillåta mellanvarande (förmedlande) enheter att uppfylla det interna MREL-kravet på koncernnivå under den mellanvarande enheten. Detta skulle kunna gälla t.ex. bankkoncerner där moderföretaget är ett holdingbolag. Strävan med de ändrade bestämmelserna har varit att bemöta olika typer av bankkoncernstrukturer jämnt.

Vid kommissionens översyn upptäckte man att om en mellanvarande enhet omfattas av kapitalbaskrav eller ett kombinerat buffertkrav på konsoliderad basis, skulle efterlevnad av det interna MREL-kravet på individuell nivå kunna skapa en risk för att de resurser som är kvalificerade för interna MREL-krav och som är förutbestämda på nivån för den mellanvarande enheten inte är tillräckliga för att åter uppfylla det tillämpliga kapitalbaskravet efter nedskrivning och konvertering av dessa resurser. Enligt direktivet ska den mellanvarande enheten kunna uppfylla det interna MREL-kravet på konsoliderad nivå, när den mellanvarande enheten endast omfattas av ytterligare kapitalbaskrav på konsoliderad basis.

Uppfyllandet av det interna MREL-kravet på konsoliderad basis bör dock, vid resolutionsmyndighetens bedömning, inte väsentligt försämra koncernresolutionsstrategins trovärdighet och genomförbarhet, eller resolutionsmyndighetens tillämpning av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder för den berörda mellanvarande enheten eller för andra enheter i dess resolutionsgrupp. Dessutom innehåller direktivet andra villkor som gäller enheternas förläggningsort, ägarstrukturer och bolagsformer.

Enligt direktivet beräknas de mellanvarande enheternas kvalificerade skulder på ett sätt som liknar beräkningen av kapitalbasen och därför ska också de skulder som kan användas för att uppfylla det interna MREL-kravet uppfylla kriterierna i EU:s tillsynsförordning¹¹. Dessutom ska de skulder som kan användas för att uppfylla kravet uppfylla andra tidigare föreskrivna kriterier för kvalificerade skulder enligt resolutionsdirektivet.

Strävan med rättsakten är dessutom att med avseende på resolutionsplaneringen tydligt fastställa vilka enheter som vid fallissemang ska bli föremål för nationella insolvensförfaranden. Definitionen är av betydelse särskilt med tanke på konsolidering och Daisy Chain-avdragsmekanismen, men också för enskilda institut. När resolutionsmyndigheten bedömer om en enhet ska bli föremål för nationella insolvensförfaranden, ska myndigheten beakta enhetens relevans inom koncernen och huruvida den utför kritiska funktioner. I fortsättningen ska resolutionsmyndigheten i regel inte fastställa MREL-krav för enheter som vid fallissemang ska bli föremål för nationella insolvensförfaranden. På vissa villkor ska det dock fortfarande vara möjligt att fastställa MREL-krav även för dessa enheter. MREL-krav ska kunna fastställas framför allt för att skydda den finansiella stabiliteten eller för att hantera risken för spridning till det finansiella systemet. I direktivet föreskrivs närmare om vilka instrument som ska användas för att uppfylla kravet.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A02013R0575-20240109>

Om det på denna grund inte har fastställts något MREL-krav för ett institut, behöver det med stöd av direktivet inte heller inhämta förhandstillstånd från resolutionsmyndigheten för att verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av skulder som normalt skulle uppfylla kvalificeringskraven för MREL-kravet. Om resolutionsmyndigheten undantagsvis har beslutat att fastställa ett MREL-krav för ett sådant institut, berörs sådana institut av lättare rapporterings- och publiceringskrav än andra enheter med en resolutionsstrategi för vilka ett MREL-krav har fastställts.

Direktivet innehåller inga bestämmelser som inbegriper nationell prövning.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

De gällande bestämmelserna gör det möjligt att fastställa ett MREL-krav även för institut som enligt resolutionsplanen ska försättas i likvidation eller konkurs i en krissituation. Genomförande av Daisy Chain 2-direktivet förutsätter till denna del ändringar särskilt i 8 kap. 7 § 3 mom. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014, nedan *resolutionslagen*). Eftersom det i direktivet föreskrivs rätt omfattande om MREL-krav på institut som ska bli föremål för insolvensförfarande, är det nödvändigt att ta in en särskild bestämmelse om dem i lagen.

Även när det gäller MREL-krav på mellanvarande enheter enligt Daisy Chain 2-direktivet behöver bestämmelserna kompletteras, framför allt 8 kap. 7 e §.

Dessutom har man upptäckt vissa inexaktheter eller kompletteringsbehov när det gäller det tidigare genomförandet av resolutionsdirektivet, som förutsätter kompletteringar av flera paragrafer i resolutionslagen samt i kreditinstitutslagen (610/2014) och lagen om investeringstjänster (747/2012).

I Verket för finansiell stabilitets verksamhet har man också upptäckt vissa kompletteringsbehov i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet. Med tanke på det praktiska utförandet av verkets uppgifter vore det nödvändigt att verket skulle kunna lägga ut vissa biträdande uppgifter, såsom rådgivnings- eller kundserviceuppgifter, till en privat eller offentlig tjänsteleverantör. Särskilt när verket utövar sina befogenheter för att inleda resolutionsförfarande i en bank eller betalar insättningsgarantiersättning kan verket bli föremål för ett stort antal kundkontakter eller omfattande rådgivningsbehov, som det kan vara utmanande för verket att besvara på grund av verkets begränsade personalresurser.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

Det föreslås att Daisy Chain 2-direktivet genomförs genom propositionen. Till resolutionslagen fogas en bestämmelse om MREL-kraven på institut som blir föremål för solvensförfarande. Dessutom föreslås att bestämmelserna om MREL-krav på mellanvarande enheter enligt direktivet kompletteras framför allt i 8 kap. 7 e §, samt genom att flytta en del av kraven i den nuvarande 7 e § till en ny 7 f §, till vilken också fogas de nya omständigheter som Daisy Chain 2-direktivet förutsätter i fråga om skuldinstrument som kan användas för att uppfylla MREL-kravet.

I resolutionslagen görs också andra mer tekniska preciseringar av genomförandet av det tidigare resolutionsdirektivet.

Det föreslås att lagen om myndigheten för finansiell stabilitet ändras så att beslut om skyldighet att betala insättningsgarantiersättningar inte behöver meddelas i den officiella tidningen och så att verket får överföra vissa biträdande uppgifter till en tjänsteleverantör.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

För närvarande fastställs MREL-kravet för sådana institut som vid fallissemang ska bli föremål för nationellt insolvensförfarande till det belopp som behövs för att täcka förlusterna. Denna andel för att täcka förlusterna motsvarar vanligtvis i praktiken institutets kapitalbaskrav. Detta innebär att ett institut som blir föremål för insolvensförfarande kan uppfylla MREL-kravet genom att uppfylla kapitalbaskravet, och MREL-kravet tillför inget som helst mervärde och ingen som helst ytterligare buffert för krissituationer i institutet. Uppföljningen av att MREL-kravet är uppfyllt tillför inte heller något mervärde för resolutionsmyndigheten, eftersom banktillsynsmyndigheten, Finansinspektionen, följer att kravet är uppfyllt som ett led i tillsynen.

Upprättandet av MREL-beslut orsakar dock en del administrativt arbete för verket, som skulle försvinna om verket i regel inte behöver fastställa ett MREL-krav för institut som blir föremål för insolvensförfarande. Detta betyder att antalet MREL-beslut som verket utfärdar sannolikt skulle minska med ungefär tio. Ändringens konsekvenser för verkets arbetsbörda är dock i praktiken små och påverkar inte verkets personalresurser.

Ändringen har ingen praktisk inverkan på de krav som de institut som blir föremål för insolvensförfarande ska uppfylla, eftersom MREL-kravet på det sätt som konstaterats ovan i första hand har motsvarat kapitalbaskravet. Direktivändringen har ingen inverkan på det egentliga kapitalbaskravet som det föreskrivs om i tillsynsbestämmelserna.

I Finland finns inga sådana bolag som de mellanvarande enheter som avses i Daisy Chain 2-direktivet och för vilka ett internt MREL-krav på konsoliderad nivå skulle kunna fastställas.

Möjlighet för Verket för finansiell stabilitet att överföra vissa biträdande uppgifter till en extern tjänsteleverantör främjar t.ex. informationen till kunder och insättare och tillgodoseendet av deras rättigheter i en resolutionssituation eller i en situation då insättningsgarantiersättningar ska betalas. Då kan fler personer t.ex. besvara förfrågningar som riktas till verket och ge råd i situationen. Överföringen av uppgifter orsakar kostnader för verket i enlighet med det avtal som ingås med tjänsteleverantören.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Medlemsstaterna har inget nationellt handlingsutrymme vid genomförandet av Daisy Chain 2-direktivet.

5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater

På grund av den brådskande tidtabellen för att genomföra Daisy Chain 2-direktivet är det inte känt hur andra medlemsstater kommer att genomföra direktivet.

Enligt den tidigare konsekvensbedömningen finns det inom bankunionen sammanlagt 10 banker i sex medlemsstater som har en sådan mellanvarande enhet som avses i bestämmelserna och för vilken ett internt MREL-krav på konsoliderad basis skulle kunna fastställas. Siffrorna baserar sig på uppgifter från slutet av 2021.

6 Remissvar

Justitieministeriet fäste i sitt yttrande uppmärksamhet vid 12 kap. 8 § 2 mom. 3 a-punkten i resolutionslagen, där det föreskrivs om rätt för verket att skjuta upp fullgörandet av avtalade betalnings- eller leveransskyldigheter för ett institut som ställts under resolutionsförvaltning, om uppskov är nödvändigt för att hindra att institutets finansiella ställning försämras samt för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse som avses i 4 kap. 1 § 1 mom. 3 punkten. I den gällande lagen är uppskov bundet till att uppskov är nödvändigt för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse. Enlig justitieministeriets åsikt skulle de föreslagna bestämmelsen eventuellt rentav avsevärt sänka kraven för att verket ska kunna skjuta upp fullgörandet av ett instituts avtalade betalnings- eller leveransskyldigheter. Enligt justitieministeriet bör man överväga om förslaget är motiverat, eller åtminstone borde bestämmelsen motiveras betydligt mer ingående, och av motiveringen framgår inte om förslaget baserar sig på EU-rätten eller genomförande av den, eller enbart på ett nationellt behov. Om tröskeln för uppskov sänks, behöver förslaget till bestämmelsen enligt justitieministeriet granskas med avseende på de grundläggande fri- och rättigheterna som tryggas i grundlagen.

Denna ändring av 12 kap. 8 § 2 mom. 3 punkten i resolutionslagen hänför sig till preciseringen av genomförandet av resolutionsdirektivet. I artikel 33a.1 d i direktivet konstateras att resolutionsmyndigheten kan utöva befogenheten att tillfälligt upphäva om det är ”nödvändigt för att uppnå det fastställande som föreskrivs i artikel 32.1 c”, dvs. med hänsyn till allmänintresset. Ändringen sänker inte kraven för verket att skjuta upp fullgörandet av ett instituts avtalade betalnings- eller leveransskyldigheter, utan den begränsar snarare tillämpningen. Enligt den gällande bestämmelsen skulle uppskov ha varit möjligt ”för att säkerställa ett allmänt intresse”, som skulle ha kunnat omfatta många slags situationer. I den föreslagna ändrade bestämmelsen är tillämpningen begränsad till situationer där verket överväger om de krav på allmänintresset som är en förutsättning för resolution är uppfyllda. Bestämmelsen torde uppfylla direktivets syfte mer exakt. På grund av justitieministeriets yttrande kompletterades specialmotiveringen på denna punkt i propositionen.

Justitieministeriet fäste i sitt yttrande dessutom uppmärksamhet vid den föreslagna ändringen av 5 kap. 9 § 5 mom. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet som gäller publiceringen av beslut och meddelanden om insättningsgarantiersättningar. Enligt justitieministeriet förefaller det inte ändamålsenligt att i bestämmelsen slopa skyldigheten att meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina tillgodohavanden. Enligt justitieministeriet skulle det dessutom kunna vara skäl att hänvisa till 62 § i förvaltningslagen (434/2003) i bestämmelsen. Propositionen kompletterades på det sätt som justitieministeriet föreslog.

Justitieministeriet fäste i sitt yttrande också uppmärksamhet vid den nya bestämmelse som föreslås i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet och som gäller överföring av vissa biträdande uppgifter till en privat eller offentlig tjänsteleverantör. Justitieministeriet påpekade att i en situation där en myndighet sköter en uppgift som hör till en annan myndighet är det i sak fråga om en annorlunda situation än en situation enligt 124 § i grundlagen, där offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter, och i propositionen behandlas inte möjligheten att en annan myndighet sköter uppgifter som hör till Verket för finansiell stabilitet. Justitieministeriet anmärkte på bestämmelsens placering i lagen och på specialmotiveringen, och konstaterade att det förefaller som om frågorna om anförtröende av offentliga förvaltningsuppgifter till andra än myndigheter de facto inte bedömts tillräckligt med avseende på grundlagens 124 § i propositionen.

Med anledning av justitieministeriets utlåtande kompletterades specialmotiveringen till bestämmelsen om överföring av biträdande uppgifter samt motiveringen till

lagstiftningsordning. Trots att lagförslagets parallelltexter anses vara viktiga och åskådliggöra de föreslagna ändringar på det sätt som justitieministeriet anför, var det av tidtabellsskäl inte möjligt att ta i parallelltexter i propositionen före remissbehandlingen.

Verket för finansiell stabilitet understödde det nationella genomförandet av Daisy Chain 2-direktivets bestämmelser på föreslaget sätt liksom de andra preciseringar och kompletteringar som föreslås i den nationella lagstiftningen. Verket betonade behovet av den nya bestämmelse om möjligheten att överföra biträdande uppgifter som föreslås i 7 kap. 11 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet. Verket ansåg det också motiverat att ändra lagens 5 kap. 9 § så att beslut om att skyldighet att betala insättningsgarantiersättning inträder inte ska meddelas i den officiella tidningen. Verket föreslog tekniska korrigeringar i 8 kap. 7 f § 2 mom. 3 punkten i resolutionslagen och i 13 a kap. 2 § 4 mom. i lagen om investeringstjänster, som togs in i propositionen. Verket föreslog dessutom vissa nya preciseringar i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet i fråga om extra årliga insättningsgarantiavgifter samt i resolutionslagen i fråga om publicering av uppgifter i ett resolutionsbeslut som gäller ett institut som verkar på en reglerad marknad, ytterligare vederlag som betalas av ett tillfälligt institut eller ett egendomsförvaltningsbolag, befogenheter att lista och avlista äganderätts- och skuldinstrument, undantag från kravet på koncession för ett tillfälligt institut samt skyldighet att informera en filials resolutionsmyndighet. Det är skäl att bedöma verkets förslag till ytterligare preciseringar omsorgsfullt med avseende på bl.a. värdepappersmarknadsregleringen och den övriga regleringshelheten, något som inte varit möjligt inom den snäva tidtabellen för genomförande av Daisy Chain 2-direktivet. Verkets förslag till ytterligare preciseringar har sålunda inte tagits in i propositionen.

Nordea Bank Abp ansåg att Daisy Chain 2-direktivet är av tämligen liten betydelse för finländska kreditinstitut, eftersom det enligt vad Nordea vet för närvarande inte förekommer några sådana mellanvarande enheter som avses där i Finland. Nordea ansåg att de preciseringar av genomförandet av det tidigare resolutionsdirektivet som föreslås i resolutionslagen är mycket välkomna och förtydligande och föreslog några tekniska korrigeringar av propositionen samt en precisering av kreditinstitutslagens bestämmelse om den ordning i vilken borgenärerna ska få betalning. Propositionen ändrades till följd av Nordeas förslag till tekniska preciseringar. Det gjordes inga ändringar i den ordning i vilken borgenärerna ska få betalning, eftersom den gällande regleringen täcker de synpunkter som Nordea framfört och tolkas också på det sättet. Det är ändamålsenligt att bedöma ett eventuellt ytterligare förtydligande av regleringen till denna del när det förslag till ändring av resolutionsdirektivet som diskuteras för närvarande och där den ordning i vilken borgenärerna ska få betalning med stor sannolikhet kommer att ändras ska genomföras nationellt.

Nordea föreslog dessutom att det med anledning av förordningen om ändring av tillsynsförordningen (Capital Requirements Regulation EU 2024/1623, *CRR3*¹²) skulle vara skäl att i kreditinstitutslagen ta i de ändringar som behövs för att tillämpa dess nationella optioner innan ändringarna träder i kraft den 1 januari 2025. Dessa bestämmelser som omfattas av nationell prövningsrätt innebär en övergångstid för behandlingen av riskvikten för hypotekslån (CRR3 artikel 465.5) samt möjlighet att avvika från tillämpningen av golvet för riskvägda tillgångar i fråga om dotterbolag som är etablerade i samma medlemsstat som moderbolaget. Enligt Nordea kommer tillsynskraven att öka mer i Finland än EU-genomsnittet under de följande 8 åren när ändringarna i tillsynsförordningen börjar tillämpas fullt ut, och genom

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1623 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller krav avseende kreditrisk, kreditvärdighetsjusteringsrisk, operativ risk, marknadsrisk och golvet för riskvägda tillgångar.

övergångstiderna kan denna inverkan på bankerna och deras kunder dämpas. Dotterbolagsundantaget skulle enligt Nordea lätta upp dotterbolagens administrativa börda utan att lätta upp tillsynskraven på konsoliderad nivå. Nordea påpekade att riksdagens stora utskott har ansett det viktigt att övergångstider för behandlingen av riskvikten för hypoteks- och företagslån tas in i förordningstexten (StoURS 133/2022 rd) och att detta var ett viktigt förhandlingsmål för Finland. Nordea konstaterar också att riksdagens ekonomiutskott (EkUU 47/2022 rd) har ansett det viktigt att ändringar som avspeglas i bostadsfinansiering med låg risk eller företagskrediter inte heller innebär att kreditgivningen skärps efter att de särskilda övergångstiderna gått ut. Enligt Nordea borde Finland i god tid innan ändringarna i tillsynsförordningen träder i kraft föreskriva om utnyttjande av övergångstiderna, så att bankerna kan planera kapitalanvändningen och rapporteringen efter förordningens ikraftträdande.

De uppskattade konsekvenserna av ändringarna av förordningen har ändrat och preciserats. Till skillnad från vad som konstateras i Nordeas utlåtande kan genomförandet av ändringarna i förordningen enligt Finansinspektionens uppdaterade bedömning rentav lätta upp tillsynskraven för de finländska bankerna på sektornivå. I vilket fall som helst är det skäl att bedöma utnyttjande av medlemsstatsoptionerna i ändringsförordningen omsorgsfullt innan förslag till lagstiftning om dem läggs fram, eftersom det är fråga om en central strukturell förändring av tillsynskraven för kreditinstitut.

I den aktuella propositionen ändras inte kreditinstitutslagstiftningen till andra delar än vad som behövs för att genomföra resolutionsdirektiven. På grund av den brådskande tidtabellen för att genomföra Daisy Chain 2-direktivet är det inte möjligt att i samband med propositionen bedöma konsekvenserna av de ovannämnda nationella optionerna omsorgsfullt och begära separat yttrande om dem. Av ovannämnda orsaker har bestämmelserna om nationell prövningsrätt i förordningen om ändring av tillsynsförordningen inte tagits in i propositionen på det sätt som Nordea föreslår.

Kommunfinans Abp fäste i sitt yttrande uppmärksamhet vid att tillämpningsområdet för förslaget till 8 kap. 14 § i resolutionslagen skulle vara vidare än för artikel 45 i resolutionsdirektivet, som genomförs genom paragrafen. Enligt Kommunfinans Abp skulle rapporteringsskyldigheten på myndigheternas begäran enligt 3 mom. omfatta institut som det inte fastställts något MREL-krav för. Paragrafens 4 mom. förtydligades på grund av Kommunfinans Abp:s påpekande.

Efter remissförfarandet gjordes dessutom vissa andra tekniska ändringar som upptäcktes vara nödvändigt för att precisera det tidigare genomförandet av resolutionsdirektivet.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

1 kap. Allmänna bestämmelser

3 §. Definitioner. Hänvisningen i 1 mom. 30 punkten ändras så att den avser de nya 7 f § 1 mom. och 7 h §, där det föreskrivs om kvalificerade skulder som uppfyller MREL-kravet. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande bestämmelsen.

2 kap. Resolutionsplan

6 §. Vad en koncernresolutionsplan ska innehålla. Det föreslås att paragrafen utökas med ett nytt 4 mom. för att komplettera genomförandet av 33.3 i resolutionsdirektivet. Bestämmelsen

gäller s.k. ”mellanvarande enheter”, som i koncernens resolutionsplan ska identifieras som resolutionsenheter. Bestämmelsen är tillämplig på mellanvarande enheter som är finansiella holdingbolag och vilkas moderföretag är holdingbolag med blandad verksamhet. Den mellanvarande enheten ska direkt eller indirekt genom en annan enhet inneha ett dotterbolag som hör till samma koncern och som är ett institut. Utöver att den mellanvarande enheten ska definieras som en resolutionsenhet i resolutionsplanen ska resolutionsåtgärderna avse denna mellanvarande enhet i en krissituation.

3 kap. **Bedömning av avvecklings- och omorganiseringsmöjligheter**

4 §. *Undanröjande av hinder för avveckling av ett institut och omorganisering av verksamheten.* Det föreslås att till 2 mom. 1 punkten fogas ett omnämnande av buffertkravet enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen.

Enligt bestämmelsen ska institutet inom två veckor lägga fram ett förslag till åtgärder och en tidsplan för genomförandet av dessa för verket, för att säkerställa att institutet efterlever det minikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som ställts på det samt det sammanlagda buffertkravet enligt 10 kap. 3 § 2 mom. i kreditinstitutslagen. Ett sådant förslag ska läggas fram om institutet inte uppfyller det sammanlagda buffertkravet tillsammans med minikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 8 kap., som uttrycks på det sätt som anges i 7 a § 2 mom. Institutet kan i en sådan situation uppfylla det sammanlagda buffertkravet utöver minikravet för kapitalbas enligt artikel 92.1 a–c i EU:s tillsynsförordning och det buffertkrav enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen, men hinder för möjligheten till avveckling kan av ovannämnda orsak ändå föreligga. Institutet ska lägga fram ett förslag för verket inom två veckor också om ett väsentligt hinder för möjligheten till avveckling beror på att institutet inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som föreskrivs i 8 kap. i denna lag eller i artiklarna 92a och 494 i EU:s tillsynsförordning. I tidsplanen för genomförandet av de åtgärder som institutet föreslår ska hänsyn tas till orsakerna till det hinder som verket konstaterat. Genom bestämmelsen har artikel 17.3 i resolutionsdirektivet genomförts.

Hänvisningen i 4 mom. 13 punkten underpunkt b ändras så att den avser de nya 7 f § 1 mom. och 7 h §.

4 kap. **Ställande av institut under resolutionsförvaltning**

4 §. *Offentliggörande av beslut om inledande av resolutionsförfarande.* I 1 mom. stryks 5 punkten om offentliggörande av beslut om inledande av resolutionsförfarande i den officiella tidningen. Offentliggörandet i den officiella tidningen har varit en del av s.k. offentlig delgivning. Förvaltningslagens bestämmelser om den moderniserades genom lag (432/2019) och enligt 62 § i den lagen ska offentlig delgivning i första hand ske genom att handlingen publiceras på myndighetens webbplats och vid behov i den tidning ur vilken mottagaren kan antas bäst få information om saken. I en resolutionssituation nås allmänheten bäst genom offentlig delgivning enligt 62 § i förvaltningslagen via verkets webbplats samt genom information på Finansinspektionens och det berörda institutets webbplatser, och det finns inget behov av ett separat meddelande i den officiella tidningen.

5 §. *Resolutionsförvaltning av företag som hör till en grupp, av resolutionsgrupper och av en resolutionsgrupps medlemskreditföretag.* Det föreslås att paragrafens 4 mom. ändras för att komplettera det tidigare genomförandet av artikel 33.4 i resolutionsdirektivet.

Även om det i 1 kap. 1 § 2 mom. i resolutionslagen föreskrivs att bestämmelserna om institut ska tillämpas även på finansiella holdingföretag, på blandade finansiella holdingföretag och på holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag, är det nödvändigt att föreskriva separat om dessa företag i detta sammanhang, eftersom direktivets bestämmelse gäller endast dem och inte alla institut. Enligt bestämmelsen får verket ställa finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet samt motsvarande företag som är moderföretag under resolutionsförvaltning, trots att de inte uppfyller villkoren för resolutionsförvaltning enligt 1 §, om villkoren 1–4 i bestämmelsen uppfylls. För det första förutsätts att företaget är en resolutionsenhet. Dessutom ska bolaget ha ett eller flera dotterföretag som uppfyller villkoren för ställande under resolutionsförvaltning enligt 1 § 1 mom. Företagets dotterföretag ska också vara ett institut men inte en resolutionsenhet. Fallissemang för företagets dotterföretag ska medföra en risk för hela resolutionsgruppen. Dessutom förutsätts att resolution av antingen ett företags dotterföretag eller hela resolutionsgruppen förutsätter resolutionsåtgärder gentemot företaget.

6 kap. **Nedskrivning och konvertering av värdet på aktier, andelar och vissa andra balansposter samt indragning av aktier och andelar**

1 §. *Skyldighet att skriva ned det nominella värdet på poster i eget kapital samt att skriva ned och konvertera vissa andra balansposter.* Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras och att det tidigare genomförandet av artikel 47 och artikel 60.3 i resolutionsdirektivet samtidigt preciseras.

Enligt den gällande bestämmelsen ska verket samtidigt som det beslutar om täckande av förluster och konvertering av balansposter på det sätt som föreskrivs i momentet dra in varje aktie- eller andelsägares aktier eller andelar i samma förhållande som institutets förluster har täckts i enlighet med detta moment, om inte verket beslutar att aktierna eller andelarna ska överlåtas till sådana borgenärer vilkas fordringar har skrivits ned eller i enlighet med denna lag konverterats till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet.

Enligt artikel 47.1 i resolutionsdirektivet ska aktierna i första hand dras in, när institutets kapitalinstrument eller nedskrivningsbara skulder konverteras till institutets eget kapital. Om en värdering enligt artikel 36 i resolutionsdirektivet visar att institutets tillgångar är större än dess skulder, ska konverteringen genomföras så att aktieägarnas ägarandel i institutet spåds ut i betydande grad. I artikel 47.1 i resolutionsdirektivet hänvisas till hela artikel 36, så kravet på indragning av aktier gäller också en situation där värderingen visar att institutets skulder är större än tillgångarna enligt den konkursjämförelseberäkning som ingår i värderingen. Aktierna måste vid behov kunna dras in helt och hållet även i det fallet att institutets hela kapital inte behöver skrivas ned för att täcka förlusterna vid resolution, om institutets skulder dock är större än tillgångarna i konkursjämförelsen. På motsvarande sätt måste aktierna kunna dras in helt och hållet också när de nedskrivningsbara skulderna konverteras till eget kapital. Bestämmelsen behöver kompletteras när det gäller de ovannämnda omständigheterna. Genom ändringarna kompletteras genomförandet av artikel 47.1 i resolutionsdirektivet.

Dessutom preciseras momentet när det gäller verkets rätt att bestämma att institutet eller dess moderföretag ska emittera nya aktier eller andelar, som ges till innehavarna av övrigt primärkapital, supplementärkapital, instrument som avses i 1 kap. 4 a § 1 mom. 4 punkten i kreditinstitutslagen och kvalificerade skulder som konverterats till kärnprimärkapitalinstrument. Enligt paragrafen ska dessa innehavare inte ha rätt till annan ersättning för nedskrivningen än nya aktier eller andelar som eventuellt emitteras till dem. Dessa kärnkapitalinstrument bör överföras till ovannämnda innehavare utan dröjsmål efter konverteringen. I fråga om konverteringsförhållandet för aktier och andelar bör principerna i 8

kap. 3 § 5 mom. iakttas. Genom bestämmelsen kompletteras det tidigare genomförandet av artikel 60.3 i resolutionsdirektivet.

På grund av den nya 8 kap. 7 f § föreslås att hänvisningen i denna paragrafs *11 mom.* ändras så att den avser 7 f § 1 mom. Verket ska utan dröjsmål efter det att ett institut har ställts under resolutionsförvaltning och värderats dessutom besluta om nedskrivning och konvertering av kvalificerade skulder till finansiella instrument som hänförs till kapitalbasen. Nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder vid resolutionsförvaltning eller separat från ställande under resolutionsförvaltning ska gälla endast skulder som uppfyller villkoren enligt 8 kap. 7 f § 1 mom. 1–8 punkten. Då ska emellertid inte villkoret som gäller återstående löptid för skuldinstrument i artikel 72c.1 i EU:s tillsynsförordning tillämpas.

3 §. *Nedskrivning av eget kapital och nedskrivning och konvertering av vissa andra balansposter i företag som hör till samma grupp.* Det föreslås att paragrafens *3 mom.* ändras för att komplettera genomförandet av artikel 59.1 andra stycket i resolutionsdirektivet.

I enligt med bestämmelsen ska verket fatta beslut om utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter samtidigt för resolutionsenheten, för dess moderföretag och för andra moderföretag som hör till samma resolutionsgrupp och som inte är resolutionsenheter. Ett samtidigt beslut ska fattas om resolutionsenheten har förvärvat kvalificerade skulder, poster i eget kapital eller andra balansposter genom enheter inom samma resolutionsgrupp. Nedskrivningen och konverteringen ska då göras med avseende på dessa indirekt förvärvade kvalificerade skulder, poster i eget kapital eller andra balansposter. Utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna ska leda till att förlusterna de facto överförs på resolutionsenheten.

7 kap. **Allmänna principer för resolutionsverktyg**

5 §. *Tillämpning av värdepappersmarknadslagstiftningen.* Hänvisningen i paragrafen korrigeras så att den avser 3 kap. i värdepappersmarknadslagen (746/2012), där det föreskrivs om prospekt. Värdepappersmarknadslagens tidigare 4 kap. har upphävts genom lag 1228/2018.

8 kap. **Skuldnedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument**

3 §. *Genomförande av nedskrivning och konvertering av skulder.* Det föreslås att paragrafens *3 mom. preciseras så att konverteringen av skulder till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet ska göras på ett sådant belopp som tryggar institutets eller det tillfälliga institutets verksamhet, marknadens förtroende samt uppfyllandet av villkoren i institutets koncession för åtminstone ett år framåt.* Genom ändringen kompletteras genomförandet av artikel 46.2 första stycket i resolutionsdirektivet.

I momentet föreskrivs i enlighet med artikel 46.1 b och 46.2 i resolutionsdirektivet om konvertering av skulder till kapitalbasinstrument efter att den skuldnedskrivning som avses i 2 mom. har gjorts. I en sådan situation kan de skulder som återstår efter tillämpningen av 2 mom. konverteras till kapitalbasinstrument till det belopp som behövs för att uppnå tröskelvärdet för kapitalbasen enligt den återhämtningsplan som avses i 8 a kap. i kreditinstitutslagen. Bestämmelsen täcker också punkt 4 i den artikeln, som innebär att sådan konvertering som avses i detta moment gäller även en sådan skuld av vars nominella värde en del återstår efter den nedskrivning som avses i 2 mom.

7 §. Minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder. Det föreslås att hänvisningen i *1 mom.* korrigeras till att avse 7 a–7 h § på grund av de ändringar som företagits i 8 kap. 7 f–7 i §. I övrigt motsvarar momentet den gällande bestämmelsen.

Det föreslås att paragrafens *3 mom.*, som gäller fastställande av minimikrav för institut som ska försättas i likvidation eller konkurs, upphävs. För genomförandet av Daisy Chain 2-direktivet föreskrivs det om minimikrav för institut som enligt resolutionsplanen ska bli föremål för insolvensförfarande i den nya 8 kap. 7 i §.

Det föreslås att paragrafens *4 mom.* ändras för att komplettera genomförandet av artikel 45c.1 i resolutionsdirektivet. Enligt *1 punkten* ska verket när det fastställer minimikravet beakta behovet av att säkerställa uppnåendet av målen för resolutionen enligt 1 kap. 6 §. När det gäller en resolutionsgrupp bör här beaktas att dess kris kan lösas och målen för resolutionen uppnås genom att tillämpa resolutionsverktygen, t.ex. nedskrivning av skulden, på den resolutionsenhet som hör till gruppen.

Det föreslås att till *2 punkten* fogas att när skulderna skrivs ned eller aktier, andelar eller andra balansposten skrivs ned eller konverteras ska verket beakta behovet att säkerställa att institutet, resolutionsenheten eller dess dotterföretag har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att täcka förlusterna. De dotterföretag som avses i bestämmelsen ska vara institut men inte resolutionsenheter. Kapitalbasen ska dessutom vara tillräcklig för att trygga institutets eller det tillfälliga institutets fortsatta verksamhet och uppfyllande av villkoren i institutets koncession. En resolutionsenhet ska ha motsvarande kapitalbas även i situationer där de kvalificerade skulderna på det sätt som anges i *3 punkten* inte i enlighet med resolutionsplanen skrivs ned eller konverteras eller överförs i sin helhet inom ramen för en partiell överföring av affärsverksamheten.

4–8 och 10 punkten i momentet motsvarar de gällande bestämmelserna. Det föreslås att till *9 punkten* fogas en hänvisning även till 5 § om fakultativa undantag i fråga om nedskrivningsbara skulder. Genom ändringen kompletteras genomförandet av artikel 45b.9 andra stycket d i resolutionsdirektivet.

7 a §. Fastställande av minimikravet. Det föreslås att paragrafens *4 och 5 mom.* ändras.

I *4 mom.* föreskrivs det om uppfyllande av minimikravet på konsoliderad nivå. Resolutionsenheter ska uppfylla kraven på resolutionsgruppens konsoliderade nivå. Den konsoliderade nivå som avses här är inte nödvändigtvis i alla situationer hela koncernens konsoliderade nivå som beräknats i enlighet med EU:s tillsynsförordning, utan i synnerhet i fråga om koncerner som har en MPE-strategi utformas minimikravet på nivån för respektive resolutionsgrupp som hör till koncernen. När verket fastställer minimikravet för en resolutionsenhet på konsoliderad nivå ska det vid behov beakta huruvida gruppens dotterföretag beläget utanför EES-staterna enligt gruppens resolutionsplan ska försättas i resolution separat. Om det enligt resolutionsplanen ska försättas i resolution, ska detta beaktas som en omständighet som sänker minimikravet. Vid fastställandet av minimikravet för en koncern ska förfarandet enligt 10 § i iakttagas. Genom preciseringarna av bestämmelsen kompletteras genomförandet av artikel 45e.1 och 2 i resolutionsdirektivet.

I bestämmelsen stryks dessutom de sista meningarna i det gällande momentet. Bestämmelserna om minimikravet på sammanslutningar överförs i sin helhet till 7 g §.

Det förslås att 5 mom. kompletteras med ett omnämnande av överföring av de kvalificerade skulderna i sin helhet inom ramen för en partiell överföring av affärsverksamheten. Genom bestämmelsen kompletteras genomförandet av artikel 45c.8 i resolutionsdirektivet.

I momentet föreskrivs det om uppfyllande av minimikravet i en situation där de kvalificerade skulderna eller en del av dem ställs utanför nedskrivningen i enlighet med 8 kap. 5 § 2 mom. Om verket bedömer att värdet av de kvalificerade skulderna sannolikt inte skrivs ned av orsaker som anges i 5 § 2 mom. eller om de kvalificerade skulderna eller en del av dem kan överföras i sin helhet inom ramen för en partiell överföring av affärsverksamheten, ska institutet uppfylla minimikravet med kapitalbasen eller andra kvalificerade skulder, som räcker till för att täcka beloppet av skulder som ställs utanför nedskrivningen samt för att säkerställa att kraven enligt 7 § 2 mom. uppfylls.

7 b §. *Minimikravet för globala systemviktiga institut, större dotterföretag och andra stora institut.* I 1 mom. preciseras att bestämmelsen är tillämplig på ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut etablerat utanför EES-staterna. Större dotterföretag definieras i 1 kap. 3 § 27 punkten.

Minimikravet på ett globalt systemviktigt institut eller ett institut som ingår i ett sådant, men som inte självt är ett globalt systemviktigt institut, består av kraven enligt artikel 92a i EU:s resolutionsförordning samt av de ytterligare krav som verket ställer i enlighet med 2 mom. Minimikravet på ett större dotterföretag som är etablerat i en EES-stat till ett globalt systemviktigt institut etablerat utanför EES-staterna består av artikel 92b i EU:s resolutionsförordning samt av de ytterligare krav som verket ställer i enlighet med 2 mom. De ytterligare kraven ska uppfyllas med kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren enligt 7 f § 1 mom. och 14 kap. 6 § 5 mom. På kraven enligt EU:s tillsynsförordning tillämpas dessutom övergångsbestämmelserna i artikel 494 i den förordningen. Genom bestämmelsen har artikel 45d.1 och 2 i resolutionsdirektivet genomförts.

I 3 mom. preciseras att i enlighet med SPE-resolutionsstrategin beräknas det ytterligare kravet enligt 7 b § 2 mom. för ett moderföretag som är etablerat i en EES-stat som om moderföretaget utgjorde den enda resolutionsenheten inom det globala systemviktiga institutet. I övrigt motsvarar momentet den gällande bestämmelsen.

Bestämmelsen hänför sig till Daisy Chain-avdragssystemet och genom den har genomförts de ändringar som gjorts i artikel 45d.4 i resolutionsdirektivet genom förordning (EU) 2022/2036. Bestämmelsen är tillämplig på ett globalt systemviktigt institut (*G-SII*) som är moderföretag samt dess *G-SII*-enheter, sin utgör resolutionsenheter eller enheter i tredjeland som skulle vara resolutionsenheter som de var etablerade i en EES-stat. Enligt bestämmelsen ska resolutionsmyndigheterna beräkna det ytterligare kravet enligt 7 b § 2 mom. i enlighet med MPE-resolutionsstrategin för varje resolutionsenhet och enhet i tredjeland samt i enlighet med SPE-resolutionsstrategin för moderföretaget som är etablerat i en EES-stat, när resolutionsmyndigheterna överväger avdrag från dessa enheters och moderföretagets kvalificerade skuldposter eller utjämning av skillnaderna mellan minimikraven i enlighet med 10 §.

I 4 mom. och i *det inledande stycket i 7 mom.* ändras hänvisningen till att avse 7 h §, eftersom den gällande 7 g § blir 7 h § på det sätt som anges nedan. I övrigt motsvarar bestämmelserna de gällande bestämmelserna.

I 5 mom. korrigeras att 1 och 2 punkten är alternativa, inte kumulativa villkor. I momentet föreskrivs om maximibeloppet av det krav som kompletterar minimikravet, det så kallade

subordinationskravet, för resolutionsenheter enligt 7 d § 1 mom. Subordinationskravet kan vara högst 27 procent av det totala riskexponeringsbeloppet, om tillgång till finansieringsarrangemang inte övervägs som ett alternativ i resolutionsplanen för enheten. Eller om finansieringsarrangemang är ett alternativ i resolutionsplanen, gör minimikravet det möjligt att de nedskrivningsbara skuldernas nominella värde skrivs ned med i regel minst åtta procent enligt 6 § 4 mom. med beaktande av de villkor och gränser som föreskrivs i det momentet och i 5 mom.

I 8 mom. 1 punkten preciseras att väsentliga hinder för möjligheten till avveckling ska ha identifierats i verkets bedömning som föregick den gällande bedömningen av möjligheten till avveckling.

7 c §. *Krav som kompletterar minimikravet för andra resolutionsenheter.* Det föreslås att till hänvisningen i *det inledande stycket och 1 punkten i 1 mom.* ändras till att avse 7 h §, eftersom den gällande 7 g § blir 7 h § på det sätt som anges nedan. Till 2 punkten fogas en hänvisning till 5 § om skulder som fakultativt undantas från nedskrivning samt till utövande av befogenheterna att konvertera skulder. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande bestämmelsen.

Enligt bestämmelsen får verket ställa ett krav som kompletterar minimikravet, ett s.k. subordinationskrav, för andra resolutionsenheter än globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som avses i 7 d § när de villkor som anges i bestämmelsen uppfylls. Subordinationskravet får vara högst åtta procent av de totala skulderna och kapitalbasen eller det belopp som erhållits vid tillämpning av 7 b § 7 mom. 2 punkten. Verket får ställa ett subordinationskrav, om de icke-efterställda skulder som avses i 7 h § 1–3 mom. har samma förmånsrätt vid en konkurs som någon av de skulder vars nominella värde i enlighet med 4 eller 5 § inte kan skrivas ned. Dessutom förutsätts att det finns en risk för att nedskrivning av sådana icke-efterställda skulder som inte i 4 eller 5 § undantas från tillämpningsområdet för nedskrivning åsamkar borgenärerna större förluster än de skulle åsamkas vid ett konkursförfarande. För det tredje förutsätter ställande av ett subordinationskrav att beloppet av kapitalbas och andra efterställda skulder inte överstiger det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt 2 punkten inte åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid ett konkursförfarande. Genom bestämmelsen har artikel 45b.5 i resolutionsdirektivet genomförts.

7 d §. *Minimikrav för nationellt stora kreditinstitut.* Hänvisningen i 2 mom. ändras till att avse 7 h §, eftersom den gällande 7 g § blir 7 h § på det sätt som anges nedan.

7 e §. *Minimikrav för dotterföretag.* Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet och genom den genomförs artikel 45f.1, 3 och 4 i resolutionsdirektivet och det nya artikel 45f.1 fjärde stycket i Daisy Chain 2-direktivet.

I 1 mom. föreskrivs det om det minimikravet för ett dotterföretag till en resolutionsenhet som dotterföretaget i regel ska uppfylla på individuell basis. På motsvarande sätt, om dotterföretaget är dotterföretag till ett institut som är etablerat utanför EES-staterna, ska dotterföretaget uppfylla kravet på individuell basis. I vardera situationen förutsätts att dotterföretaget inte är en resolutionsenhet.

I 1 kap. 1 § 2 mom. i resolutionslagen sägs att bestämmelserna om institut ska dessutom tillämpas på bl.a. finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag samt andra enheter som nämns i momentet. Med avvikelse från detta konstateras i 1 mom. att verket i fråga om sådana enheter kan pröva huruvida verket ska förutsätta att de ska uppfylla minimikravet på individuell basis. Verket kan förutsätta att en sådan enhet ska uppfylla kravet på individuell basis, om den är dotterföretag till en resolutionsenhet, men inte själv är en resolutionsenhet.

Verket ska i enlighet med 7 § 1 mom. samråda med Finansinspektionen innan det fastställer minimikravet.

I 2 mom. föreskrivs det om avvikelse för dotterföretaget till ett sådant institut som är etablerat utanför EES-staterna som nämns i 1 mom. Om ett sådant dotterföretag samtidigt också är ett moderföretag som är verksamt i en EES-stat men ändå inte själv är en resolutionsenhet, ska detta företag uppfylla minimikravet på gruppnivå.

I 3 mom. föreskrivs om möjlighet att avvika från 1 mom. och ställa ett minimikrav på gruppnivå för de dotterföretag som nämns där. Minimikravet får ställas på gruppnivå för de dotterföretag som nämns i 1 mom., om alla krav som föreskrivs i 1–5 punkten samt villkoren i 5 mom. är uppfyllda.

Verket får avvika från 1 mom. och ställa ett minimikrav på gruppnivå för de dotterföretag som nämns där även med stöd av 4 mom. Då förutsätts att för dotterföretaget på gruppnivå har fastställts ett sådant buffertkrav enligt prövning som avses i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen. Dessutom förutsätts det att fastställandet av ett minimikrav för dotterföretaget på gruppnivå inte leder till att det belopp som behövs för rekapitalisering av en underkoncern som omfattas av konsolideringen överskattas vid tillämpningen av 8 kap. 7 § 4 mom. 2 punkten. I bedömningen av det belopp som behövs för rekapitaliseringen ska också beaktas antalet institut som enligt resolutionsplanen ska bli föremål för insolvensförfarande och som omfattas av konsolideringen. Ju flera institut som omfattas av konsolideringen, desto mindre är det belopp som behövs för rekapitaliseringen.

I 5 mom. föreskrivs det om de ytterligare villkor som ska vara uppfyllda för att ett minimikrav på gruppnivå ska kunna fastställas för ett dotterföretag i de situationer som föreskrivs i 3 och 4 mom. Det faktum att dotterföretaget iaktar minimikravet på gruppnivå får inte försämra trovärdigheten och genomförbarheten hos koncernresolutionsstrategin, dotterföretagets möjligheter att uppfylla sitt kapitalbaskrav efter utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter eller funktionsdugligheten hos mekanismerna för överföring och rekapitalisering av koncernens interna förluster.

I 6 mom. föreskrivs om undantag från 1–5 mom. samt 7 f §. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak det gällande 7 e § 2 mom., men 3 punkten preciseras för preciserat genomförande av resolutionsdirektivet.

I 3 punkten förutsätts att det inte ska finnas några hinder eller förväntade hinder för att moderföretaget eller resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetalningen av skulder till ett dotterföretag, där det är aktuellt med nedskrivning och konvertering av värdet på aktier, andelar eller balansposter enligt 6 kap. Detta ska också vara möjligt i en situation där resolutionsverktyg tillämpas på moderföretaget eller resolutionsenheten.

I 7 mom. föreskrivs det om det förfarande som ska iaktas när minimikravet ställs på ett dotterföretag och momentet motsvarar det gällande 7 e § 3 mom. Minimikravet på ett dotterföretag ställs i samarbete med andra resolutionsmyndigheter på det sätt som föreskrivs i 10 § om samarbete mellan EES-staternas resolutionsmyndigheter och i 14 kap. om koncernresolution.

7 f §. Uppfyllande av minimikravet för dotterföretag. Det föreslås att en ny paragraf tas in i lagen, där det föreskrivs om instrument som godkänns för uppfyllande av minimikravet i dotterföretag som avses i 7 e §. Genom bestämmelsen preciseras genomförandet av artikel 45f.2

och 5 i resolutionsdirektivet samt genomförs de nya punkterna 2a och 2b i artikel 45f i Daisy Chain 2-direktivet.

I 1 mom. föreskrivs det att de dotterföretag som avses i 7 e § 1–4 mom. ska uppfylla minimikravet med kärnprimärkapital och kapitalbas eller med skulder som uppfyller villkoren i 1–8 punkten eller med en kombination av dessa.

I 2 mom. föreskrivs det om möjlighet att uppfylla minimikravet helt eller delvis med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller om villkoren enligt 1–8 punkten uppfylls. Bestämmelsens innehåll motsvarar det gällande 7 e § 5 mom.

Verket kan enligt 3 mom. begära att resolutionsenheten ska tillhandahålla ett oberoende juridiskt yttrande eller på annat sätt styrka att det inte finns några hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till dotterföretaget ens när resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

I 4 mom. föreskrivs det om skulder som ska ingå i ett i 7 e § 1–4 mom. avsett dotterföretags kapitalbas och kvalificerade skulder, om det för dotterföretaget har fastställts ett minimikrav på gruppnivå. I 5 mom. föreskrivs det om maximibeloppet av dessa skulder. Genom bestämmelsen genomförs artikel 45f 2a och 2b i Daisy Chain 2-direktivet.

7 g §. Minimikrav för sammanslutningar av inlåningsbanker. I paragrafen samlas alla bestämmelser om minimikrav för sammanslutningar av inlåningsbanker. Bestämmelserna motsvarar i stor utsträckning de gällande 7 f §, 7 a § 4 mom. och 7 e § 6 mom., men det görs vissa preciseringar för att komplettera genomförandet av resolutionsdirektivet. I och med den nya reglering som föreslås i 7 f § överförs bestämmelsen om sammanslutningar från 7 f § till 7 g §.

I 1 mom. föreskrivs det om iakttagande av minimikravet för sammanslutningen, och genom den genomförs artikel 45e.3 i resolutionsdirektivet. Verket ska besluta på vilka medlemskreditinstitut inom sammanslutningen, centralinstitut eller företag som hör till deras finansiella företagsgrupp eller andra enheter som hör till sammanslutningen minimikravet ska ställas för att hela sammanslutningen ska uppfylla kravet på gruppnivå. När beslutet fattas ska verket beakta sammanslutningens resolutionsplan samt särdragen i sammanslutningens inbördes ansvar. Dessutom ska verket besluta hur respektive enhet, på vilken minimikravet ställs, ska uppfylla kravet i överensstämmelse med resolutionsplanen. För att verket i sin prövning ska komma fram till att ett krav på gruppnivå inte ska fastställs för en resolutionsenhet, ska enheten enligt 2 mom. uppfylla minimikravet på individuell basis.

I 2 mom. föreskrivs det om ett centralinstituts eller dess medlemskreditinstituts uppfyllande av minimikravet. Genom bestämmelsen genomförs artikel 45f.1 fjärde stycket i resolutionsdirektivet.

Om ett centralinstitut inte är en resolutionsenhet, ska det uppfylla minimikravet på individuell basis. Dessutom ska ett sådant medlemskreditinstitut inom en sammanslutning som i resolutionsplanen inte definierats som en resolutionsenhet i regel uppfylla minimikravet på individuell basis. Det ska dock vara möjligt att bevilja undantag från det individuella kravet för dessa med stöd av den allmänna undantagsbestämmelsen i 7 e § 6 mom.

I 3 mom. föreskrivs det om tillämpning av 7 e § 6–7 mom. och 7 f § även på sådana centralinstitut, medlemskreditinstitut och resolutionsenheter för vilka ett minimikrav fastställs

på individuell basis på det sätt som föreskrivs i 2 mom. Bestämmelsen är ett led i genomförandet av artikel 45f.2–5 i resolutionsdirektivet.

På de villkor som föreskrivs i 4 mom. ska verket kunna besluta att helt eller delvis undanta ett centralinstitut eller dess medlemskreditinstitut från tillämpningen av 7 e § 6 och 7 mom. eller 7 f §. Genom bestämmelsen genomförs artikel 45g i resolutionsdirektivet. För att ovannämnda bestämmelser inte ska behöva tillämpas, ska villkoren i 3 § 1–3 punkten i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) vara uppfyllda, dvs. centralinstitutet ska styra och övervaka sina medlemskreditinstitut, sammanslutningens kapitalkrav och likviditet ska övervakas på gruppnivå och centralinstitutet ska svara för sina medlemskreditinstituts skulder och medlemskreditinstituten ska vara skyldiga att delta i stödåtgärder för andra medlemmar och i betalningen av vissa skulder. Dessutom förutsätts det att centralinstitutet och institutet ingår i samma resolutionsgrupp och att minimikravet för medlemskreditinstituten övervakas som en helhet grundat på deras konsoliderade bokslut. Resolutionsgruppen ska dessutom uppfylla minimikravet på gruppnivå på det sätt som föreskrivs i 1 mom. och det får inte finnas några väsentliga hinder eller förväntade väsentliga hinder för överföring av medel ur kapitalbasen eller återbetalning av skulder mellan centralinstitutet och medlemskreditinstitutet.

7 h §. Kvalificerade skulder som ingår i minimikravet. Det föreslås att en ny 7 h § fogas till 8 kap., så att den gällande 7 g § överförs till den. Bestämmelsen överförs på grund av den nya 7 f § som fogas till 8 kap.

Genom denna paragraf har genomförts artikel 45b.1–3 i resolutionsdirektivet och där föreskrivs om vilka slags skulder som kan ingå i minimikravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Paragrafens 1–3 motsvarar de gällande bestämmelsen. Det föreslås att 4 mom. preciseras i fråga om det inledande stycket och 3 punkten. Genom ändringarna kompletteras genomförandet av 45b.3 i resolutionsdirektivet. I bestämmelsen ändas dessutom hänvisningarna till 7 f och 7 g § på grund av de paragrafändringar som föreslås ovan.

7 i §. Minimikrav för institut som ska bli föremål för insolvensförfarande. Det föreslås att kapitlet utökas med en ny 7 i §, genom vilken genomförs definitionen i artikel 2.1 83a samt den nya punkt 2a i artikel 45c i resolutionsdirektivet.

I 1 mom. föreskrivs att det i regel är förbjudet att fastställa ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för ett institut som enligt resolutionsplanen ska försättas i likvidation eller konkurs. Om det är fråga om en resolutionsgrupp, får ett minimikrav inte heller fastställas för ett sådant institut som hör till gruppen men som inte själv är en resolutionsenhet, om nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna med avseende på skulder inte ska tillämpas på enheten enligt resolutionsplanen. I dessa fall behöver ett institut som är ett dotterföretag alltså inte längre ha kapitalbas och kvalificerade skulder utöver de egna kapitalbaskraven. För grupper innebär bestämmelsen också att på gruppens medlemskreditinstitut ställs ett minimikrav, om gruppens resolutionsplan innehåller t.ex. fusion av gruppens medlemskreditinstitut innan andra resolutionsverktyg tillämpas på hela gruppen.

När verket gör uppresolutionsplanen och bedömer om ett institut är sådant att det ska bli föremål för nationella insolvensförfaranden, ska verket beakta institutets betydelse inom koncernen och huruvida det har kritiska funktioner. Ett sådant institut bör inte bli föremål för insolvensförfarande som företräder en betydande del av den totala risken i resolutionsgruppen, av exponeringsmättet för bruttosoliditetsgraden eller av rörelseintäkterna.

I 2 mom. föreskrivs det om ett undantag från 1 mom. Verket ska få fastställa ett minimikrav på individuell basis för ett institut som enligt resolutionsplanen ska bli föremål för insolvensförfarande, om verket anser att det är motiverat. I denna bedömning ska verket särskilt beakta effekterna av institutets fallissemang för den finansiella stabiliteten, smittoeffekter samt effekterna för insättningsgarantifonden och tillräckligheten av dess finansiering. Om institutets fallissemang kan ha negativa effekter för ovannämnda omständigheter, kan detta tala för att ett minimikrav som överstiger kravet på att täcka förlusterna och som kan svara på riskerna i fråga ska fastställas för institutet. Om verket på grund av sin prövning beslutar att fastställa ett minimikrav för institutet, ska minimikravet överstiga det belopp av andelen för att täcka förlusterna som anges i 7 § 2 mom. 1 punkten.

I 3 mom. föreskrivs om de finansiella instrument som ska användas för att uppfylla ett minimikrav som fastställts med stöd av 2 mom.

I 4 mom. föreskrivs om undantag från de förhandstillstånd som ska begäras från verket enligt EU:s tillsynsförordning. Om det i enlighet med 1 mom. inte har fastställts ett minimikrav för institutet, behöver institutet inte heller begära tillstånd enligt artikel 77.2 i EU:s tillsynsförordning för köp, inlösen, återbetalning eller återköp av finansiella instrument före den avtalsenliga löptidens utgång. Institutet behöver inte heller begära tillstånd enligt artikel 78a i EU:s tillsynsförordning från verket att reducera kvalificerade skuldinstrument. Om ett minimikrav i enlighet med 2 mom. har fastställts för institutet, ska dessa tillstånd fortfarande begäras.

I 5 mom. föreskrivs det om undantag från avdragsskyldigheterna i EU:s tillsynsförordning. Strävan med bestämmelsen är att säkerställa möjligheterna att avveckla en grupp och det föreskrivs om avdrag av ägarandelar i form av kapitalbasinstrument i vissa situationer. Huruvida detta avdrag görs är beroende av hur väsentliga ägarandelarna i de kapitalbasinstrument som emitterats av det dotterföretag som blir föremål för insolvensförfarande är i förhållande till förmågan att täcka förluster hos den mellanvarande enheten.

Om det inte för institutets dotterföretag har fastställts ett minimikrav på det sätt som föreskrivs i 1 mom., ska moderföretagets andelar i finansiella kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som emitterats av dess dotterföretag inte dras av från moderföretagets kvalificerade skulder enligt EU:s tillsynsförordning på det sätt som föreskrivs i artikel 72e.5 i den förordningen. Med avvikelse från detta ska avdrag från andelar i finansiella kapitalbasinstrument dock göras, om moderföretagets andel av dessa finansiella instrument är minst 7 procent av minimibeloppet av institutets kapitalbas och skulder. När andelen på 7 procent beräknas ska man beakta endast sådan kapitalbas och sådana skulder som uppfyller villkoren enligt 8 kap. 7 f § 1 mom. Ägarandelen beräknas den 31 december varje år som ett medeltal av de föregående 12 månaderna. För att avdraget från finansiella kapitalbasinstrument ska bli tillämpligt förutsätts dessutom att dotterföretaget är ett institut som ingår i samma resolutionsgrupp och att det institut som är moderföretag är en s.k. "mellanvarande enhet", dvs. det är inte självt en resolutionsenhet, men är ett dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett sådant dotterföretag till ett institut etablerat i ett tredjeland som skulle vara en resolutionsenhet om det var etablerat i en EES-stat. En sådan mellanvarande enhet ska i vilket fall som helst även i fortsättningen i enlighet med EU:s tillsynsförordning dra av alla sådana tillgångar som den innehar och som är kvalificerade att täcka det interna minimikravet och som emitterats av andra enheter i samma resolutionsenhet än de institut som ska bli föremål för insolvensförfarande.

9 §. Tillsyn över minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder. Det föreslås att i *det inledande stycket i 2 mom.* ändras hänvisningen till minimikraven för kapitalbas och kvalificerade

skulder i 8 kap. och att till *1 punkten* fogas en hänvisning till 3 kap. 5 § om undanröjande av hinder för avveckling och omorganisering av en koncern.

10 §. *Samarbete med andra EES-staters resolutionsmyndigheter.* Det föreslås att hänvisningen i *2 mom.* ändras så att den avser det nya 7 f § 1 mom. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande bestämmelsen.

14 §. *Offentliggörande samt rapportering till verket och Europeiska bankmyndigheten.* I paragrafen görs de ändringar i paragrafhänvisningarna som behövs på grund av den nya 7 f §. Dessutom ändras 4 och 6 mom. för att genomföra Daisy Chain 2-direktivet. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande bestämmelsen.

Enligt *1 mom.* ska instituten rapportera beloppet av kapitalbas och vissa skulder en gång per halvår eller år till verket och Finansinspektionen. Instituterna ska en gång per halvår rapportera beloppet av kvalificerade skulder och det i det inledande stycket i 7 f § 1 mom. föreskrivna beloppet av kapitalbas. Från dessa belopp ska vid behov göras de avdrag som föreskrivs i artiklarna 72 e–72 j i EU:s tillsynsförordning. Beloppen ska i enlighet med 7 a § 2 mom. uttryckas i procentandelar av det totala riskexponeringsbeloppet enligt EU:s tillsynsförordning och av det totala exponeringsmålet. Instituterna ska dessutom en gång per år rapportera beloppet av andra nedskrivningsbara skulder. Instituterna ska också rapportera sammansättningen av skulder och kapitalbas enligt 1 och 2 punkten, deras förmånsrättsordning vid konkurs samt huruvida lagstiftningen i ett tredjeland tillämpas på dem. Om lagstiftningen i ett tredjeland tillämpas på kapitalbas eller skulder, ska detta land nämnas i rapporteringen och samtidigt ska det nämnas om de innehåller ett avtalsvillkor om erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt 12 a § i detta kapitel eller artikel 52.1 p och q eller artikel 63 n och o i EU:s tillsynsförordning.

Europeiska bankmyndigheten utarbetar för kommissionen utkast till tekniska tillsynsstandarder, där man fastställer rapporteringsmodeller, riktlinjer och metoder för deras användning, definitioner, rapporteringsintervall och rapporteringstidpunkter samt datatekniska lösningar för inlämnandet av rapporter. Kommissionen godkänner standarderna i enlighet med artikel 15 i förordningen om Europeiska tillsynsmyndigheten (EU) 1093/2010¹³.

I *2 mom.* föreskrivs det om undantag från institutens rapporteringsskyldigheter. Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. om institutens rapportering en gång per halvår eller en gång per år, ska ett institut rapportera till verket och Finansinspektionen, om de begär det. Ett institut behöver inte rapportera beloppet av andra nedskrivningsbara skulder enligt 1 mom. 2 punkten, om institutet vid tidpunkten för rapporteringen innehar kapitalbas och kvalificerade skulder som anges i 1 mom. 1 punkten till ett belopp av minst 150 procent av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts för institutet.

I *3 mom.* föreskrivs det om institutens skyldighet att offentliggöra information. Ett institut ska minst en gång per år offentliggöra beloppet av kvalificerade skulder och det i det inledande stycket i 7 f § 1 mom. föreskrivna beloppet av kapitalbas samt posternas sammansättning och löptidsprofil samt förmånsrättsordning vid likvidation och konkurs. Dessutom ska ett institut offentliggöra det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med 8 kap. Minimikravet ska i enlighet med 7 a § 2 mom. uttryckas i procentandelar av det

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG

totala riskexponeringsbeloppet enligt EU:s tillsynsförordning och av det totala exponeringsmålet. Europeiska bankmyndigheten utarbetar för kommissionen utkast till tekniska tillsynsstandarder, där man fastställer enhetliga former för offentliggörande, rapporteringsintervall och riktlinjer i anslutning därtill. Strävan med det enhetliga offentliggörandesättet är att informationen ska vara tillräcklighet heltäckande och jämförbar för att man ska kunna jämföra institutens riskprofiler och uppfyllande av minimikraven. Kommissionen godkänner standarderna i enlighet med artikel 15 i förordningen om Europeiska tillsynsmyndigheten (EU) 1093/2010.

Genom ändringen av 4 mom. genomförs artikel 45i.4 i Daisy Chain 2-direktivet. Om det inte har fastställts ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för ett institut, eftersom det enligt resolutionsplanen ska bli föremål för insolvensförfarande eller nedskrivnings- och konverteringsverktyg inte ska tillämpas på det i enlighet med 7 i § 1 mom., ska rapporterings- och offentliggörandeskyldigheterna enligt 1–3 mom. inte tillämpas på det. Rapporterings- och offentliggörandeskyldigheterna gäller inte heller sådana institut fullt ut för vilka verket har fastställt ett minimikrav i enlighet med 7 i § 2 mom. I dessa situationer ska verket med avvikelse från 1–3 mom. fastställa innehåll och tidsplan för institutets rapportering och offentliggörande. Den rapportering och det offentliggörande som krävs ska vara proportionerliga, och av ett institut ska förutsättas endast sådan rapportering och sådant offentliggörande som behövs för att övervaka att minimikravet uppfylls. Verket ska delge institutet innehåll och tidsplan för rapporteringen och offentliggörandet i enlighet med förvaltningslagen.

I 5 mom. föreskrivs om ett instituts skyldighet att offentliggöra information efter att övergångstiden efter resolution har gått ut. Om resolutionsbefogenheter eller i 6 kap. 1 § föreskrivna nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter har utövats i fråga om institutet, ska institutet offentliggöra informationen i enlighet med 3 mom. från och med den dag då övergångstiden för uppfyllande av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som har fastställts i enlighet med 8 kap. går ut. Bestämmelser om övergångstiden finns i 8 kap. 11 §.

I 6 mom. ändras hänvisningen till 8 kap. vad gäller de MREL-krav som fastställts med stöd av den, och på så vis täcker bestämmelsen genomförandet av artikel 45j.1 i Daisy Chain 2-direktivet.

12 kap. Verkets befogenheter

8 §. *Befogenhet att skjuta upp genomförandet av avtal.* Det föreslås att 2 mom. 3 punkten underpunkt a ändras. I bestämmelsen preciseras att verket får skjuta upp fullgörandet av ett instituts avtalade betalnings- eller leveransskyldigheter, om uppskov är nödvändigt för att hindra att institutets finansiella ställning försämras samt för att göra en bedömning av allmänt intresse. Strävan med bestämmelsen är att verket i och med uppskovet får mer tid att bedöma om villkoret som gäller allmänt intresse i 4 kap. 1 § 1 mom. 3 punkten är uppfyllt innan institutet ställs under resolutionsförvaltning. Genom ändringen utvidgas inte tillämpningsområdet för verkets uppskovsbefogenheter, utan genomförandet av artikel 33a.1 d i i resolutionsdirektivet preciseras.

Det föreslås att 10 mom. preciseras i fråga om tillämpningen på centrala motparter. Genom ändringen kompletteras genomförandet av artikel 69.4 b i resolutionsdirektivet. Undantaget enligt bestämmelsen gäller endast centrala motparter i en medlemsstat i Europeiska unionen samt sådana centrala motparter från tredjeland som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har godkänt med stöd av artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Dessutom ska undantaget enligt bestämmelsen på samma sätt som de gällande bestämmelserna tillämpas på avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem, deltagare i sådana system, motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater eller deltagare i dem samt centralbanker.

9 §. *Befogenhet att begränsa möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande.* I 2 mom. föreslås en motsvarande precisering i fråga om centrala motparter som i 8 § 10 mom. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande bestämmelsen.

10 §. *Befogenheter att tillfälligt skjuta upp rätten att säga upp eller häva avtal.* I 4 mom. föreslås en motsvarande precisering i fråga om centrala motparter som i 8 § 10 mom. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande bestämmelsen.

12 §. *Avtalsenligt erkännande av anståndsbevisigheter.* I 2 mom. görs en sådan korrigering att kraven i 1 och 2 punkten är kumulativa och inte alternativa.

I momentet föreskrivs det om i vilka slags avtal ett villkor om erkännande av anståndsbevisigheter ska tas med. Avtalsvillkoret ska tas med i alla finansiella avtal som medför antingen en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse. Avtalsvillkoret ska tas med, om man kommit överens om den nya förpliktelsen eller ändringen av en förpliktelse efter ikraftträdandet av lag 234/2021, efter den 1 april 2021. Dessutom förutsätts det att man i det finansiella avtalet kommer överens om att häva det finansiella avtalet eller göra säkerhetsrätt gällande. På dessa skulle bevisigheterna enligt 7–11 § kunna tillämpas, om finsk lag skulle tillämpas på avtalet.

13 §. *Begränsning av utdelningen.* Det föreslås att till 1 mom. fogas en hänvisning till minimikravet för kapitalval och kvalificerade skulder enligt 7 b § 1 mom. utöver hänvisningen till 7 a § 1 mom. 1 punkten. Till bestämmelsen fogas dessutom en hänvisning till det buffertkrav enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen (pelare 2).

I 4 mom. preciseras att det primärkapital som avses där ska beräknas i procentandelar av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som har beräknats i enlighet med artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning. I momentet definieras vad som betraktas som i 3 mom. avsedd kapitalbas som ska räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet. Som sådan betraktas sådant primärkapital som inte används för att täcka minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artikel 92a i EU:s tillsynsförordning och 8 kap. i denna lag.

I 5 mom. definieras utdelningsbara medel samt det högsta utdelningsbara beloppet. Som utdelningsbara medel betraktas den del av den föregående och innevarande räkenskapsperiodens vinst som inte har räknats som en post i kärnprimärkapitalet. Detta gäller sådana vinstmedel beträffande vilka institutet inte i enlighet med artikel 26.2 i EU:s tillsynsförordning har fått banktillsynsmyndighetens förhandstillstånd att ta med dem i kärnprimärkapitalet innan stämmobeslut föreligger som fastställer årets slutliga resultat. Bestämmelsen preciseras så att från räkenskapsperiodens vinst ska avdras den genomförda utdelningen och annan utbetalning av medel. Från vinsten ska dessutom dras av den latent skatteskulden, som beräknas utifrån antagandet att institutet inte genomför någon utdelning.

Det föreslås dessutom att bestämmelsen preciseras i syfte att genomföra artikel 16a.4 i resolutionsdirektivet så att från det högsta utdelningsbara belopp som bestäms i enlighet med 3 mom. avdras dessutom den genomförda utdelningen och annan utbetalning av medel. Det slutliga belopp som institutet eventuellt får dela ut fås således så att de utdelningsbara medel

som fastställts i detta moment multipliceras med koefficienten enligt 3 mom. 2–4 punkten och sedan avdras den genomförda utdelningen och annan utbetalning av medel.

I 6 mom. 4 punkten korrigeras hänvisningen så att den avser det nya 7 f § 1 mom. samt 7 h §. I övrigt motsvarar momentet den gällande bestämmelsen.

14 kap. **Koncernresolution.**

6 §. *Europeiska resolutionskollegier.* I 6 mom. korrigeras hänvisningen så att den avser det nya 7 f § 1 mom.

18 kap. **Administrativa påföljder**

1 §. *Påföljdsavgift.* I 1 mom. ändras hänvisningen till 8 kap. så att den omfattar alla bestämmelser där det föreskrivs om minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Dessutom korrigeras hänvisningen i bestämmelsen så att den avser 4 kap. 1 § 5 mom., där det föreskrivs om institutets skyldighet att meddela Finansinspektionen, i stället för 4 mom.

I momentet föreskrivs det om de gärningar och försummelser i strid med resolutionslagen för vilka Finansinspektionen påför en sådan påföljdsavgift som anges närmare i lagen om Finansinspektionen (878/2008). Bestämmelsen baserar sig på artikel 45k.1 e och artikel 111.1 c och d i resolutionsdirektivet. Påföljdsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av bestämmelserna i 2 kap. 4 § om lämnande av uppgifter som behövs för resolutionsplaner, bestämmelsen i 4 kap. 1 § 5 mom. om ett instituts skyldighet att meddela Finansinspektionen att det anser sig vara oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet samt underskridande av det minimikrav som fastställts i enlighet med 8 kap. För överträdelse och försummelse av dessa bestämmelser ska de maximala påföljdsavgiftsbelopp som föreskrivs i 41 § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen och som förutsätts i artikel 111.2 d och e i direktivet tillämpas.

19 kap. **Särskilda bestämmelser**

1 a §. *Holdingföretags konkurs och likvidation.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 1 a § som innehåller bestämmelser som kompletteras bestämmelserna om konkurs och likvidation i företag som avses i 1 kap. 1 § 2 mom. Genom bestämmelsen genomförs artikel 32b i resolutionsdirektivet.

Denna artikel i resolutionsdirektivet har för kreditinstitutens del genomförts i 23 a 2 mom. i lag om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), i 120 a § 3 mom. i sparbankslagen (1502/2001) och i 33 § 2 mom. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013). I fråga om värdepappersföretag har bestämmelsen genomförts i 13 a kap. 2 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster (747/2012), där det hänvisas till 6 kap. i lag om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform. I fråga om olika holdingbolag som avses i 1 kap. 1 § 2 mom. i resolutionslagen har genomförandet av bestämmelsen varit bristfälligt.

Om ett företag är oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet, ska det antingen ställas under resolutionsförvaltning, försättas i likvidation eller sökas i konkurs. Om det inte föreligger något allmänt intresse för att ställa företaget under resolutionsförvaltning, kan man välja likvidation eller konkurs. Eftersom det i den situation som regleras kan vara fråga om ett företag som endast är sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet och alltså ännu inte är insolvent i enlighet med konkurslagen, uppfylls alltså inte nödvändigtvis villkoren för

försättande i konkurs. I en sådan situation bör verket försätta ett institut i likvidation. Om det utifrån de bedömningar som nämns i 4 kap. 2 § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag står klart att institutet är insolvent, dvs. annat än tillfälligt oförmöget att betala sina skulder när de förfaller till betalning, ska verket ansöka om att institutet ska försättas i konkurs. Försättande i konkurs är mer motiverat än likvidation bl.a. om företaget är överskuldssatt beräknat enligt likvidationsvärde. Domstolen avgör om ett företag ska försättas i konkurs i enlighet med de gällande bestämmelserna.

Verket ska besluta att omedelbart försätta ett företag i likvidation eller ansöka om att det ska försättas i konkurs efter att det fattat beslut i enlighet med 4 kap. 2 § i resolutionslagen om att inte ställa institutet under resolutionsförvaltning. För att säkerställa att det förfarande som är mest ändamålsenligt med avseende på omständigheterna inleds i företaget ska verket höra Finansinspektionen innan det beslutar att försätta företaget i likvidation eller göra konkursansökan som gäller företaget. På likvidation tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om likvidation i den gällande lagstiftningen.

7.2 Kreditinstitutslagen

1 kap. Allmänna bestämmelser

4 a §. *Den ordning i vilken ett kreditinstituts borgenärer ska få betalning.* Det föreslås att paragrafen utökas med ett nytt 4 mom. för att komplettera det nationella genomförandet av artikel 48.7 första och andra stycket samt artikel 108.3 i resolutionsdirektivet. De nämnda bestämmelserna förutsätter att motsvarande bestämmelser om förmånsrättsordning ska tillämpas även på ett kreditinstituts holdingföretag som på själva kreditinstitutet. Eftersom ett kreditinstituts solvens och instrument som är kvalificerade att uppfylla kapitalbaskraven granskas även på konsoliderad nivå, är det konsekvent att motsvarande bestämmelser om förmånsrättsordning tillämpas även på koncerners moderbolag. Ändringen har ingen betydande inverkan för kreditinstitutslagstiftningens tillämpningsområde, eftersom flera bestämmelser tillämpas redan på för närvarande på konsoliderad basis även på holdingföretag.

7.3 Lagen om investeringstjänster

13 a kap. Likvidation och konkurs

2 §. *Tillämpning av bestämmelserna i affärsbankslagen och kreditinstitutslagen.* Det föreslås att 4 mom. ändras genom att det tillfogas en hänvisning till det föreslagna nya 1 kap. 4 a § 4 mom. i kreditinstitutslagen. Genom hänvisningen blir den nya bestämmelsen om förmånsrättsordning tillämplig även på värdepappersföretags olika holdingbolag. I bestämmelsen preciseras dessutom att även 1 mom. 6 punkten, som tillfogades genom lag 233/2021, är tillämplig på värdepappersföretag.

7.4 Lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

5 kap. Insättningsgaranti

9 §. *Betalningsskyldighetens inträde.* I 5 mom. slopas verkets skyldighet att i den officiella tidningen meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att få insättningsgarantiersättning. Meddelandet ska publiceras på verkets webbplats och i de största dagstidningarna. I bestämmelsen förtydligas dessutom på vilket sätt ett beslut om att skyldigheten att betala insättningsgarantiersättningar inträder ska delges insättarna och till vilken del det är fråga om skyldighet att meddela andra aktörer som kompletterar den officiella delgivningen.

Verket ska underrätta insättarna om ett beslut om skyldighet att betala garantiersättningar. Beslutet delges insättarna genom offentlig delgivning. Förvaltningslagens bestämmelser om offentlig delgivning ändrades genom lag 432/2019 och det föreskrivs att det huvudsakliga sättet för offentlig delgivning är publicering av beslutet på myndighetens webbplats och vid behov i den tidning ur vilken mottagaren kan antas bäst få information om saken. Den officiella tidningen behåller dock sin ställning som det meddelandesätt som bestämmer tidpunkten för delfåendet vid offentlig delgivning i sådana exceptionella situationer där ett meddelande om att handlingen finns tillgänglig inte har kunnat publiceras på myndighetens webbplats. Eftersom insättningsgarantiersättningar ska göras tillgängliga för insättarna i enlighet med 5 kap. 10 § inom sju arbetsdagar måste informationen vara effektiv. I en insättningsgarantisituation nås insättarna bäst genom offentlig delgivning enligt 62 § i förvaltningslagen genom verkets webbplats samt dagstidningar, och det finns inget behov av ett separat meddelande i den officiella tidningen. Verket ska i enlighet med de gällande bestämmelserna på finska och svenska i de största dagstidningarna i Finland samt på verkets webbplats publicera ett meddelande om vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina tillgodohavanden. Utöver beslutet om att skyldigheten att betala insättningsgarantiersättningar inträder ska insättarna delges det beslut som fattats i respektive enskild insättares insättningsgarantiersättningsärende.

Verket ska delge den inlåningsbank som beslutet gäller beslutet om att skyldigheten att betala insättningsgarantiersättningar i enlighet med förvaltningslagen på grund av partsställning. I bestämmelsen konstateras att verket ska på motsvarande sätt som enligt de gällande bestämmelserna underrätta även finansmarknadsmyndigheterna samt vid behov en säkerhetsfond och en filials insättningsgarantifond om beslutet.

Om verket i enlighet med 9 § 2 mom. beslutar att insättningarna inte ska ersättas ur ersättningsgarantifonden, ska beslutet i enlighet med förvaltningslagen på grund av partsställning delges den bank som berörs av slutet samt en insättare som har gjort en anmälan enligt 9 § 1 mom. till verket om att banken inte har betalat insättningarna. Därutöver ska verket underrätta Finansinspektionen om beslutet.

7 kap. Särskilda bestämmelser

11 §. Överföring av vissa biträdande uppgifter. I lagen föreslås en ny bestämmelse om överföring av vissa biträdande uppgifter till privata eller offentliga tjänsteleverantörer. På grund av arten av verkets verksamhetsområde och uppgifter är det möjligt att exceptionellt många kontakter verket eller att antalet ärenden som ska behandlas blir betydande i förhållande till verkets normala storlek, särskilt t.ex. i en situation där insättningsgarantiersättningar ska betalas ut. I en situation där verket utövar sina befogenheter kan behovet av biträdande uppgifter, t.ex. rådgivning, bli avsevärt större än normalt. För att uppgifterna ska skötas effektivt är det viktigt att biträdande uppgifter snabbt kan överföras till en privat eller offentlig tjänsteleverantör. Bestämmelsen motsvarar i stor utsträckning vad som föreskrivs om motsvarande överföring av biträdande uppgifter i 3 kap. 9 kap. i lagen om transport- och kommunikationsverket (935/2018).

I 1 mom. föreskrivs om möjlighet att för att ordna verksamheten på ett ändamålsenligt sätt och säkerställa att verkets kärnuppgifter blir skötta avtala om att vissa rådgivningstjänster, kundtjänstuppgifter och dokumentserviceuppgifter som inte innebär utövande av offentlig makt ska anförtros privata eller offentliga tjänsteleverantörer. Överföringen av uppgifter kan genomföras genom antingen avtal eller förvaltningsbeslut samt kombineras med andra tjänster som verket upphandlar. Med de uppgifter som beskrivs i paragrafen avses t.ex. informationsförmedling, rådgivning i anslutning till lagstiftning och anvisningar, mottagande, behandling och utlämnande av handlingar samt andra motsvarande tekniska och administrativa

uppgifter. Det är fråga om rutinmässiga stöduppgifter som inte innebär utövande av offentlig makt. Tjänsteleverantören ska inte kunna sköta uppgifter som föreskrivits för myndigheterna med stöd av 2 § 3 mom. i grundlagen, t.ex. fatta beslut enligt 14 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) om utlämnande av en handling. Sådana uppgifter ska skötas av verket. Efter verkets beslut att utlämna en handling kan tjänsteleverantören sköta det tekniska utlämnandet av handlingen. Avsikten med bestämmelsen är inte att avvika från myndigheternas skyldigheter enligt förvaltningslagen, och genom en eventuell utläggning befrias verket inte från t.ex. skyldigheten enligt 8 § i förvaltningslagen att erbjuda rådgivning och svara på frågor.

Utifrån erfarenheterna hos motsvarande myndigheter i andra länder har man kunnat bedöma att vid resolution och utbetalning av insättningsgarantisättningar ställer insättarna och andra bankkunder ofta samma frågor och de gäller i huvudsak hur procedurerna avancerar och hur länge de varar. I praktiken överförs de mest krävande frågorna som gäller kundens rättigheter och skyldigheter till experter som är anställda hos verket.

I 2 mom. föreskrivs att tjänsteleverantören ska ha tillräckliga tekniska förutsättningar och tillräcklig kompetens för att sköta de uppgifter som avses i 1 mom. En person som sköter biträdande uppgifter handlar dessutom under straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon sköter uppgifter som avses i paragrafen. Bestämmelser om skadeståndsansvar för en person som sköter dessa uppgifter finns i skadeståndslagen (412/1974). Vid skötseln av uppgifter som avses i bestämmelsen ska dessutom förvaltningslagen, språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet iaktas.

8 Ikraftträdande

De ändringar i resolutionsdirektivet som föreskrivs i Daisy Chain 2-direktivet ska genomföras nationellt senast den 13 november 2024, och därför föreslås det att lagarna ska träda i kraft vid den tidpunkten.

9 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I 7 kap. 11 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet föreslås det att verket ska få överföra sådana rådgivningstjänster, kundtjänstuppgifter, dokumentserviceuppgifter och andra biträdande uppgifter som inte innebär utövande av offentlig makt till privata eller offentliga tjänsteleverantörer. Bestämmelsen bör bedömas med avseende på 124 § i grundlagen. Enligt grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får dock ges endast myndigheter.

Begreppet offentliga förvaltningsuppgifter används i grundlagen i en relativt vidsträckt bemärkelse, så att det omfattar uppgifter som hänför sig exempelvis till verkställigheten av lagar samt beslutsfattande om enskilda personers och sammanslutningars rättigheter, skyldigheter och förmåner. Också offentliga serviceuppgifter kan vara offentliga förvaltningsuppgifter (GrUB 9/2002 rd, s. 5). I sådana fall är det i allmänhet fråga om s.k. faktisk förvaltningsverksamhet. Med faktisk förvaltningsverksamhet avses i allmänhet sådan verksamhet i anslutning till skötseln av en förvaltningsuppgift varmed inga direkta rättsverkningar eftersträvas. Faktisk förvaltningsverksamhet kan dock innebära utövning av offentlig makt, såsom påbud och förbud som riktas mot enskilda utan föregående handläggningsåtgärder. Faktisk utövning av offentlig makt kan också komma till uttryck så att det inte fattas ett förvaltningsbeslut i juridisk mening

i ärendet. Det kan till exempel vara fråga om rådgivning. Även om det således inte är fråga om utövning av offentlig makt, är det fråga om att anförtro offentliga förvaltningsuppgifter i den mening som avses i 124 § i grundlagen, eftersom rådgivning enligt 8 § i förvaltningslagen hör till myndigheternas lagstadgade uppgifter (GrUU 11/2006 rd, s. 2; GrUU 20/2006 rd, s. 2).

Vid tolkningen av begreppet offentlig förvaltningsuppgift har grundlagsutskottets utlåtandepraxis varit att först och främst fästa uppmärksamhet vid den aktuella uppgiftens karaktär och särdrag. Det har också tillmätts betydelse huruvida det finns lagbestämmelser om uppgiften, liksom huruvida en viss aktör vid skötseln av uppgiften omfattas av en myndighets beslut, styrning eller övervakning. Uppmärksamhet har också fästs vid vilka rättsverkningar uppgiften och de anknyttande besluten ger (se t.ex. GrUU 5/2014 rd, GrUU 53/2014 rd). Utskottet har i sin praxis ansett att biträdande uppgifter genom avtal kan överföras på andra aktörer än myndigheter, förutsatt att överföringen är baserad på lag (se t.ex. GrUU 47/2005 rd, s. 6/I). Offentliga förvaltningsuppgifter kan med stöd av grundlagens 124 § sålunda också genom ett avtal enligt lag anförtros andra än myndigheter.

Enligt 124 § grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna. Vid bedömningen av ändamålsenligheten ska uppmärksamhet fästas dels vid förvaltningens effektivitet och övriga interna behov, dels vid enskilda personers och sammanslutningars behov (RP 1/1998 rd, s. 179/II, GrUU 8/2014 rd, s. 3/II, GrUU 16/2016 rd, s. 3). Också arten av förvaltningsuppgifterna ska beaktas (RP 1/1998 rd, s. 179/II, se t.ex. GrUU 6/2013 rd, s. 2/II, GrUU 65/2010 rd, s. 2/II, GrUU 57/2010 rd, s. 5/I). Kravet på ändamålsenlighet kan således när det är fråga om uppgifter i samband med serviceproduktion uppfyllas lättare än till exempel i fråga om beslutsfattande som gäller en enskild persons eller sammanslutnings centrala rättigheter (RP 1/1998 rd, s. 179/II, se också GrUU 8/2014 rd, s. 4).

Grundlagsutskottet har i sin etablerade utlåtandepraxis betonat att kravet på ändamålsenlighet är ett juridiskt villkor och att det måste bedömas från fall till fall om kravet uppfylls (t.ex. GrUU 44/2016 rd, s. 5, GrUU 16/2016 rd, s. 3, GrUU 12/2014 rd, s. 2/II). Huruvida kravet på ändamålsenlighet uppfylls måste bedömas från fall till fall varje gång en offentlig förvaltningsuppgift föreslås bli anförtrodd någon utanför myndighetsorganisationen (GrUU 44/2016 rd s. 5).

I sina bedömningar av om kravet på ändamålsenlighet uppfylls har grundlagsutskottet vägt in bland annat den specialkompetens eller de resurser som behövs för uppgifterna (GrUU 29/2013 rd, s. 2, GrUU 37/2010 rd, s. 4/II), ett ökat servicebehov (GrUU 11/2004 rd, s. 2/I), servicens flexibilitet (GrUU 6/2013 rd, s. 2/II) och effektiviteten i verksamheten (GrUU 3/2009 rd, s. 4/II). Kravet på ändamålsenlighet handlar inte enbart om ekonomisk ändamålsenlighet, även om det på behörigt sätt måste fästas adekvat hänseende vid de ekonomiska konsekvenserna (GrUU 11/2006 rd, s. 2–3). Det har också betydelse om myndighetens personella resurser räcker till (GrUU 23/2013 rd, s. 3, 6/2013 rd, s. 2/II).

Att de rådgivningstjänster, kundtjänstuppgifter och dokumentserviceuppgifter som avses i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet anförtros någon annan än en myndighet måste anses vara behövligt för att uppgifterna ska kunna skötas ändamålsenligt. Uppgifterna ändrar inte individers eller sammanslutningars rättigheter, utan är till sin karaktär i första hand kundservice eller rådgivning. Grundlagsutskottet har i sin praxis (GrUU 30/2012 rd) ansett att till exempel mottagande och sortering av handlingar eller lagring av uppgifter i dem är sådana offentliga förvaltningsuppgifter som avses i grundlagen, men inte utövning av offentlig makt, utan i huvudsak är rutinmässiga stöduppgifter som bistår myndigheterna. Beslutet om utlämnande av

handlingen fattas fortfarande av verket, men tjänsteleverantören kan lämna ut handlingen till kunden i enlighet med beslutet.

Verket för finansiell stabilitet är ett tämligen litet ämbetsverk som emellertid kan kontaktas av ett stort antal kunder med rådgivningsbehov i situationer där verket utövar sina resolutionsbefogenheter i en bank eller beslutar att insättningsgarantiersättning ska betalas. Utifrån erfarenheterna hos motsvarande myndigheter i andra länder har man bedömt att det är mycket sannolikt att vid resolution och utbetalning av insättningsgarantiersättningar ställer insättarna och andra bankkunder ofta samma frågor och de gäller i huvudsak hur procedurerna avancerar och hur länge de varar. Verkets egna personalresurser räcker sannolikt inte till för att besvara dessa i sig huvudsakligen enkla frågor, utan det kommer tillfälligt att behövas resurser utanför verket. Den ökning av servicebehovet som aktualiseras i en dylik krissituation och verkets begränsade personalresurser talar för möjligheten att överföra sådana biträdande uppgifter som nämns i bestämmelsen till utomstående tjänsteleverantörer.

Enligt den föreslagna bestämmelsen ska verket när det överför uppgifter säkerställa att tjänsteleverantören har tillräckliga tekniska förutsättningar och tillräcklig kompetens för att sköta uppdraget. Detta förutsätter att tjänsteleverantören introduceras och utbildas för de uppgifter som överförs till denne. Eftersom uppgifterna är noggrant avgränsade i bestämmelsen till i första hand enklare rådgivningstjänster och kundtjänstuppgifter, kan tjänsteleverantören på kort tid ges utbildning för dem. I praktiken ska t.ex. mer krävande frågor som gäller kundens rättigheter och skyldigheter överföras till experter som är anställda hos verket. Enligt bestämmelsens ordalydelse ska de uppgifter som innefattar av offentlig makt och beslutanderätt i sin helhet ligga kvar hos verket. Den noggrant avgränsade bestämmelsen, det faktum att uppgifter som innebär utövande av offentlig makt och beslutanderätt kvarstår i full utsträckning hos verket och kravet på att det ska säkerställas av tjänsteleverantören har tillräcklig kompetens tryggar rättsskyddet för verkets kunder samt god förvaltning.

7 kap. 11 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet gör det möjligt att överföra rådgivningstjänster, kundtjänstuppgifter och dokumentserviceuppgifter även till en annan myndighet. En sådan myndighet kan till exempel vara regionförvaltningsverket, NTM-centralen eller det kommande Tillstånds- och tillsynsverket. Grundlagsutskottet har ansett att det inte alltid är oproblematiskt att föra över en förvaltningsuppgift som anförtrotts en myndighet till en annan myndighet (Gruu 11/2004 rd s. 2). Av betydelse är då grundlagens 21 § om att var och en har rätt att få sin sak behandlad av en domstol som är behörig enligt lag och grundlagens 2 § 3 mom. om att all utövning av offentlig makt ska bygga på lag och lag noggrant ska iakttas i all offentlig verksamhet. När det främst är fråga om service som kan jämföras med en offentlig förvaltningsuppgift har det dock inte funnits något hinder för en överföring (GrUU 11/2004, s. 2).

Så som konstaterats ovan, överförs genom bestämmelsen inte uppgifter som innebär utövande av offentlig makt eller beslutanderätt till tjänsteleverantörer eller andra myndigheter. Det är dock ändamålsenligt att verket ha möjlighet att överföra biträdande uppgifter av teknisk art även till en annan myndighet i stället för eller utöver en privat tjänsteleverantör. Offentliga förvaltningsuppgifter centraliseras fortlöpande inom statsförvaltningen, och olika myndigheters gemensamma verksamhetsställen och rådgivningstjänster inrättas och utvecklas. I en sådan situation som beskrivs ovan, där Verket för finansiell stabilitet kan bli föremål för ett stort antal kundkontakter på kort tid, kan en annan myndighets kundservice som redan är igång eller ett medborgarkontor vara det effektivaste och mest ändamålsenliga sättet att sköta situationen.

Den föreslagna bestämmelsen motsvarar nästan 3 kap. 9 § i lagen om transport- och kommunikationsverket. Dessutom innehåller 2 b § i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010)

en motsvarande bestämmelse om överföring av uppgifter till privata aktörer, som har stiftats med grundlagsutskottets medverkan (GrUU 30/2012 rd). Grundlagsutskottet har då konstaterat att de uppgifter som avses i bestämmelsen i huvudsak är rutinmässiga, biträdande stöduppgifter som inte innebär utövning av offentlig makt. Grundlagsutskottet har bedömt att överföringen av de tekniska uppgifter som nämns i bestämmelsen är motiverad, och bestämmelserna uppfyller också i övrigt de krav som grundlagsutskottet i sin praxis ställt på sådan överföring av uppgifter (se t.ex. GrUU 3/2009 rd, s 4–5 och GrUU 11/2006 rd). Med stöd av de omständigheter som anförts ovan anses det att även den överföring av biträdande uppgifter som föreslås här uppfyller kraven på ändamålsenlighet.

I sin praxis har grundlagsutskottet ansett att tryggnad av kraven på rättssäkerhet och god förvaltning i den bemärkelse som avses i 124 § i grundlagen innebär att de allmänna förvaltningslagarna iakttas när ärenden behandlas och att de som handlägger ärenden handlar under tjänsteansvar (GrUU 33/2004 rd, s. 7/II, GrUU 46/2002 rd, s. 9). I den föreslagna bestämmelsen konstateras uttryckligen att personerna i fråga sköter de biträdande uppgifterna under tjänsteansvar och att skadeståndsansvar enligt skadeståndslagen tillämpas på dem. Vid skötseln av uppgifter ska också iakttas bestämmelserna i förvaltningslagen, språklagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Med stöd av vad som anförts ovan anses att den föreslagna bestämmelsen uppfyller kraven enligt 124 § i grundlagen och kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Eftersom Daisy Chain 2-direktivet innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014) 8 kap. 7 § 3 mom., sådant det lyder i lag 234/2021,
ändras 1 kap. 3 § 1 mom. 30 punkten, 3 kap. 4 § 2 mom. och 4 mom. 13 punkten underpunkt b, 4 kap. 4 § 1 mom. och 5 § 4 mom., 6 kap. 1 § 1 och 11 mom. och 3 § 3 mom., 7 kap. 5 §, 8 kap. 3 § 3 mom., 7 § 1 och 4 mom., 7 a § 4 och 5 mom., 7 b § 1 och 3–5 mom., det inledande stycket i 7 mom., det inledande stycket i 8 mom. och det inledande stycket i 8 mom. 1 punkten, 7 c § 1 mom., 7 d § 2 mom., 7 e–7 g §, 9 § 2 mom., 10 § 2 mom. och 14 §, 12 kap. 8 § 2 mom. 3 punkten underpunkt a och 10 mom., 9 § 2 mom., 10 § 4 mom., 12 § 2 mom. och 13 § 1, 4 och 5 mom. och 6 mom. 4 punkten, 14 kap. 6 § 6 mom. och 18 kap. 1 § 1 mom.,
av dem 1 kap. 3 § 1 mom. 30 punkten, 3 kap. 4 § 2 mom. och 4 mom. 13 punkten underpunkt b, 4 kap. 5 § 4 mom., 6 kap. 1 § 1 och 11 mom. och 3 § 3 mom., 8 kap. 3 § 3 mom., 7 § 1 och 4 mom., 7 a § 4 och 5 mom., 7 b § 1, 4 och 5 mom., det inledande stycket i 7 mom., det inledande stycket i 8 mom. och det inledande stycket i 8 mom. 1 punkten, 7 c § 1 mom., 7 d § 2 mom., 7 e–7 g §, 9 § 2 mom., 10 § 2 mom. och 14 §, 12 kap. 8 § 2 mom. 3 punkten underpunkt a och 10 mom., 12 § 2 mom. och 13 § 1, 4 och 5 mom. och 6 mom. 4 punkten, 14 kap. 6 § 6 mom. och 18 kap. 1 § 1 mom. sådana de lyder i lag 234/2021, 7 kap. 5 § sådan den lyder i lag 406/2019 samt 8 kap. 7 b § 3 mom. sådant det lyder i lag 1208/2023, och
fogas till 2 kap. 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 234/2021, ett nytt 4 mom., till 8 kap. nya 7 h och 7 i § samt till 19 kap. en ny 1 a § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

30) *kvalificerade skulder* nedskrivningsbara skulder som uppfyller villkoren enligt 8 kap. 7 f § 1 mom. och enligt 8 kap. 7 h §, och finansiella instrument i supplementärkapital som uppfyller villkoren enligt artikel 72a.1 b i EU:s tillsynsförordning,

2 kap.

Resolutionsplan

6 §

Vad en koncernresolutionsplan ska innehålla

I koncernresolutionsplanen ska som resolutionsenheter identifieras finansiella holdingföretag som direkt eller indirekt innehar institut som är dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag. Också resolutionsåtgärderna ska avse här avsedda mellanvarande finansiella holdingföretag.

3 kap.

Bedömning av avvecklings- och omorganiseringsmöjligheter

4 §

Undanröjande av hinder för avveckling av ett institut och omorganisering av verksamheten

Institutet ska inom fyra månader efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom. för verket lägga fram ett förslag till åtgärder för undanröjande av hinder som verket konstaterat. Institutet ska dock inom två veckor efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom. för verket lägga fram förslag till åtgärder och en tidsplan för genomförandet av dessa, för att säkerställa att institutet efterlever det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som ställts på det samt det sammanlagda buffertkravet. I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna ska hänsyn tas till orsakerna till det hinder som verket konstaterat. Institutet ska lägga fram förslaget inom två veckor, om ett väsentligt hinder för möjligheten till avveckling har sin grund i en situation där

1) institutet inte uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder utökat med det sammanlagda buffertkravet, trots att det uppfyller det sammanlagda buffertkravet, det buffertkrav enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen och minimikravet för kapitalbas enligt artikel 92.1 a–c i EU:s tillsynsförordning, eller

2) institutet inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som föreskrivs i denna lag eller i EU:s tillsynsförordning.

Verket kan kräva att ett institut vidtar följande åtgärder för att undanröja hinder för avveckling av institutet eller omorganisering av dess verksamhet:

13) ändrar följande löptidsprofiler för efterlevnad av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder:

b) för sådana kvalificerade skulder som avses i 8 kap. 7 f § 1 mom. och 7 h §.

4 kap.

Ställande av institut under resolutionsförvaltning

4 §

Offentliggörande av beslut om inledande av resolutionsförfarande

Om ett institut ställs under resolutionsförvaltning, ska i de fall som avses i 2 § en sammanfattning av beslutet och i övriga fall hela beslutet offentliggöras

1) på verkets webbsidor,

2) på Finansinspektionens webbsidor,

- 3) på det instituts webbsidor som är föremål för förfarandet, och
 - 4) på Europeiska bankmyndighetens webbsidor.
-

5 §

Resolutionsförvaltning av företag som hör till en grupp, av resolutionsgrupper och av en resolutionsgrupps medlemskreditföretag

Verket får ställa finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet samt motsvarande företag som är moderföretag under resolutionsförvaltning, trots att de inte uppfyller villkoren för resolutionsförvaltning enligt 1 §, om

- 1) företaget är en resolutionsenhet,
- 2) företagets dotterföretag som är ett institut men inte en resolutionsenhet uppfyller villkoren enligt 1 § 1 mom.,
- 3) ett i 2 punkten avsett dotterföretags oförmåga att fortsätta sin verksamhet medför en risk för resolutionsgruppen, och
- 4) resolution av ett dotterföretag eller en resolutionsgrupp förutsätter åtgärder gentemot företaget.

6 kap.

Nedskrivning och konvertering av värdet på aktier, andelar och vissa andra balansposter samt indragning av aktier och andelar

1 §

Skyldighet att skriva ned det nominella värdet på poster i eget kapital samt att skriva ned och konvertera vissa andra balansposter

Verket ska utan dröjsmål efter det att ett institut har ställts under resolutionsförvaltning och värderats enligt 5 kap. 1 § besluta om täckande av institutets förluster samt indragning av aktier och andelar samt om nedskrivning och konvertering av i artikel 51 i EU:s tillsynsförordning avsett övrigt primärkapital eller i artikel 62 i den förordningen avsett supplementärkapital till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Verket ska täcka institutets förluster genom att skriva ned det nominella värdet på institutets aktier eller andelar och på andra poster i institutets eget kapital samt, under de förutsättningar som föreskrivs i 3 § i detta kapitel, det nominella värdet på aktier eller andelar och på andra poster som hänförs till det egna kapitalet i företag som hör till samma grupp som institutet, eller det bokföringsmässiga motvärdet om aktierna eller andelarna inte har något nominellt värde. Samtidigt ska verket dra in varje aktie- eller andelsägares aktier eller andelar, om inte verket beslutar att aktierna eller andelarna ska överlåtas till sådana borgenärer vilkas fordringar i enlighet med denna lag har konverterats till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Om institutet, i enlighet med den värdering som gjorts enligt 5 kap., har ett positivt substansvärde, ska ägarandelen i existerande aktier och andra äganderättsinstrument spädas ut i betydande grad vid en konvertering av poster i institutets kapitalbas och av nedskrivningsbara skulder. Verket får i syfte att genomföra en konvertering av balansposter eller kvalificerade skulder som avses i detta moment förplikta institutet eller dess moderföretag att emittera nya aktier eller andelar till de befintliga aktieägarna eller innehavarna av kvalificerade skulder, förutsatt att 8 kap. 3 § 5 mom. iakttas vad gäller konverteringsförhållandet.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas också på sådana kvalificerade skulder som uppfyller de andra villkoren enligt 8 kap. 7 f § 1 mom. än de villkor enligt artikel 72c.1 i EU:s tillsynsförordning som gäller återstående löptid för skuldinstrument.

3 §

Nedskrivning av eget kapital och nedskrivning och konvertering av vissa andra balansposter i företag som hör till samma grupp

Verket ska fatta beslut om åtgärder enligt 1 § 1 mom. samtidigt för resolutionsenheten, för dess moderföretag och för andra moderföretag som hör till samma resolutionsgrupp och som inte är resolutionsenheter, om resolutionsenheten har förvärvat kvalificerade skulder, poster i eget kapital eller andra balansposter genom enheter inom samma resolutionsgrupp. Nedskrivningen och konverteringen ska då göras med avseende på dessa kvalificerade skulder, poster i eget kapital eller andra balansposter, och förlusterna ska överföras på resolutionsenheten.

7 kap.

Allmänna principer för resolutionsverktyg

5 §

Tillämpning av värdepappersmarknadslagstiftningen

Vad som i 3 kap. i värdepappersmarknadslagen föreskrivs om prospekt och innehållet i prospekt samt i 11 kap. i den lagen om offentliga uppköpserbjudanden och skyldighet att lämna erbjudanden, ska inte tillämpas vid överföring eller förvärv av aktier med stöd av bestämmelserna i 8–11 kap. i denna lag.

8 kap.

Skuldnedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument

3 §

Genomförande av nedskrivning och konvertering av skulder

Dessutom ska verket skriva ned skuldernas nominella värde och konvertera ett mot nedskrivningen svarande belopp till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Konvertering ska göras på ett sådant belopp som efter nedskrivningen av skuldernas bokföringsvärde enligt 2 mom. behövs för att öka institutets eller det tillfälliga institutets kapitalbas till ett sådant tröskelvärde som gör det möjligt att trygga institutets eller det tillfälliga institutets verksamhet, marknadens förtroende samt uppfyllande av villkoren i institutets koncession för åtminstone ett år framåt.

7 §

Minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

Ett institut ska i enlighet med 7 a–7 h § ständigt ha en kapitalbas och kvalificerade skulder som uppgår till ett sådant belopp som verket bestämmer och som beräknats i enlighet med 7 a § 1 mom. eller 7 d § 1 och 2 mom. Verket ska samråda med Finansinspektionen innan det fastställer kapitalkravet.

Verket ska när det fastställer kravet enligt 1 mom. beakta åtminstone

1) behovet att säkerställa uppnåendet av målen för resolutionen, inbegripet försättande av resolutionsgruppen i resolution med tillämpning av resolutionsverktygen på resolutionsenheten,

2) behovet att, i det fall att skulderna skrivs ned eller aktier, andelar eller andra balansposter skrivs ned eller konverteras, säkerställa att institutet, resolutionsenheten eller dess dotterföretag, som är institut men inte resolutionsenheter, har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att täcka förlusterna och öka institutets kapitalbas till ett tröskelvärde som tryggar institutets eller det tillfälliga institutets fortsatta verksamhet och uppfyllandet av villkoren i dess koncession,

3) behovet att, i det fall att de kvalificerade skulderna inte i enlighet med resolutionsplanen skrivs ned eller konverteras eller överförs i sin helhet inom ramen för en partiell överföring av affärsverksamheten, säkerställa att resolutionsenheten har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att täcka förlusterna och öka enhetens kapitalbas till ett tröskelvärde som tryggar enhetens fortsatta verksamhet och uppfyllandet av villkoren i dess koncession,

4) institutets eller resolutionsenhetens storlek, affärs- och finansieringsmodell, riskprofil, stabilitet och hur institutet eller resolutionsenheten främjar ekonomin,

5) vilka negativa konsekvenser det skulle få för den finansiella stabiliteten, övriga institut eller det finansiella systemet om institutets verksamhet upphör,

6) marknadsdjupet för resolutionsenhetens finansiella instrument som hänförs till kapitalbasen och efterställda kvalificerade instrument, prissättningen för sådana instrument och den tid som behövs för att genomföra transaktioner enligt beslutet,

7) beloppet av sådana kvalificerade skuldinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning och som har en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet om justering av minimikravet,

8) tillgången till och beloppet av sådana finansiella instrument som uppfyller villkoren i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72b.2 d i den förordningen,

9) huruvida det skuldbelopp som i 4 eller 5 § är undantaget från tillämpningen av nedskrivning eller konvertering och som, vid förmånsrättsordningen i ett konkursförfarande, rangordnas lika högt som eller under de högst rangordnade kvalificerade skulderna är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder,

10) den inverkan som eventuella omorganiseringskostnader kan ha på resolutionsenhetens rekapitalisering.

7 a §

Fastställande av minimikravet

Resolutionsenheter ska uppfylla kraven enligt 1 mom. 1 och 2 punkten eller 7 b eller 7 h § på resolutionsgruppens konsoliderade nivå. Verket ska när det fastställer kravet vid behov beakta huruvida gruppens dotterföretag beläget utanför EES-staterna enligt gruppens resolutionsplan ska försättas i resolution separat.

Om värdet av de kvalificerade skulderna enligt verkets bedömning sannolikt inte skrivs ned med stöd av 5 § 2 mom. eller de sannolikt överförs i sin helhet inom ramen för en partiell

överföring av affärsverksamheten, ska institutet uppfylla minimikravet med kapitalbasen eller kvalificerade skulder, som räcker till för att täcka beloppet av skulder som ställts utanför nedskrivningen samt för att säkerställa att kraven enligt 7 § 2 mom. uppfylls.

7 b §

Minimikravet för globala systemviktiga institut, större dotterföretag och andra stora institut

Minimikravet på ett globalt systemviktigt institut eller ett institut som ingår i ett sådant består av kraven enligt artiklarna 92a och 494 i EU:s tillsynsförordning och av de ytterligare krav som verket ställer i enlighet med 2 mom. i denna paragraf. Minimikravet på ett större dotterföretag som är etablerat i en EES-stat till ett globalt systemviktigt institut etablerat utanför EES-staterna består av kraven enligt artiklarna 92b och 494 i EU:s tillsynsförordning samt de ytterligare krav som verket ställer i enlighet med 2 mom. och som ska uppfyllas med kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren enligt 7 f § 1 mom. och 14 kap. 6 § 5 mom.

Vid tillämpningen av 10 §, i de fall där fler än en globalt systemviktig enhet som tillhör samma globalt systemviktiga institut utgör resolutionsenheter eller enheter i tredjeland som skulle vara resolutionsenheter om de var etablerade i en EES-stat, ska resolutionsmyndigheterna beräkna det ytterligare kravet för varje resolutionsenhet och enhet i tredjeland samt för moderföretaget som är etablerat i en EES-stat som om moderföretaget utgjorde den enda resolutionsenheten inom det globala systemviktiga institutet.

Ett globalt systemviktigt institut samt en resolutionsenhet, på vilken 7 d § 1 eller 3 mom. tillämpas, ska utöver minimikravet uppfylla ett krav som utgör minst åtta procent av det totala beloppet av skulderna och kapitalbasen, med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller de skulder som avses i 7 h § 4 mom. Verket får fastställa en lägre andel som krav, men den ska ändå vara större än det resultat som erhållits med den formel som föreskrivs i finansministeriets förordning, om villkoren i artikel 72b.3 i EU:s tillsynsförordning uppfylls. Närmare bestämmelser om hur det krav som kompletterar minimikravet ska beräknas utifrån det totala beloppet av skulderna och kapitalbasen med beaktande av eventuella avdrag enligt artikel 72b.3 i EU:s tillsynsförordning för fastställandet av ett lägre krav utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Det krav som kompletterar minimikravet och som ska uppfyllas på det sätt som föreskrivs i 4 mom. kan för de resolutionsenheter som anges i 7 d § 1 mom. dock vara högst 27 procent av det totala riskexponeringsbeloppet, om

- 1) tillgång till finansieringsarrangemang inte övervägs som ett alternativ i resolutionsplanen för enheten, eller
 - 2) minimikravet gör det möjligt för enheten att uppfylla de krav som anges i 6 § 4 eller 5 mom.
-

Med avvikelse från det som föreskrivs i 4 mom. får verket besluta att det krav som kompletterar minimikravet i sin helhet ska uppfyllas av de institut och enheter som avses där med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller skulder som avses i 7 h § 4 mom., i den mån som summan av dem inte överstiger det som är högst av

Verket får tillämpa 7 mom. på högst 30 procent av alla institut och enheter som avses i 4 mom. Dessutom förutsätts det att minst ett av följande villkor uppfylls:

- 1) om det i den föregående bedömningen av möjligheten till avveckling har identifierats väsentliga hinder för möjligheten till avveckling och
-

7 c §

Krav som kompletterar minimikravet för andra resolutionsenheter

Verket får besluta att andra än globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som avses i 7 d § utöver minimikravet, med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller sådana skulder som avses i 7 h § 4 mom. ska uppfylla ett krav som är högst åtta procent av de totala skulderna och kapitalbasen eller det belopp som erhållits vid tillämpning av 7 b § 7 mom. 2 punkten. Verket får fatta ett sådant beslut, om

1) de icke-efterställda skulder som avses i 7 h § 1–3 mom. har samma förmånsrätt vid en konkurs som någon av de skulder vars nominella värde i enlighet med 4 eller 5 § inte kan skrivas ned,

2) det finns en risk för att nedskrivning eller konvertering av sådana icke-efterställda skulder som inte i 4 eller 5 § undantas från tillämpningsområdet för nedskrivning eller konvertering åsamkar borgenärerna större förluster än de skulle åsamkas vid ett konkursförfarande,

3) beloppet av kapitalbas och andra efterställda skulder inte överstiger det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt 2 punkten inte åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid ett konkursförfarande.

7 d §

Minimikrav för nationellt stora kreditinstitut

Resolutionsenheter ska uppfylla kravet enligt 1 mom. med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller de skulder som avses i 7 h § 4 mom.

7 e §

Minimikrav för dotterföretag

Ett sådant dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett sådant dotterföretag till ett institut som är etablerat utanför EES-staterna som inte själv är en resolutionsenhet ska uppfylla minimikravet på individuell basis. Med avvikelse från 1 kap. 1 § 2 mom. kan verket förutsätta att också ett i det momentet avsett företag ska uppfylla minimikravet på individuell basis, om företaget är dotterföretag till en resolutionsenhet, men inte själv är en resolutionsenhet.

Med avvikelse från 1 mom. ska, om dotterföretaget till ett institut som är etablerat utanför EES-staterna samtidigt också är ett moderföretag som är verksamt i en EES-stat men inte själv är en resolutionsenhet, detta företag uppfylla minimikravet på gruppnivå.

Verket får i egenskap av resolutionsmyndighet för dotterföretaget med avvikelse från 1 mom. ställa ett minimikrav på gruppnivå för de dotterföretag som avses i momentet, om följande villkor är uppfyllda:

- 1) dotterföretaget innehas direkt av resolutionsenheten,
- 2) resolutionsenheten är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är ett moderföretag som är verksamt i en EES-stat,
- 3) både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i Finland och ingår i samma resolutionsgrupp,
- 4) resolutionsenheten innehar utöver det berörda dotterföretaget inte direkt några andra i 1 kap. 1 § 2 mom. avsedda företag som är dotterföretag, för vilka det har fastställts ett minimikrav enligt 7 § eller på vilka ett minimikrav enligt denna paragraf tillämpas, och
- 5) dotterföretaget skulle påverkas oproportionellt av avdragen enligt artikel 72e.5 i EU:s tillsynsförordning.

Dessutom får verket med avvikelse från 1 mom. fastställa ett minimikrav på gruppnivå för de dotterföretag som avses i det momentet, om det för dotterföretaget på gruppnivå har fastställts ett sådant buffertkrav enligt prövning som avses i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen. Fastställandet av ett minimikrav för dotterföretaget på gruppnivå får inte leda till att det belopp som behövs för rekapitalisering av en underkoncern som omfattas av konsolideringen överskattas vid tillämpningen av 7 § 4 mom. 2 punkten. I bedömningen ska då också beaktas antalet institut som enligt resolutionsplanen ska bli föremål för ett insolvensförfarande och som omfattas av konsolideringen.

Vid tillämpningen av 3 och 4 mom. förutsätts det dessutom att det faktum att dotterföretaget iakttar minimikravet på gruppnivå inte väsentligt försämrar något av följande:

- 1) trovärdigheten och genomförbarheten hos koncernresolutionsstrategin,
- 2) dotterföretagets möjlighet att uppfylla sitt kapitalbaskrav efter utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter,
- 3) överföring och rekapitalisering av koncernens interna förluster, inbegripet nedskrivning och konvertering enligt 6 kap. 1 § av värdet på aktier, andelar och vissa andra balansposter i dotterföretaget eller i andra enheter som hör till resolutionsgruppen.

Verket får i egenskap av resolutionsmyndighet för dotterföretaget avvika från vad som i 1–5 mom. och 7 f § föreskrivs om dotterföretag, om

- 1) både dotterföretaget och moderföretaget eller resolutionsenheten ingår i samma resolutionsgrupp och de är registrerade och underkastade tillsyn i Finland,
- 2) resolutionsenheten eller moderföretaget uppfyller minimikravet i Finland på basis av den konsoliderade finansiella ställningen,
- 3) det inte finns några hinder eller förväntade hinder för att moderföretaget eller resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetalningen av skulder till dotterföretaget, särskilt i en situation där resolutionsverktyg tillämpas på moderföretaget eller resolutionsenheten,
- 4) dotterföretaget leds enligt sunda och försiktiga affärsprinciper och moderföretaget eller resolutionsenheten med Finansinspektionens samtycke svarar för dotterföretagets åtaganden eller om dotterföretaget löper endast försumbara risker,
- 5) moderföretagets eller resolutionsenhetens förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget,
- 6) moderföretaget eller resolutionsenheten har bestämmande inflytande i dotterföretaget på det sätt som avses i 1 kap. 5 § 1 mom. i bokföringslagen, och
- 7) dotterföretaget inte självt är en resolutionsenhet.

Minimikravet på ett dotterföretag som avses i denna paragraf ställs med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 10 § och i 14 kap.

7 f §

Uppfyllande av minimikravet för dotterföretag

Institut som avses i 7 e § 1–4 mom. ska uppfylla minimikravet med kärnprimärkapital samt kapitalbas som emitterats till och förvärvats av enheter inom samma resolutionsgrupp, eller som emitterats till och förvärvats av enheter som inte ingår i samma resolutionsgrupp om nedskrivning eller konvertering av kapitalbasen inte inverkar på resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget. Minimikravet kan utöver detta eller i stället för detta uppfyllas med skulder som uppfyller följande villkor:

- 1) skulden har emitterats till en resolutionsenhet som ingår i samma resolutionsgrupp och förvärvats av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt, genom en annan enhet som ingår i samma resolutionsgrupp och som förvärvat skulden från institutet, eller skulden har emitterats till och förvärvats av en befintlig aktieägare som inte ingår i resolutionsgruppen, om

nedskrivning eller konvertering av skulderna inte inverkar på resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget,

2) skulden uppfyller kraven enligt artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k–m och artikel 72b.3–5 i den förordningen,

3) skulden rangordnas vid förmånsrättsordningen lägre än skulder som inte uppfyller de krav som avses i 1 punkten och som inte kan medräknas i kapitalbaskraven,

4) skuldens värde skrivs ned eller konverteras i enlighet med resolutionsplanen för resolutionsgruppen, och på så sätt att nedskrivningen eller konverteringen av värdet inte påverkar resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget,

5) förvärvet av skulden har inte finansierats direkt eller indirekt av ett institut som avses i 7 e § 1–4 mom.,

6) det anges inte i skuldvillkoren att ett i 7 e § 1–4 mom. avsett institut skulle tillämpa köpoption, inlösen, återköp eller återbetalning i förtid, utom när institutet är försatt i likvidation eller konkurs,

7) skuldens ränta eller kapital kan inte avkortas i förtid, utom i samband med ett likvidations- eller konkursförfarande i ett institut som avses i 7 e § 1–4 mom.,

8) storleken på den ränta eller utdelning som ska betalas på skulden ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos ett institut som avses i 7 e § 1–4 mom. eller dess moderföretag.

Verket får besluta att dotterföretagets minimikrav helt eller delvis uppfylls med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om

1) villkoren enligt 7 e § 6 mom. 1 och 2 punkten uppfylls,

2) garantibeloppet är minst lika stort som den andel som ersätter minimikravet,

3) garantin utlöses när det villkor av följande som infaller först uppfylls:

a) verket har fattat ett i 6 kap. 1 § avsett beslut om nedskrivning av det nominella värdet på poster i dotterbolagets kapital och om nedskrivning av kvalificerade skulder, eller

b) dotterföretaget kan inte betala sina skulder när de förfaller till betalning,

4) garantin säkerställs genom ett avtal om ställande av finansiell säkerhet som avses i 1 § i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) till en andel på minst 50 procent av dess belopp,

5) de säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i EU:s tillsynsförordning, vilket efter nedsättningar är tillräckligt för att täcka den säkerhet som avses i 4 punkten i detta moment,

6) de säkerheter som ställs för garantin inte är intecknade och inte används som säkerhet för någon annan garanti,

7) säkerheternas löptid uppfyller kraven enligt artikel 72c.1 i EU:s tillsynsförordning, och

8) det inte finns några hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till dotterföretaget, trots att resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

Resolutionsenheten ska, på begäran av verket, tillhandahålla ett oberoende juridiskt yttrande eller på annat sätt styrka att det inte finns några sådana hinder som avses i 2 mom. 8 punkten.

Om det för ett dotterföretag har fastställts ett minimikrav på gruppnivå med stöd av 7 e §, ska beloppet av dess kapitalbas och kvalificerade skulder innefatta följande skulder som i enlighet med 1 mom. i denna paragraf emitterats av ett dotterföretag som är etablerat i en EES-stat och som ingår i konsolideringen för det förstnämnda dotterföretaget:

1) skulder som emitterats till resolutionsenheten och förvärvats av den, antingen direkt eller indirekt, genom en annan enhet som ingår i samma resolutionsgrupp och som inte omfattas av konsolideringen för den enhet som uppfyller det konsoliderade minimikravet,

2) skulder som emitterats till en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp.

Beloppet av de skulder som avses i 4 mom. får inte överstiga beloppet av minimikravet för det dotterföretag som ingår i konsolideringen, från vilket har dragits av

1) skulder som emitterats till en enhet som uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad basis och som förvärvats av den, antingen direkt eller indirekt, genom en annan enhet som ingår i samma resolutionsgrupp och som omfattas av konsolideringen för den enheten, och

2) beloppet av kapitalbas enligt 1 mom.

7 g §

Minimikrav för sammanslutningar av inlåningsbanker

Verket beslutar, med beaktande av resolutionsplanen för sammanslutningen av inlåningsbanker och särdragen i sammanslutningens inbördes ansvar, på vilka enheter inom sammanslutningen det minimikrav som föreskrivs i 7 och 7 a–7 d § ställs för att det ska säkerställas att sammanslutningen som helhet uppfyller kravet på gruppnivå samt hur de ska uppfylla kravet i överensstämmelse med resolutionsplanen.

Ett centralinstitut eller dess medlemskreditinstitut som inte självt är en resolutionsenhet ska uppfylla minimikravet på individuell basis. Dessutom ska en resolutionsenhet för vilken det efter prövning enligt 1 mom. inte på gruppnivå fastställs ett krav enligt 7 § 1 mom., 7 b § 1 mom. eller 7 d § 1 och 2 mom. uppfylla minimikravet på individuell basis.

Vad som i 7 e § 6 och 7 mom. och 7 f § föreskrivs om dotterföretag ska tillämpas också på sådana centralinstitut, medlemskreditinstitut och resolutionsenheter för vilka ett minimikrav fastställs på individuell basis på det sätt som föreskrivs i 2 mom.

Verket får besluta att helt eller delvis undanta ett centralinstitut eller dess medlemskreditinstitut från tillämpningen av 7 e § 6 och 7 mom. och 7 f §, om villkoren enligt 3 § 1–3 punkten i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker uppfylls och

- 1) centralinstitutet och institutet ingår i samma resolutionsgrupp,
- 2) minimikravet för medlemskreditinstitutet övervakas som en helhet grundat på deras konsoliderade bokslut,
- 3) resolutionsgruppen uppfyller minimikravet på gruppnivå på det sätt som föreskrivs i 1 mom., och
- 4) det inte finns några väsentliga hinder eller förväntade väsentliga hinder för överföring av medel ur kapitalbasen eller återbetalning av skulder mellan centralinstitutet och medlemskreditinstitutet vid resolutionen.

7 h §

Kvalificerade skulder som ingår i minimikravet

Nedskrivningsbara skulder kan räknas med i det totala belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder som avses 7 § 1 mom. endast om de uppfyller villkoren i artiklarna 72a–72c i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72b.2 d i den förordningen.

Kvalificerade skulder för ett globalt systemviktigt institut utgörs med avvikelse från 1 mom. av kvalificerade skulder enligt definitionen i artiklarna 72a–72k i EU:s tillsynsförordning.

På skulder med inbäddade derivat som räknas med i det totala beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder tillämpas artikel 45b.2 i resolutionsdirektivet.

I det totala beloppet av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder räknas med skulder som emitterats av ett dotterföretag inom samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten och som tecknats av en sådan befintlig aktieägare i dotterföretaget som inte ingår i samma resolutionsgrupp endast om

- 1) skulderna emitterats i enlighet med 7 f § 1 mom.,
- 2) nedskrivning eller konvertering på det sätt som avses i 6 kap. 1 och 2 § inte inverkar på resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget, och
- 3) skuldbeloppet är mindre än skillnaden mellan följande belopp:
 - a) summan som fås genom att addera de skulder som emitterats till resolutionsenheten och förvärvats av den, antingen direkt eller indirekt, genom en annan enhet som ingår i samma

resolutionsgrupp samt beloppet av emitterad kapitalbas som avses i det inledande stycket i 7 f § 1 mom.,

b) minimikravet enligt 7 e § 1 och 2 mom. eller 7 g § 2 mom.

7 i §

Minimikrav för institut som ska bli föremål för insolvensförfarande

Verket fastställer inte ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 7 § för ett institut som enligt resolutionsplanen ska försättas i likvidation eller konkurs eller som inte är en resolutionsenhet och på vilket nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna med avseende på skulder inte ska tillämpas enligt resolutionsplanen för resolutionsgruppen.

Med avvikelse från 1 mom. får verket fastställa ett minimikrav för ett institut som avses i det momentet på individuell basis, om verket anser att det är motiverat. Verket ska i sin bedömning beakta eventuella negativa effekter av ett instituts fallissemang för den finansiella stabiliteten, andra institut eller det finansiella systemet och insättningsgarantifonden. Minimikravet ska då överstiga det belopp som har bedömts vara tillräckligt för att täcka institutets förväntade förluster till fullt belopp.

Om verket har fastställt ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 2 mom. för ett institut, ska kravet uppfyllas genom något eller flera av följande:

1) kapitalbas,

2) skulder som uppfyller kraven enligt artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72b.2 b och d i den förordningen,

3) skulder som avses i 7 h § 3 mom. och som innehåller inbäddade derivat.

Om det i enlighet med 1 mom. inte har fastställts ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för ett institut, behöver institutet inte ett sådant förhandstillstånd från verket som avses i artikel 77.2 eller artikel 78a i EU:s tillsynsförordning.

Ett instituts andelar i finansiella kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som emitterats av dess dotterföretag ska inte dras av från institutets kvalificerade skulder enligt EU:s tillsynsförordning på det sätt som föreskrivs i artikel 72e.5 i den förordningen, om det i situationer som avses i 1 mom. inte har fastställts ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för dotterföretaget. Avdrag från andelar i finansiella kapitalbasinstrument ska dock göras, om institutets andel av dessa finansiella instrument är minst sju procent av minimibeloppet av institutets kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren enligt 7 f § 1 mom. och dotterföretaget är ett institut som ingår i samma resolutionsgrupp. Det förutsätts då dessutom att institutet inte självt är en resolutionsenhet, men är ett dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett sådant dotterföretag till ett institut etablerat i ett tredjeland som skulle vara en resolutionsenhet om det var etablerat i en EES-stat.

9 §

Tillsyn över minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

Verket får efter samråd med Finansinspektionen vidta någon av följande åtgärder, om ett institut inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 8 kap.:

1) åtgärder för undanröjande av hinder för avveckling och för omorganisering av verksamheten i enlighet med 3 kap. 4 eller 5 §,

2) förbjuda vinstutdelning och annan utdelning av medel i enlighet med 12 kap. 13 §.

10 §

Samarbete med andra EES-staters resolutionsmyndigheter

I det gemensamma beslutet får det överenskommas, i det fall detta står i överensstämmelse med resolutionsplanen för resolutionsenheten, att dotterföretaget i stället för resolutionsenheten uppfyller en del av minimikravet med sådana finansiella instrument enligt 7 f § 1 mom. som har förvärvats av enheter som inte ingår i resolutionsgruppen.

14 §

Offentliggörande samt rapportering till verket och Europeiska bankmyndigheten

Instituten ska rapportera till verket och Finansinspektionen

- 1) en gång per halvår beloppet av kvalificerade skulder och det i det inledande stycket i 7 f § 1 mom. föreskrivna beloppet av kapitalbas,
- 2) en gång per år beloppet av andra nedskrivningsbara skulder, och
- 3) en gång per år sammansättningen av skulder och kapitalbas enligt 1 och 2 punkten, deras förmånsrättsordning vid konkurs samt huruvida lagstiftningen i ett tredjeland tillämpas på dem och huruvida de innehåller ett avtalsvillkor om erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska ett institut rapportera de omständigheter som avses i det momentet på verkets eller Finansinspektionens begäran. Ett institut är inte skyldigt att rapportera beloppet av andra nedskrivningsbara skulder enligt 1 mom. 2 punkten, om institutet vid tidpunkten för rapporteringen innehar kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 1 mom. 1 punkten till ett belopp av minst 150 procent av det minimikrav som fastställts för institutet.

Ett institut ska minst en gång per år offentliggöra

- 1) den information som avses i 1 mom. 1 punkten samt i fråga om kvalificerade skulder och kapitalbas som avses i den punkten sammansättning och löptidsprofil samt förmånsrättsordning vid likvidation och konkurs, och

- 2) det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med 8 kap.

Bestämmelserna i 1–3 mom. tillämpas inte på institut för vilka det i enlighet med 7 i § 1 mom. inte fastställs ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder eller för vilka ett sådant krav har fastställts med stöd av 7 i § 2 mom. Om verket i en situation enligt det momentet har fastställt ett minimikrav för ett institut, ska verket fastställa innehåll och tidsplan för institutets rapportering och offentliggörande i enlighet med 1 och 3 mom. i denna paragraf. Av institutet ska krävas endast sådan rapportering och sådant offentliggörande som behövs för övervakningen av att minimikravet iakttas.

Om resolutionsbefogenheter eller i 6 kap. 1 § föreskrivna nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter med avseende på skulder har utövats i fråga om institutet, ska institutet offentliggöra informationen i enlighet med 3 mom. i denna paragraf från och med den dag då institutet i enlighet med 11 § ska uppfylla det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som har fastställts i enlighet med 8 kap.

Verket ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om de minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som med stöd av 8 kap. fastställts för instituten.

12 kap.

Verkets befogenheter

8 §

Befogenhet att skjuta upp genomförandet av avtal

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. har verket motsvarande uppskovsrätt efter samråd med Finansinspektionen, om

3) uppskov är nödvändigt för att hindra att institutets finansiella ställning försämras samt för att

a) göra en bedömning av ett allmänt intresse som avses i 4 kap. 1 § 1 mom. 3 punkten,

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska inte tillämpas på betalnings- och leveransskyldigheter där förmånstagare är avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem, deltagare i sådana system, motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater eller deltagare i dem eller centralbanker, centrala motparter i en medlemsstat inom Europeiska unionen eller sådana centrala motparter från tredjeland som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har godkänt med stöd av artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

9 §

Befogenhet att begränsa möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte säkerhetsrätt inom avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem eller deltagare i sådana system eller inom motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater eller deltagare i sådana system eller centralbankers säkerhetsrätter som avser tillgångar som ställts som säkerhet eller marginal för ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning och inte heller centrala motparter i medlemsstater inom Europeiska unionen eller sådana centrala motparter från tredjeland som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har godkänt med stöd av artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

10 §

Befogenhet att tillfälligt skjuta upp rätten att säga upp eller häva avtal

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska inte tillämpas på avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem eller deltagare i sådana system eller på motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater eller deltagare i sådana system och inte heller på centralbanker, centrala motparter i medlemsstater inom Europeiska unionen eller sådana centrala motparter från tredjeland som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har godkänt med stöd av artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

12 §

Avtalsenligt erkännande av anståndsbevis

Ett avtalsvillkor som avses i 1 mom. ska tas med i alla finansiella avtal

- 1) som medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse, och
- 2) genom vilka överenskommelse träffas om att häva det finansiella avtalet eller göra säkerhetsrätt gällande.

13 §

Begränsning av utdelningen

Verket kan förbjuda ett institut att dela ut mer än det högsta utdelningsbara belopp som avser minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 3 mom. Verket kan förbjuda utdelning trots att institutet uppfyller det sammanlagda buffertkravet, det buffertkrav enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen och minimikravet för kapitalbas enligt artikel 92.1 a–c i EU:s tillsynsförordning, om det dock inte uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 8 kap. 7 a § 1 mom. 1 punkten och 7 b § 1 mom. i denna lag utökat med det sammanlagda buffertkravet. Om institutet befinner sig i en sådan situation ska det omedelbart underrätta verket.

Som kapitalbas enligt 3 mom. som ska räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet betraktas vid tillämpningen av denna paragraf sådant primärkapital som inte används för att täcka minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artikel 92a i EU:s tillsynsförordning och 8 kap. i denna lag och som beräknas i procentandelar av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som har beräknats i enlighet med artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning.

Som utdelningsbara medel enligt 3 mom. betraktas den del av den föregående och innevarande räkenskapsperiodens vinst som inte har räknats som en post i kärnprimärkapitalet och med avdrag för den genomförda utdelningen och den latent skatteskulden. Från det högsta utdelningsbara belopp som bestäms i enlighet med 3 mom. avdras dessutom den genomförda utdelningen och annan utbetalning av medel.

Verket ska efter samråd med Finansinspektionen utan onödigt dröjsmål bedöma huruvida det meddelar ett förbud enligt 1 mom. med beaktande av samtliga följande omständigheter:

4) huruvida oförmågan att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i EU:s tillsynsförordning eller i 8 kap. 7 f § 1 mom. eller 7 h § i denna lag är idiosynkratisk eller beror på marknadsomfattande störningar,

14 kap.

Koncernresolution

6 §

Europeiska resolutionskollegier

Om kollegiet godkänner den globala resolutionsstrategin och dotterföretag i EES-staterna eller ett moderföretag i en EES-stat och dess dotterföretag enligt strategin inte är resolutionsenheter, ska ett dotterföretag som är etablerat i en EES-stat eller moderföretaget som är verksamt i en EES-stat uppfylla minimikravet enligt 7 e § 1 eller 2 mom. genom att emittera sådana tillgångar eller skulder som avses i 7 f § 1 mom. till moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland eller till dess dotterföretag som är etablerade i samma land eller till andra enheter. Om ett moderföretag som är verksamt i en EES-stat uppfyller detta minimikrav, ska det göra det på gruppnivå.

18 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och dessutom för försummelse eller överträdelse av bestämmelserna i 2 kap. 4 § i denna lag, som gäller uppgifter som behövs för upprättande av en resolutionsplan, och av den bestämmelse i 4 kap. 1 § 5 mom. som gäller skyldighet att meddela Finansinspektionen samt för underskridande av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med 8 kap.

19 kap.

Särskilda bestämmelser

1 a §

Holdingföretags konkurs och likvidation

Verket ska besluta att försätta ett företag som avses i 1 kap. 1 § 2 mom. i likvidation eller hos domstol ansöka om försättande av företaget i konkurs, om villkoren för ställande av företaget under resolutionsförvaltning enligt 4 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten är uppfyllda men verket beslutar att inte ställa företaget under resolution eftersom det inte anses att det behövs för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse i enlighet med 3 punkten i det momentet. Verket ska också besluta att försätta ett företag i likvidation eller ansöka om att det ska försättas i konkurs, om den nämnd som avses i artikel 42 i EU:s resolutionsförordning i enlighet med artikel 18.8 i den förordningen inte ställer företaget under resolutionsförvaltning. Verket ska samråda med Finansinspektionen innan det beslutar om försättande i likvidation eller ansöker om försättande i konkurs. Likvidationen börjar när verket har fattat sitt beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 1 kap. 4 a § i kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 1 kap. 4 a § i kreditinstitutslagen (610/2014), sådan paragrafen lyder i lagarna 866/2018 och 233/2021, ett nytt 4 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 a §

Den ordning i vilken ett kreditinstitut borgenärer ska få betalning

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kreditinstitut ska också tillämpas på holdingföretag och sådana holdingföretag med blandad verksamhet som avses i artikel 4.1.22 i EU:s tillsynsförordning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 13 a kap. 2 § i lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) 13 a kap. 2 § 4 mom., sådant det lyder i lag 867/2018, som följer:

13 a kap.

Likvidation och konkurs

2 §

Tillämpning av bestämmelserna i affärsbankslagen och kreditinstitutslagen

På värdepappersföretag på vilka tillämpas lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag tillämpas också vad som föreskrivs i 1 kap. 4 a § 1 mom. 3–6 punkten och 3 och 4 mom. i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 5 och 7 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) 5 kap. 9 § 5 mom., sådant
det lyder i lag 822/2017, och
fogas till 7 kap. en ny 11 § som följer:

5 kap.

Insättningsgaranti

9 §

Betalningsskyldighetens inträde

Om verket i enlighet med 2 mom. har beslutat att insättningarna ska ersättas, tillämpas vid delgivning av beslutet med insättarna vad som i 62 § i förvaltningslagen föreskrivs om offentlig delgivning. Dessutom ska verket underrätta finansministeriet och Finansinspektionen samt, om inlåningsbanken hör till en säkerhetsfond som avses i 13 kap. i kreditinstitutslagen, också säkerhetsfonden om beslutet. Om banken har en filial i utlandet ska dessutom tillsynsmyndigheten och insättningsgarantifonden i den stat där filialen har sitt säte underrättas om beslutet. Verket ska dessutom på finska och svenska i de största dagstidningarna i Finland och på verkets webbsidor publicera ett meddelande om vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina tillgodohavanden. Om verket i enlighet med 2 mom. har beslutat att insättningarna inte ska ersättas, ska verket, utöver vad som i förvaltningslagen föreskrivs om delgivning av beslut med parter, underrätta Finansinspektionen om beslutet.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

11 §

Överföring av vissa biträdande uppgifter

Verket får till privata eller offentliga tjänsteleverantörer föra över sådana rådgivningstjänster, kundtjänstuppgifter, dokumentserviceuppgifter och andra biträdande uppgifter som inte innebär utövande av offentlig makt.

När verket överför uppgifter ska det säkerställa att tjänsteleverantören har tillräckliga tekniska förutsättningar och tillräcklig kompetens för att sköta uppdraget. På den som utför uppgifterna tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar vid utförande av uppgifter som avses i 1 mom. Bestämmelser om skadestånd finns i skadeståndslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 12 september 2024

Statsminister

Petteri Orpo

Näringsminister Wille Rydman

1.

Lag

om ändring av lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014) 8 kap. 7 § 3 mom., sådant det lyder i lag 234/2021,
ändras 1 kap. 3 § 1 mom. 30 punkten, 3 kap. 4 § 2 mom. och 4 mom. 13 punkten under-punkt b, 4 kap. 4 § 1 mom. och 5 § 4 mom., 6 kap. 1 § 1 och 11 mom. och 3 § 3 mom., 7 kap. 5 §, 8 kap. 3 § 3 mom., 7 § 1 och 4 mom., 7 a § 4 och 5 mom., 7 b § 1 och 3–5 mom., det inledande stycket i 7 mom., det inledande stycket i 8 mom. och det inledande stycket i 8 mom. 1 punkten, 7 c § 1 mom., 7 d § 2 mom., 7 e–7 g §, 9 § 2 mom., 10 § 2 mom. och 14 §, 12 kap. 8 § 2 mom. 3 punkten underpunkt a och 10 mom., 9 § 2 mom., 10 § 4 mom., 12 § 2 mom. och 13 § 1, 4 och 5 mom. och 6 mom. 4 punkten, 14 kap. 6 § 6 mom. och 18 kap. 1 § 1 mom.,
av dem 1 kap. 3 § 1 mom. 30 punkten, 3 kap. 4 § 2 mom. och 4 mom. 13 punkten under-punkt b, 4 kap. 5 § 4 mom., 6 kap. 1 § 1 och 11 mom. och 3 § 3 mom., 8 kap. 3 § 3 mom., 7 § 1 och 4 mom., 7 a § 4 och 5 mom., 7 b § 1, 4 och 5 mom., det inledande stycket i 7 mom., det inledande stycket i 8 mom. och det inledande stycket i 8 mom. 1 punkten, 7 c § 1 mom., 7 d § 2 mom., 7 e–7 g §, 9 § 2 mom., 10 § 2 mom. och 14 §, 12 kap. 8 § 2 mom. 3 punkten underpunkt a och 10 mom., 12 § 2 mom. och 13 § 1, 4 och 5 mom. och 6 mom. 4 punkten, 14 kap. 6 § 6 mom. och 18 kap. 1 § 1 mom. sådana de lyder i lag 234/2021, 7 kap. 5 § sådan den lyder i lag 406/2019 samt 8 kap. 7 b § 3 mom. sådant det lyder i lag 1208/2023, och
fogas till 2 kap. 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 234/2021, ett nytt 4 mom., till 8 kap. nya 7 h och 7 i § samt till 19 kap. en ny 1 a § som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

30) kvalificerade skulder nedskrivningsbara skulder som uppfyller villkoren enligt 8 kap. 7 e § 4 mom. 4–11 punkten samt i 8 kap. 7 g §, och finansiella instrument i supplementärkapital som uppfyller villkoren enligt artikel 72a.1 b i EU:s tillsynsförordning,

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

30) kvalificerade skulder nedskrivningsbara skulder som uppfyller villkoren enligt 8 kap. 7 f § 1 mom. och enligt 8 kap. 7 h §, och finansiella instrument i supplementärkapital som uppfyller villkoren enligt artikel 72a.1 b i EU:s tillsynsförordning,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

Resolutionsplan

6 §

Vad en koncernresolutionsplan ska innehålla

3 kap.

**Bedömning av avvecklings- och
omorganiseringsmöjligheter**

4 §

*Undanröjande av hinder för avveckling av ett
institut och omorganisering av verksamheten*

Institutet ska inom fyra månader efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom. för verket lägga fram ett förslag till åtgärder för undanröjande av hinder som verket konstaterat. Institutet ska dock inom två veckor efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom. för verket lägga fram förslag till åtgärder och en tidsplan för genomförandet av dessa, för att säkerställa att institutet efterlever det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som ställts på det samt det sammanlagda buffertkravet. I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna ska hänsyn tas till orsakerna till det hinder som verket konstaterat. Institutet ska lägga fram förslaget inom två veckor, om ett väsentligt hinder för

2 kap.

Resolutionsplan

6 §

Vad en koncernresolutionsplan ska innehålla

I koncernresolutionsplanen ska som resolutionsenheter identifieras finansiella holdingföretag som direkt eller indirekt innehar institut som är dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag. Också resolutionsåtgärderna ska avse här avsedda mellanvarande finansiella holdingföretag.

3 kap.

**Bedömning av avvecklings- och
omorganiseringsmöjligheter**

4 §

*Undanröjande av hinder för avveckling av ett
institut och omorganisering av verksamheten*

Institutet ska inom fyra månader efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom. för verket lägga fram ett förslag till åtgärder för undanröjande av hinder som verket konstaterat. Institutet ska dock inom två veckor efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom. för verket lägga fram förslag till åtgärder och en tidsplan för genomförandet av dessa, för att säkerställa att institutet efterlever det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som ställts på det samt det sammanlagda buffertkravet. I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna ska hänsyn tas till orsakerna till det hinder som verket konstaterat. Institutet ska lägga fram förslaget inom två veckor, om ett väsentligt hinder för

Gällande lydelse

möjligheten till avveckling har sin grund i en situation där

1) institutet inte uppfyller minikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder utökat med det sammanlagda buffertkravet, trots att det uppfyller det sammanlagda buffertkravet, eller

2) institutet inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som föreskrivs i denna lag eller i EU:s tillsynsförordning.

Verket kan kräva att ett institut vidtar följande åtgärder för att undanröja hinder för avveckling av institutet eller omorganisering av dess verksamhet:

13) ändrar följande löptidsprofiler för efterlevnad av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder:

b) för sådana kvalificerade skulder som avses i 8 kap. 7 g § och 7 e § 4 mom. 3–11 punkten.

4 kap.

Ställande av institut under resolutionsförvaltning

4 §

Offentliggörande av beslut om inledande av resolutionsförfarande

En sammanfattning av ett beslut enligt 2 § om att ställa ett institut under resolutionsförvaltning, och i övriga fall hela beslutet, ska offentliggöras

- 1) på verkets webbsidor,
- 2) på Finansinspektionens webbsidor,
- 3) på det instituts webbsidor som är föremål för förfarandet,
- 4) på Europeiska bankmyndighetens webbsidor,
- 5) i officiella tidningen.

Föreslagen lydelse

möjligheten till avveckling har sin grund i en situation där

1) institutet inte uppfyller minikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder utökat med det sammanlagda buffertkravet, trots att det uppfyller det sammanlagda buffertkravet, *det buffertkrav enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen och minimikravet för kapitalbas enligt artikel 92.1 a–c i EU:s tillsynsförordning*, eller

2) institutet inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som föreskrivs i denna lag eller i EU:s tillsynsförordning.

Verket kan kräva att ett institut vidtar följande åtgärder för att undanröja hinder för avveckling av institutet eller omorganisering av dess verksamhet:

13) ändrar följande löptidsprofiler för efterlevnad av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder:

b) för sådana kvalificerade skulder som avses i 8 kap. 7 f § 1 mom. och 7 h §.

4 kap.

Ställande av institut under resolutionsförvaltning

4 §

Offentliggörande av beslut om inledande av resolutionsförfarande

Om ett institut ställs under resolutionsförvaltning, ska i de fall som avses i 2 § en sammanfattning av beslutet och i övriga fall hela beslutet offentliggöras

- 1) på verkets webbsidor,
- 2) på Finansinspektionens webbsidor,
- 3) på det instituts webbsidor som är föremål för förfarandet, *och*
- 4) på Europeiska bankmyndighetens webbsidor.

5 §

Resolutionsförvaltning av företag som hör till en grupp, av resolutionsgrupper och av en resolutionsgrupps medlemskreditföretag

Verket får ställa finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet samt motsvarande företag som är moderföretag under resolutionsförvaltning, om

- 1) företaget är en resolutionsenhet,
- 2) företagets dotterföretag uppfyller villkoren i 1 § 1 mom.,
- 3) fallissemang för ett dotterföretag som avses i 2 punkten i detta moment medför en risk för resolutionsgruppen, och
- 4) resolution av ett dotterföretag eller en resolutionsgrupp förutsätter åtgärder gentemot företaget.

6 kap.

Nedskrivning och konvertering av värdet på aktier, andelar och vissa andra balansposter samt indragning av aktier och andelar

1 §

Skyldighet att skriva ned det nominella värdet på poster i eget kapital samt att skriva ned och konvertera vissa andra balansposter

Verket ska utan dröjsmål efter det att ett institut har ställts under resolutionsförvaltning och värderats enligt 5 kap. 1 § besluta om täckande av institutets förluster samt indragning av aktier och andelar samt om nedskrivning och konvertering av i artikel 51 i EU:s tillsynsförordning avsett övrigt primärkapital eller i artikel 62 i den

5 §

Resolutionsförvaltning av företag som hör till en grupp, av resolutionsgrupper och av en resolutionsgrupps medlemskreditföretag

Verket får ställa finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet samt motsvarande företag som är moderföretag under resolutionsförvaltning, *trots att de inte uppfyller villkoren för resolutionsförvaltning enligt 1 §*, om

- 1) företaget är en resolutionsenhet,
- 2) företagets dotterföretag *som är ett institut men inte en resolutionsenhet* uppfyller villkoren *enligt 1 § 1 mom.*,
- 3) *ett i 2 punkten avsett dotterföretags oförmåga att fortsätta sin verksamhet* medför en risk för resolutionsgruppen, och
- 4) resolution av ett dotterföretag eller en resolutionsgrupp förutsätter åtgärder gentemot företaget.

6 kap.

Nedskrivning och konvertering av värdet på aktier, andelar och vissa andra balansposter samt indragning av aktier och andelar

1 §

Skyldighet att skriva ned det nominella värdet på poster i eget kapital samt att skriva ned och konvertera vissa andra balansposter

Verket ska utan dröjsmål efter det att ett institut har ställts under resolutionsförvaltning och värderats enligt 5 kap. 1 § besluta om täckande av institutets förluster samt indragning av aktier och andelar samt om nedskrivning och konvertering av i artikel 51 i EU:s tillsynsförordning avsett övrigt primärkapital eller i artikel 62 i den

Gällande lydelse

förordningen avsett supplementärkapital till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Verket ska täcka institutets förluster genom att skriva ned det nominella värdet på institutets aktier eller andelar och på andra poster i institutets eget kapital samt, under de förutsättningar som föreskrivs i 3 § i detta kapitel, det nominella värdet på aktier eller andelar och på andra poster som hänförs till det egna kapitalet i företag som hör till samma grupp som institutet, eller det bokföringsmässiga motvärdet om aktierna eller andelarna inte har något nominellt värde. Samtidigt ska verket dra in varje aktie- eller andelsägares aktier eller andelar *i samma förhållande som institutets förluster har täckts i enlighet med detta moment*, om inte verket beslutar att aktierna eller andelarna ska överlåtas till sådana borgenärer vilkas fordringar *har skrivits ned eller* i enlighet med denna lag konverterats till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Verket får i syfte att genomföra en konvertering av balansposter som avses i detta moment kräva att institutet eller dess moderföretag emitterar nya aktier eller andelar.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas också på sådana kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i 8 kap. 7 e § 4 mom. 4–11 punkten, med undantag av villkoret som gäller återstående löptid för skuldinstrument i artikel 72c.1 i EU:s tillsynsförordning.

3 §

Nedskrivning av eget kapital och nedskrivning och konvertering av vissa andra balansposter i företag som hör till samma

Föreslagen lydelse

förordningen avsett supplementärkapital till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Verket ska täcka institutets förluster genom att skriva ned det nominella värdet på institutets aktier eller andelar och på andra poster i institutets eget kapital samt, under de förutsättningar som föreskrivs i 3 § i detta kapitel, det nominella värdet på aktier eller andelar och på andra poster som hänförs till det egna kapitalet i företag som hör till samma grupp som institutet, eller det bokföringsmässiga motvärdet om aktierna eller andelarna inte har något nominellt värde. Samtidigt ska verket dra in varje aktie- eller andelsägares aktier eller andelar, om inte verket beslutar att aktierna eller andelarna ska överlåtas till sådana borgenärer vilkas fordringar i enlighet med denna lag har konverterats till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. *Om institutet, i enlighet med den värdering som gjorts enligt 5 kap., har ett positivt substansvärde, ska ägarandelen i existerande aktier och andra äganderättsinstrument spädas ut i betydande grad vid en konvertering av poster i institutets kapitalbas och av nedskrivningsbara skulder.* Verket får i syfte att genomföra en konvertering av balansposter *eller kvalificerade skulder* som avses i detta moment *förplikta* institutet eller dess moderföretag *att* emittera nya aktier eller andelar *till de befintliga aktieägarna eller innehavarna av kvalificerade skulder, förutsatt att 8 kap. 3 § 5 mom. iakttas vad gäller konverteringsförhållandet.*

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas också på sådana kvalificerade skulder som uppfyller *de andra villkoren enligt 8 kap. 7 f § 1 mom. än de villkor enligt artikel 72c.1 i EU:s tillsynsförordning som gäller återstående löptid för skuldinstrument.*

3 §

Nedskrivning av eget kapital och nedskrivning och konvertering av vissa andra balansposter i företag som hör till samma

Gällande lydelse

grupp

Verket ska fatta beslut om åtgärder enligt 1 § 1 mom. samtidigt för *moderföretaget* och resolutionsenheten, om den senare har förvärvat kvalificerade skulder, poster i eget kapital eller andra balansposter genom enheter inom samma resolutionsgrupp. Förlusterna ska då överföras på resolutionsenheten.

7 kap.

Allmänna principer för resolutionsverktyg

5 §

*Tillämpning av
värdepappersmarknadslagstiftningen*

Vad som i 4 kap. i värdepappersmarknadslagen föreskrivs om prospekt och innehållet i prospekt samt i 11 kap. i den lagen om offentliga uppköpserbudanden och skyldighet att lämna erbjudanden, ska inte tillämpas vid överföring eller förvärv av aktier med stöd av bestämmelserna i 8–11 kap. i denna lag.

8 kap.

**Skuldnedskrivning och konvertering av
skulder till kapitalbasinstrument**

3 §

*Genomförande av nedskrivning och
konvertering av skulder*

Dessutom ska verket skriva ned skuldernas nominella värde och konvertera ett mot nedskrivningen svarande belopp till

Föreslagen lydelse

grupp

Verket ska fatta beslut om åtgärder enligt 1 § 1 mom. samtidigt för resolutionsenheten, *för dess moderföretag och för andra moderföretag som hör till samma resolutionsgrupp och som inte är resolutionsenheter*, om resolutionsenheten har förvärvat kvalificerade skulder, poster i eget kapital eller andra balansposter genom enheter inom samma resolutionsgrupp. *Nedskrivningen och konverteringen ska då göras med avseende på dessa kvalificerade skulder, poster i eget kapital eller andra balansposter, och förlusterna ska överföras på resolutionsenheten.*

7 kap.

Allmänna principer för resolutionsverktyg

5 §

*Tillämpning av
värdepappersmarknadslagstiftningen*

Vad som i 3 kap. i värdepappersmarknadslagen föreskrivs om prospekt och innehållet i prospekt samt i 11 kap. i den lagen om offentliga uppköpserbudanden och skyldighet att lämna erbjudanden, ska inte tillämpas vid överföring eller förvärv av aktier med stöd av bestämmelserna i 8–11 kap. i denna lag.

8 kap.

**Skuldnedskrivning och konvertering av
skulder till kapitalbasinstrument**

3 §

*Genomförande av nedskrivning och
konvertering av skulder*

Dessutom ska verket skriva ned skuldernas nominella värde och konvertera ett mot nedskrivningen svarande belopp till

Gällande lydelse

finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Konvertering ska göras på ett sådant belopp som efter nedskrivningen av skuldernas bokföringsvärde enligt 2 mom. behövs för att öka institutets eller det tillfälliga institutets kapitalbas till ett sådant tröskelvärde som gör det möjligt att trygga marknadens förtroende för institutets eller det tillfälliga institutets fortsatta verksamhet för ett år framåt.

7 §

Minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

Ett institut ska i enlighet med 7 a–7 g § ständigt ha en kapitalbas och kvalificerade skulder som uppgår till ett sådant belopp som verket bestämmer och som beräknats i enlighet med 7 a § 1 mom. eller 7 d § 1 och 2 mom. Verket ska samråda med Finansinspektionen innan det fastställer kapitalkravet.

Verket ska när det fastställer kravet enligt 1 mom. beakta åtminstone

1) behovet att säkerställa uppnåendet av målen för resolutionen,

2) behovet att, i det fall att skulderna nedskrivs och konverteras, säkerställa att institutet, resolutionsenheten eller dess dotterföretag har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att täcka skulderna och institutets kapitalbas ökas till ett tröskelvärde som tryggar institutets eller det tillfälliga institutets fortsatta verksamhet,

3) behovet att, i det fall att de kvalificerade skulderna inte nedskrivs eller konverteras i enlighet med resolutionsplanen, säkerställa att resolutionsenheten har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att

Föreslagen lydelse

finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Konvertering ska göras på ett sådant belopp som efter nedskrivningen av skuldernas bokföringsvärde enligt 2 mom. behövs för att öka institutets eller det tillfälliga institutets kapitalbas till ett sådant tröskelvärde som gör det möjligt att trygga *institutets eller det tillfälliga institutets verksamhet*, marknadens förtroende *samt uppfyllande av villkoren i institutets koncession för åtminstone* ett år framåt.

7 §

Minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

Ett institut ska i enlighet med 7 a–7 h § ständigt ha en kapitalbas och kvalificerade skulder som uppgår till ett sådant belopp som verket bestämmer och som beräknats i enlighet med 7 a § 1 mom. eller 7 d § 1 och 2 mom. Verket ska samråda med Finansinspektionen innan det fastställer kapitalkravet.

Verket ska när det fastställer kravet enligt 1 mom. beakta åtminstone

1) behovet att säkerställa uppnåendet av målen för resolutionen, *inbegripet försättande av resolutionsgruppen i resolution med tillämpning av resolutionsverktygen på resolutionsenheten*,

2) behovet att, i det fall att skulderna *skrivs ned eller aktier, andelar eller andra balansposter skrivs ned eller* konverteras, säkerställa att institutet, resolutionsenheten eller dess dotterföretag, *som är institut men inte resolutionsenheter*, har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att täcka *förlusterna och öka* institutets kapitalbas till ett tröskelvärde som tryggar institutets eller det tillfälliga institutets fortsatta verksamhet *och uppfyllandet av villkoren i dess koncession*,

3) behovet att, i det fall att de kvalificerade skulderna *inte i enlighet* med resolutionsplanen *skrivs ned eller konverteras eller överförs i sin helhet inom ramen för en*

Gällande lydelse

täcka förlusterna och öka enhetens kapitalbas till ett tröskelvärde som tryggar dess fortsatta verksamhet,

4) institutets eller resolutionsenhetens storlek, affärs- och finansieringsmodell, riskprofil, stabilitet och hur institutet eller enheten främjar ekonomin,

5) vilka negativa konsekvenser det skulle få för den finansiella stabiliteten, övriga institut eller det finansiella systemet om institutets verksamhet upphör,

6) marknadsdjupet för resolutionsenhetens finansiella instrument som hänförs till kapitalbasen och efterställda kvalificerade instrument, prissättningen för sådana instrument och den tid som behövs för att genomföra transaktioner enligt beslutet,

7) beloppet av sådana kvalificerade skuldinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning och som har en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet om justering av minimikravet,

8) tillgången till och beloppet av sådana finansiella instrument som uppfyller villkoren i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72b.2 d i den förordningen,

9) huruvida det skuldbelopp som i 4 § är undantaget från tillämpningen av nedskrivning eller konvertering och som, vid förmånsrättsordningen i ett konkursförfarande, rangordnas lika högt som eller under de högst rangordnade kvalificerade skulderna är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder,

10) den inverkan som eventuella omorganiseringsekostnader kan ha på resolutionsenhetens rekapitalisering.

7 a §

Fastställande av minimikravet

Föreslagen lydelse

partiell överföring av affärsverksamheten, säkerställa att resolutionsenheten har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att täcka förlusterna och öka enhetens kapitalbas till ett tröskelvärde som tryggar *enhetens* fortsatta verksamhet *och uppfyllandet av villkoren i dess koncession*,

4) institutets eller resolutionsenhetens storlek, affärs- och finansieringsmodell, riskprofil, stabilitet och hur institutet eller *resolutionsenheten* främjar ekonomin,

5) vilka negativa konsekvenser det skulle få för den finansiella stabiliteten, övriga institut eller det finansiella systemet om institutets verksamhet upphör,

6) marknadsdjupet för resolutionsenhetens finansiella instrument som hänförs till kapitalbasen och efterställda kvalificerade instrument, prissättningen för sådana instrument och den tid som behövs för att genomföra transaktioner enligt beslutet,

7) beloppet av sådana kvalificerade skuldinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning och som har en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet om justering av minimikravet,

8) tillgången till och beloppet av sådana finansiella instrument som uppfyller villkoren i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72b.2 d i den förordningen,

9) huruvida det skuldbelopp som i 4 *eller* 5 § är undantaget från tillämpningen av nedskrivning eller konvertering och som, vid förmånsrättsordningen i ett konkursförfarande, rangordnas lika högt som eller under de högst rangordnade kvalificerade skulderna är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder,

10) den inverkan som eventuella omorganiseringsekostnader kan ha på resolutionsenhetens rekapitalisering.

7 a §

Fastställande av minimikravet

Gällande lydelse

Resolutionsenheter ska uppfylla kraven i 1 mom. 1 och 2 punkten *på gruppnivå*. Verket beslutar på vilka enheter som ingår i en resolutionsgrupp minimikravet ställs för att det ska säkerställas att gruppen som helhet uppfyller kravet på gruppnivå, och hur de ska uppfylla kravet i överensstämmelse med resolutionsplanen. Om ett krav enligt 1 mom., 7 d § 1 och 2 mom. eller 7 b § 1 mom. efter denna prövning inte ställs på en resolutionsenhet på gruppnivå, ska enheten uppfylla minimikravet enligt 1 mom. 1 och 2 punkten i denna paragraf på individuell basis.

Om *det enligt verkets bedömning är osannolikt* att värdet av de kvalificerade skulderna nedskrivs med stöd av 5 § 2 mom. eller att de överförs, ska institutet uppfylla minimikravet med kapitalbasen eller kvalificerade skulder, som räcker till för att täcka beloppet av skulder som ställts utanför nedskrivningen samt för att säkerställa att kraven i 7 § 2 mom. uppfylls.

7 b §

Minimikravet för globala systemviktiga institut, större dotterföretag och andra stora institut

Minimikravet på ett globalt systemviktigt institut eller ett institut som ingår i ett sådant består av kraven i artiklarna 92a och 494 i EU:s tillsynsförordning och av de ytterligare krav som verket ställer i enlighet med 2 mom. i denna paragraf. Minimikravet på ett dotterföretag med säte i en EES-stat till ett globalt systemviktigt institut utanför EES-staterna består av kraven enligt artikel 92b och 494 i EU:s tillsynsförordning samt de ytterligare krav som verket ställer enligt 2 mom., vilket ska uppfyllas med kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren enligt 7 e § och 14 kap. 6 § 5 mom.

Vid tillämpningen av 10 §, i de fall där fler

Föreslagen lydelse

Resolutionsenheter ska uppfylla kraven enligt 1 mom. 1 och 2 punkten *eller 7 b eller 7 h § på resolutionsgruppens konsoliderade nivå*. Verket ska när det fastställer kravet vid behov beakta huruvida gruppens dotterföretag beläget utanför EES-staterna enligt gruppens resolutionsplan ska försättas i resolution separat.

Om värdet av de kvalificerade skulderna enligt verkets bedömning sannolikt inte skrivs ned med stöd av 5 § 2 mom. eller de sannolikt överförs i sin helhet inom ramen för en partiell överföring av affärsverksamheten, ska institutet uppfylla minimikravet med kapitalbasen eller kvalificerade skulder, som räcker till för att täcka beloppet av skulder som ställts utanför nedskrivningen samt för att säkerställa att kraven enligt 7 § 2 mom. uppfylls.

7 b §

Minimikravet för globala systemviktiga institut, större dotterföretag och andra stora institut

Minimikravet på ett globalt systemviktigt institut eller ett institut som ingår i ett sådant består av kraven enligt artiklarna 92a och 494 i EU:s tillsynsförordning och av de ytterligare krav som verket ställer i enlighet med 2 mom. i denna paragraf. Minimikravet på ett större dotterföretag som är etablerat i en EES-stat till ett globalt systemviktigt institut etablerat utanför EES-staterna består av kraven enligt artiklarna 92b och 494 i EU:s tillsynsförordning samt de ytterligare krav som verket ställer i enlighet med 2 mom. och som ska uppfyllas med kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren enligt 7 f § 1 mom. och 14 kap. 6 § 5 mom.

Vid tillämpningen av 10 §, i de fall där fler

Gällande lydelse

än en globalt systemviktig enhet som tillhör samma globalt systemviktiga institut utgör resolutionsenheter eller enheter i tredjeland som skulle vara resolutionsenheter om de var etablerade inom EES, ska resolutionsmyndigheterna beräkna det ytterligare kravet för varje resolutionsenhet och enhet i tredjeland samt för ett moderföretag med säte i en EES-stat.

Ett globalt systemviktigt institut samt en resolutionsenhet, på vilken 7 d § 1 eller 3 mom. tillämpas, ska utöver minimikravet uppfylla ett krav som utgör minst åtta procent av det totala beloppet av skulderna och kapitalbasen, med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller de skulder som avses i 7 g § 4 mom. Verket får fastställa en lägre andel som krav, men den ska ändå vara större än det resultat som erhållits med den formel som föreskrivs i finansministeriets förordning, om villkoren i artikel 72b.3 i EU:s tillsynsförordning uppfylls. Närmare bestämmelser om hur det krav som kompletterar minimikravet ska beräknas utifrån det totala beloppet av skulderna och kapitalbasen med beaktande av eventuella avdrag enligt artikel 72b.3 i EU:s tillsynsförordning för fastställandet av ett lägre krav utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Det krav som kompletterar minimikravet och som ska uppfyllas på det sätt som föreskrivs i 4 mom. kan för de resolutionsenheter som anges i 7 d § 1 mom. dock vara högst 27 procent av det totala riskexponeringsbeloppet, om

1) tillgång till finansieringsarrangemang inte övervägs som ett alternativ i resolutionsplanen för enheten, och

2) minimikravet gör det möjligt för enheten att uppfylla de krav som anges i 6 § 4 eller 5 mom.

Med avvikelse från det som föreskrivs i 4 mom. får verket besluta att det krav som kompletterar minimikravet i sin helhet ska uppfyllas av de institut och enheter som avses

Föreslagen lydelse

än en globalt systemviktig enhet som tillhör samma globalt systemviktiga institut utgör resolutionsenheter eller enheter i tredjeland som skulle vara resolutionsenheter om de var etablerade i en EES-stat, ska resolutionsmyndigheterna beräkna det ytterligare kravet för varje resolutionsenhet och enhet i tredjeland samt för *moderföretaget som är etablerat i en EES-stat som om moderföretaget utgjorde den enda resolutionsenheten inom det globala systemviktiga institutet.*

Ett globalt systemviktigt institut samt en resolutionsenhet, på vilken 7 d § 1 eller 3 mom. tillämpas, ska utöver minimikravet uppfylla ett krav som utgör minst åtta procent av det totala beloppet av skulderna och kapitalbasen, med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller de skulder som avses i 7 h § 4 mom. Verket får fastställa en lägre andel som krav, men den ska ändå vara större än det resultat som erhållits med den formel som föreskrivs i finansministeriets förordning, om villkoren i artikel 72b.3 i EU:s tillsynsförordning uppfylls. Närmare bestämmelser om hur det krav som kompletterar minimikravet ska beräknas utifrån det totala beloppet av skulderna och kapitalbasen med beaktande av eventuella avdrag enligt artikel 72b.3 i EU:s tillsynsförordning för fastställandet av ett lägre krav utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Det krav som kompletterar minimikravet och som ska uppfyllas på det sätt som föreskrivs i 4 mom. kan för de resolutionsenheter som anges i 7 d § 1 mom. dock vara högst 27 procent av det totala riskexponeringsbeloppet, om

1) tillgång till finansieringsarrangemang inte övervägs som ett alternativ i resolutionsplanen för enheten, *eller*

2) minimikravet gör det möjligt för enheten att uppfylla de krav som anges i 6 § 4 eller 5 mom.

Med avvikelse från det som föreskrivs i 4 mom. får verket besluta att det krav som kompletterar minimikravet i sin helhet ska uppfyllas av de institut och enheter som avses

Gällande lydelse

där med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller skulder som avses i 7 g § 4 mom., i den mån som summan av dem inte överstiger det som är högst av

Verket får tillämpa 7 mom. på högst 30 procent av alla institut och enheter som avses i 4 mom. Dessutom förutsätts att minst ett av följande villkor uppfylls:

1) om det i bedömningen av möjligheten till avveckling har identifierats väsentliga hinder för möjligheten till avveckling och

7 c §

Krav som kompletterar minimikravet för andra resolutionsenheter

Verket får besluta att andra än globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som avses i 7 d § utöver minimikravet, med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller sådana skulder som avses i 7 g § 4 mom. ska uppfylla ett krav som är högst åtta procent av de totala skulderna och kapitalbasen eller det belopp som erhållits vid tillämpning av 7 b § 7 mom. 2 punkten. Verket får fatta ett sådant beslut, om

1) de icke-efterställda skulder som avses i 7 g § 1–3 mom. har samma förmånsrätt vid en konkurs som någon av de skulder vars nominella värde i enlighet med 4 eller 5 § inte kan skrivas ned,

2) det finns en risk för att nedskrivning av sådana icke-efterställda skulder som inte i 4 § undantas från tillämpningsområdet för nedskrivning åsamkar borgenärerna större förluster än de skulle åsamkas vid ett konkursförfarande,

3) beloppet av kapitalbas och andra efterställda skulder överstiger inte det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt 2 punkten inte åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid ett konkursförfarande.

Föreslagen lydelse

där med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller skulder som avses i 7 h § 4 mom., i den mån som summan av dem inte överstiger det som är högst av

Verket får tillämpa 7 mom. på högst 30 procent av alla institut och enheter som avses i 4 mom. Dessutom förutsätts det att minst ett av följande villkor uppfylls:

1) om det i *den föregående* bedömningen av möjligheten till avveckling har identifierats väsentliga hinder för möjligheten till avveckling och

7 c §

Krav som kompletterar minimikravet för andra resolutionsenheter

Verket får besluta att andra än globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som avses i 7 d § utöver minimikravet, med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller sådana skulder som avses i 7 h § 4 mom. ska uppfylla ett krav som är högst åtta procent av de totala skulderna och kapitalbasen eller det belopp som erhållits vid tillämpning av 7 b § 7 mom. 2 punkten. Verket får fatta ett sådant beslut, om

1) de icke-efterställda skulder som avses i 7 h § 1–3 mom. har samma förmånsrätt vid en konkurs som någon av de skulder vars nominella värde i enlighet med 4 eller 5 § inte kan skrivas ned,

2) det finns en risk för att nedskrivning *eller konvertering* av sådana icke-efterställda skulder som inte i 4 *eller* 5 § undantas från tillämpningsområdet för nedskrivning *eller konvertering* åsamkar borgenärerna större förluster än de skulle åsamkas vid ett konkursförfarande,

3) beloppet av kapitalbas och andra efterställda skulder inte överstiger det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt 2 punkten inte åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid ett konkursförfarande.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 d §

Minimikrav för nationellt stora kreditinstitut

Resolutionsenheter ska uppfylla kravet enligt 1 mom. med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller de skulder som avses i 7 g § 4 mom.

7 d §

Minimikrav för nationellt stora kreditinstitut

Resolutionsenheter ska uppfylla kravet enligt 1 mom. med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller de skulder som avses i 7 h § 4 mom.

7 e §

Minimikrav för dotterföretag

Dotterföretag till en resolutionsenhet eller till ett institut som inte har säte i en EES-stat ska uppfylla minimikravet på individuell basis. Om ett dotterföretag emellertid samtidigt också är ett moderföretag som är verksamt i en EES-stat ska det uppfylla minimikravet på gruppnivå.

7 e §

Minimikrav för dotterföretag

Ett sådant dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett sådant dotterföretag till ett institut som är etablerat utanför EES-staterna som inte själv är en resolutionsenhet ska uppfylla minimikravet på individuell basis. Med avvikelse från 1 kap. 1 § 2 mom. kan verket förutsätta att också ett i det momentet avsett företag ska uppfylla minimikravet på individuell basis, om företaget är dotterföretag till en resolutionsenhet, men inte själv är en resolutionsenhet.

Med avvikelse från 1 mom. ska, om dotterföretaget till ett institut som är etablerat utanför EES-staterna samtidigt också är ett moderföretag som är verksamt i en EES-stat men inte själv är en resolutionsenhet, detta företag uppfylla minimikravet på gruppnivå.

Verket får i egenskap av resolutionsmyndighet för dotterföretaget med avvikelse från 1 mom. ställa ett minimikrav på gruppnivå för de dotterföretag som avses i momentet, om följande villkor är uppfyllda:

1) dotterföretaget innehas direkt av resolutionsenheten,

2) resolutionsenheten är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är ett moderföretag som är verksamt i en EES-stat,

3) både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i Finland

Gällande lydelse

Verket får i egenskap av resolutionsmyndighet för dotterföretaget avvika från vad som i 1 mom. föreskrivs om dotterföretag, om

1) både dotterföretaget och moderföretaget eller resolutionsenheten ingår i samma resolutionsgrupp och de är registrerade och underkastade tillsyn i Finland,

Föreslagen lydelse

och ingår i samma resolutionsgrupp,

4) resolutionsenheten innehar utöver det berörda dotterföretaget inte direkt några andra i 1 kap. 1 § 2 mom. avsedda företag som är dotterföretag, för vilka det har fastställts ett minimikrav enligt 7 § eller på vilka ett minimikrav enligt denna paragraf tillämpas, och

5) dotterföretaget skulle påverkas oproportionellt av avdragen enligt artikel 72e.5 i EU:s tillsynsförordning.

Dessutom får verket med avvikelse från 1 mom. fastställa ett minimikrav på gruppnivå för de dotterföretag som avses i det momentet, om det för dotterföretaget på gruppnivå har fastställts ett sådant buffertkrav enligt prövning som avses i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen. Fastställandet av ett minimikrav för dotterföretaget på gruppnivå får inte leda till att det belopp som behövs för rekapitalisering av en underkoncern som omfattas av konsolideringen överskattas vid tillämpningen av 7 § 4 mom. 2 punkten. I bedömningen ska då också beaktas antalet institut som enligt resolutionsplanen ska bli föremål för ett insolvensförfarande och som omfattas av konsolideringen.

Vid tillämpningen av 3 och 4 mom. förutsätts det dessutom att det faktum att dotterföretaget iakttar minimikravet på gruppnivå inte väsentligt försämrar något av följande:

1) trovärdigheten och genomförbarheten hos koncernresolutionsstrategin,

2) dotterföretagets möjlighet att uppfylla sitt kapitalbaskrav efter utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter,

3) överföring och rekapitalisering av koncernens interna förluster, inbegripet nedskrivning och konvertering enligt 6 kap. 1 § av värdet på aktier, andelar och vissa andra balansposter i dotterföretaget eller i andra enheter som hör till resolutionsgruppen.

Verket får i egenskap av resolutionsmyndighet för dotterföretaget avvika från vad som i 1–5 mom. och 7 f § föreskrivs om dotterföretag, om

1) både dotterföretaget och moderföretaget eller resolutionsenheten ingår i samma

Gällande lydelse

2) resolutionsenheten eller moderföretaget uppfyller minimikravet i Finland på basis av den konsoliderade finansiella ställningen,

3) det finns inga hinder eller förväntade hinder för att moderföretaget eller resolutionsenheten ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetalningen av skulder till dotterföretaget,

4) dotterföretaget leds enligt sunda och försiktiga affärsprinciper och moderföretaget eller resolutionsenheten svarar med Finansinspektionens samtycke för dotterföretagets åtaganden, eller så löper dotterföretaget endast försumbara risker,

5) moderföretagets eller resolutionsenhetens förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget,

6) moderföretaget eller resolutionsenheten har bestämmande inflytande i dotterföretaget på det sätt som avses i 1 kap. 5 § 1 mom. i bokföringslagen, och

7) dotterföretaget inte självt är en resolutionsenhet.

Minimikravet på ett dotterföretag som avses i denna paragraf ställs med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 10 § och i 14 kap.

Institut som avses i 1 mom. ska uppfylla minimikravet med följande kapitalbas eller skulder:

1) kärnprimärkapital,

2) kapitalbas som emitterats till och förvärvats av enheter som ingår i samma resolutionsgrupp,

3) kapitalbas eller skulder som emitterats till och förvärvats av enheter som inte ingår i samma resolutionsgrupp eller aktieägare, om nedskrivning eller konvertering av skulderna inte inverkar på resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget,

4) skulder som emitterats till och direkt eller indirekt förvärvats av resolutionsenheten,

5) skulder som uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k, l och m och artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen,

6) skulder som i enlighet med

Föreslagen lydelse

resolutionsgrupp och de är registrerade och underkastade tillsyn i Finland,

2) resolutionsenheten eller moderföretaget uppfyller minimikravet i Finland på basis av den konsoliderade finansiella ställningen,

3) det inte finns några hinder eller förväntade hinder för att moderföretaget eller resolutionsenheten *snabbt* ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetalningen av skulder till dotterföretaget, *särskilt i en situation där resolutionsverktyg tillämpas på moderföretaget eller resolutionsenheten,*

4) dotterföretaget leds enligt sunda och försiktiga affärsprinciper och moderföretaget eller resolutionsenheten med Finansinspektionens samtycke svarar för dotterföretagets åtaganden eller om dotterföretaget löper endast försumbara risker,

5) moderföretagets eller resolutionsenhetens förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget,

6) moderföretaget eller resolutionsenheten har bestämmande inflytande i dotterföretaget på det sätt som avses i 1 kap. 5 § 1 mom. i bokföringslagen, och

7) dotterföretaget inte självt är en resolutionsenhet.

Minimikravet på ett dotterföretag som avses i denna paragraf ställs med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 10 § och i 14 kap.

betalningsordningslagen rangordnas lägre än skulder som inte uppfyller de krav som avses i 3 punkten och som inte kan medräknas i kapitalbaskraven,

7) nedskrivnings- eller konverteringsbara skulder,

8) skulder vars förvärv inte har finansierats direkt eller indirekt av ett institut som avses i 1 mom.,

9) skulder på vilka ett institut som avses i 1 mom. inte skulle tillämpa köption, inlösen, återköp eller återbetalning i förtid, utom när institutet är försatt i likvidation eller konkurs,

10) skulder vars ränta eller kapital inte kan avkortas i förtid, utom i samband med ett likvidations- eller konkursförfarande i ett institut som avses i 1 mom.,

11) skulder där storleken på den ränta eller utdelning som ska betalas inte ändras beroende på kreditvärdigheten hos ett institut som avses i 1 mom. eller dess moderföretag.

Verket får besluta att dotterföretagets minimikrav helt eller delvis uppfylls med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om

1) villkoren i 2 mom. 1 och 2 punkten uppfylls,

2) garantibeloppet är minst lika stort som den andel som ersätter minimikravet,

3) det villkor av följande som infaller först uppfylls:

a) verket har fattat ett sådant beslut som avses i 6 kap. 1 § om nedskrivning av det nominella värdet på poster i dotterbolagets eget kapital och om nedskrivning av kvalificerade skulder eller

b) garantin utlöses om dotterföretaget inte kan betala sina skulder när de förfaller till betalning,

4) garantin säkerställs genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande som avses i 1 § i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) till en andel på minst 50 procent av dess belopp,

5) de säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i EU:s tillsynsförordning, vilket efter nedsättningar är tillräckligt för att täcka den säkerhet som avses i 4 punkten i detta moment,

6) de säkerheter som ställs för garantin är

Gällande lydelse

inte intecknade och används inte som säkerhet för någon annan garanti,

7) säkerheternas löptid uppfyller kraven enligt artikel 72c.1 i EU:s tillsynsförordning, och

8) det inte finns några hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till dotterföretaget, trots att resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

Resolutionsenheten ska, på begäran av verket, tillhandahålla ett oberoende juridiskt yttrande eller på annat sätt styrka att det inte finns några sådana hinder som anges i 5 mom. 8 punkten.

Det som i 4 mom. föreskrivs om institut tillämpas också på sådana centralinstitut, medlemskreditinstitut enligt 7 f § 2 mom. och resolutionsenheter enligt 7 a § 4 mom. för vilka ett minimikrav ställs på individuell basis.

Föreslagen lydelse

7 f §

Uppfyllande av minimikravet för dotterföretag

Institut som avses i 7 e § 1–4 mom. ska uppfylla minimikravet med kärnprimärkapital samt kapitalbas som emitterats till och förvärvats av enheter inom samma resolutionsgrupp, eller som emitterats till och förvärvats av enheter som inte ingår i samma resolutionsgrupp om nedskrivning eller konvertering av kapitalbasen inte inverkar på resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget. Minimikravet kan utöver detta eller i stället för detta uppfyllas med skulder som uppfyller följande villkor:

1) skulden har emitterats till en resolutionsenhet som ingår i samma resolutionsgrupp och förvärvats av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt, genom en annan enhet som ingår i samma resolutionsgrupp och som förvärvat skulden från institutet, eller skulden har emitterats till och förvärvats av en befintlig aktieägare som inte ingår i resolutionsgruppen, om nedskrivning eller konvertering av skulderna inte inverkar på resolutionsenhetens bestämmande inflytande i

dotterföretaget,

2) skulden uppfyller kraven enligt artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k–m och artikel 72b.3–5 i den förordningen,

3) skulden rangordnas vid förmånsrättsordningen lägre än skulder som inte uppfyller de krav som avses i 1 punkten och som inte kan medräknas i kapitalbaskraven,

4) skuldens värde skrivs ned eller konverteras i enlighet med resolutionsplanen för resolutionsgruppen, och på så sätt att nedskrivningen eller konverteringen av värdet inte påverkar resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget,

5) förvärvet av skulden har inte finansierats direkt eller indirekt av ett institut som avses i 7 e § 1–4 mom.,

6) det anges inte i skuldvillkoren att ett i 7 e § 1–4 mom. avsett institut skulle tillämpa köpoption, inlösen, återköp eller återbetalning i förtid, utom när institutet är försatt i likvidation eller konkurs,

7) skuldens ränta eller kapital kan inte avkortas i förtid, utom i samband med ett likvidations- eller konkursförfarande i ett institut som avses i 7 e § 1–4 mom.,

8) storleken på den ränta eller utdelning som ska betalas på skulden ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos ett institut som avses i 7 e § 1–4 mom. eller dess moderföretag.

Verket får besluta att dotterföretagets minimikrav helt eller delvis uppfylls med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om

1) villkoren enligt 7 e § 6 mom. 1 och 2 punkten uppfylls,

2) garantibeloppet är minst lika stort som den andel som ersätter minimikravet,

3) garantin utlöses när det villkor av följande som infaller först uppfylls:

a) verket har fattat ett i 6 kap. 1 § avsett beslut om nedskrivning av det nominella värdet på poster i dotterbolagets kapital och om nedskrivning av kvalificerade skulder, eller

b) dotterföretaget kan inte betala sina skulder när de förfaller till betalning,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4) garantin säkerställs genom ett avtal om ställande av finansiell säkerhet som avses i 1 § i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) till en andel på minst 50 procent av dess belopp,

5) de säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i EU:s tillsynsförordning, vilket efter nedsättningar är tillräckligt för att täcka den säkerhet som avses i 4 punkten i detta moment,

6) de säkerheter som ställs för garantin inte är intecknade och inte används som säkerhet för någon annan garanti,

7) säkerheternas löptid uppfyller kraven enligt artikel 72c.1 i EU:s tillsynsförordning, och

8) det inte finns några hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till dotterföretaget, trots att resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

Resolutionsenheten ska, på begäran av verket, tillhandahålla ett oberoende juridiskt yttrande eller på annat sätt styrka att det inte finns några sådana hinder som avses i 2 mom. 8 punkten.

Om det för ett dotterföretag har fastställts ett minimikrav på gruppnivå med stöd av 7 e §, ska beloppet av dess kapitalbas och kvalificerade skulder innefatta följande skulder som i enlighet med 1 mom. i denna paragraf emitterats av ett dotterföretag som är etablerat i en EES-stat och som ingår i konsolideringen för det förstnämnda dotterföretaget:

1) skulder som emitterats till resolutionsenheten och förvärvats av den, antingen direkt eller indirekt, genom en annan enhet som ingår i samma resolutionsgrupp och som inte omfattas av konsolideringen för den enhet som uppfyller det konsoliderade minimikravet,

2) skulder som emitterats till en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp.

Beloppet av de skulder som avses i 4 mom. får inte överstiga beloppet av minimikravet för det dotterföretag som ingår i konsolideringen, från vilket har dragits av

1) skulder som emitterats till en enhet som uppfyller minimikravet för kapitalbas och

Gällande lydelse

7 f §

Undantag för sammanslutningar av inlåningsbanker

Verket får besluta att helt eller delvis undanta ett centralinstitut eller dess medlemskreditinstitut från tillämpningen av 7 e §, om förutsättningarna enligt 3 § 1–3 punkten i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker uppfylls och

1) centralinstitutet och institutet ingår i samma resolutionsgrupp,

2) minimikravet för medlemskreditinstituten övervakas som en helhet grundat på deras konsoliderade bokslut,

3) resolutionsgruppen uppfyller det minimikrav som föreskrivs i 7 a § 4 mom. på

Föreslagen lydelse

kvalificerade skulder på konsoliderad basis och som förvärvats av den, antingen direkt eller indirekt, genom en annan enhet som ingår i samma resolutionsgrupp och som omfattas av konsolideringen för den enheten, och

2) beloppet av kapitalbas enligt 1 mom.

7 g §

Minimikrav för sammanslutningar av inlåningsbanker

Verket beslutar, med beaktande av resolutionsplanen för sammanslutningen av inlåningsbanker och särdragen i sammanslutningens inbördes ansvar, på vilka enheter inom sammanslutningen det minimikrav som föreskrivs i 7 och 7 a–7 d § ställs för att det ska säkerställas att sammanslutningen som helhet uppfyller kravet på gruppnivå samt hur de ska uppfylla kravet i överensstämmelse med resolutionsplanen.

Ett centralinstitut eller dess medlemskreditinstitut som inte självt är en resolutionsenhet ska uppfylla minimikravet på individuell basis. Dessutom ska en resolutionsenhet för vilken det efter prövning enligt 1 mom. inte på gruppnivå fastställs ett krav enligt 7 § 1 mom., 7 b § 1 mom. eller 7 d § 1 och 2 mom. uppfylla minimikravet på individuell basis.

Vad som i 7 e § 6 och 7 mom. och 7 f § föreskrivs om dotterföretag ska tillämpas också på sådana centralinstitut, medlemskreditinstitut och resolutionsenheter för vilka ett minimikrav fastställs på individuell basis på det sätt som föreskrivs i 2 mom.

Verket får besluta att helt eller delvis undanta ett centralinstitut eller dess medlemskreditinstitut från tillämpningen av 7 e § 6 och 7 mom. och 7 f §, om villkoren enligt 3 § 1–3 punkten i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker uppfylls och

1) centralinstitutet och institutet ingår i samma resolutionsgrupp,

2) minimikravet för

Gällande lydelse

gruppnivå, och

4) det inte finns några väsentliga hinder eller förväntade väsentliga hinder för överföring av medel ur kapitalbasen eller återbetalning av skulder mellan centralinstitutet och medlemskreditinstitutet vid resolutionen.

Ett centralinstituts medlemskreditinstitut som inte är en resolutionsenhet ska uppfylla minimikravet på individuell basis.

7 g §

Kvalificerade skulder som ingår i minimikravet

Nedskrivningsbara skulder kan räknas med i det totala belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder som avses 7 § 1 mom. endast om de uppfyller villkoren i artiklarna 72a–72c i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72b.2 d i den förordningen.

Kvalificerade skulder för ett globalt systemviktigt institut utgörs med avvikelse från 1 mom. av kvalificerade skulder enligt definitionen i artiklarna 72a–72k i EU:s tillsynsförordning.

På skulder med inbäddade derivat som räknas med i det totala beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder tillämpas artikel 45b.2 i resolutionsdirektivet.

Skulder som emitterats av ett dotterföretag och som tecknats av aktieägare som inte ingår i en resolutionsgrupp räknas med i resolutionsenhetens totala belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder bara om

1) skulderna emitterats i enlighet med 7 e § 4 mom. 3–11 punkten,

2) nedskrivning eller konvertering i enlighet med 6 kap. 1 och 2 § inte inverkar på resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget, och

3) skuldbeloppet är mindre än skillnaden mellan följande belopp:

a) summan som fås genom att addera de skulder som emitterats och förvärvats av resolutionsenheten, direkt eller indirekt, och

Föreslagen lydelse

medlemskreditinstitutet övervakas som en helhet grundat på deras konsoliderade bokslut,

3) resolutionsgruppen uppfyller minimikravet på gruppnivå på det sätt som föreskrivs i 1 mom., och

4) det inte finns några väsentliga hinder eller förväntade väsentliga hinder för överföring av medel ur kapitalbasen eller återbetalning av skulder mellan centralinstitutet och medlemskreditinstitutet vid resolutionen.

7 h §

Kvalificerade skulder som ingår i minimikravet

Nedskrivningsbara skulder kan räknas med i det totala belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder som avses 7 § 1 mom. endast om de uppfyller villkoren i artiklarna 72a–72c i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72b.2 d i den förordningen.

Kvalificerade skulder för ett globalt systemviktigt institut utgörs med avvikelse från 1 mom. av kvalificerade skulder enligt definitionen i artiklarna 72a–72k i EU:s tillsynsförordning.

På skulder med inbäddade derivat som räknas med i det totala beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder tillämpas artikel 45b.2 i resolutionsdirektivet.

I det totala beloppet av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder räknas med skulder som emitterats av ett dotterföretag inom samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten och som tecknats av en sådan befintlig aktieägare i dotterföretaget som inte ingår i samma resolutionsgrupp endast om

1) skulderna emitterats i enlighet med 7 f § 1 mom.,

2) nedskrivning eller konvertering på det sätt som avses i 6 kap. 1 och 2 § inte inverkar på resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget, och

3) skuldbeloppet är mindre än skillnaden mellan följande belopp:

a) summan som fås genom att addera de skulder som emitterats till resolutionsenheten

Gällande lydelse

beloppet av kapitalbas som emitterats i enlighet med 7 e § 4 mom. 1–3 punkten,

- b) det belopp som föreskrivs i 7 e § 1 mom.

Föreslagen lydelse

och förvärvats av den, antingen direkt eller indirekt, genom en annan enhet som ingår i samma resolutionsgrupp samt beloppet av emitterad kapitalbas som avses i det inledande stycket i 7 f § 1 mom.,

- b) minimikravet enligt 7 e § 1 och 2 mom. eller 7 g § 2 mom.

7 i §

Minimikrav för institut som ska bli föremål för insolvensförfarande

Verket fastställer inte ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 7 § för ett institut som enligt resolutionsplanen ska försättas i likvidation eller konkurs eller som inte är en resolutionsenhet och på vilket nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna med avseende på skulder inte ska tillämpas enligt resolutionsplanen för resolutionsgruppen.

Med avvikelse från 1 mom. får verket fastställa ett minimikrav för ett institut som avses i det momentet på individuell basis, om verket anser att det är motiverat. Verket ska i sin bedömning beakta eventuella negativa effekter av ett instituts fallissemang för den finansiella stabiliteten, andra institut eller det finansiella systemet och insättningsgarantifonden. Minimikravet ska då överstiga det belopp som har bedömts vara tillräckligt för att täcka institutets förväntade förluster till fullt belopp.

Om verket har fastställt ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 2 mom. för ett institut, ska kravet uppfyllas genom något eller flera av följande:

- 1) kapitalbas,
- 2) skulder som uppfyller kraven enligt artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72b.2 b och d i den förordningen,
- 3) skulder som avses i 7 h § 3 mom. och som innehåller inbäddade derivat.

Om det i enlighet med 1 mom. inte har fastställts ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för ett institut, behöver institutet inte ett sådant förhandstillstånd från verket som avses i artikel 77.2 eller artikel 78a

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

i EU:s tillsynsförordning.

Ett instituts andelar i finansiella kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som emitterats av dess dotterföretag ska inte dras av från institutets kvalificerade skulder enligt EU:s tillsynsförordning på det sätt som föreskrivs i artikel 72e.5 i den förordningen, om det i situationer som avses i 1 mom. inte har fastställts ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för dotterföretaget. Avdrag från andelar i finansiella kapitalbasinstrument ska dock göras, om institutets andel av dessa finansiella instrument är minst sju procent av minimibeloppet av institutets kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren enligt 7 f § 1 mom. och dotterföretag är ett institut som ingår i samma resolutionsgrupp. Det förutsätts då dessutom att institutet inte självt är en resolutionsenhet, men är ett dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett sådant dotterföretag till ett institut etablerat i ett tredjeland som skulle vara en resolutionsenhet om det var etablerat i en EES-stat.

9 §

Tillsyn över minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

Verket får efter samråd med Finansinspektionen vidta någon av följande åtgärder, om ett institut inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med 7 a § 4 mom. eller 7 e §:

- 1) åtgärder för undanröjande av hinder för avveckling och för omorganisering av verksamheten i enlighet med 3 kap. 4 §, eller
- 2) förbjuda vinstutdelning och annan utdelning av medel i enlighet med 12 kap. 13 §.

9 §

Tillsyn över minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

Verket får efter samråd med Finansinspektionen vidta någon av följande åtgärder, om ett institut inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 8 kap.:

- 1) åtgärder för undanröjande av hinder för avveckling och för omorganisering av verksamheten i enlighet med 3 kap. 4 eller 5 §,
- 2) förbjuda vinstutdelning och annan utdelning av medel i enlighet med 12 kap. 13 §.

Gällande lydelse

10 §

*Samarbete med andra EES-staters
resolutionsmyndigheter*

I det gemensamma beslutet får det överenskommas, i det fall detta står i överensstämmelse med resolutionsplanen för resolutionsenheten, att dotterföretaget i stället för resolutionsenheten uppfyller en del av minimikravet med sådana finansiella instrument enligt 7 e § 4 mom. som har förvärvats av enheter som inte ingår i resolutionsgruppen.

12 kap.

Verkets befogenheter

8 §

*Befogenhet att skjuta upp genomförandet av
avtal*

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. har verket motsvarande uppskovsrätt efter samråd med Finansinspektionen, om

3) uppskov är nödvändigt för att hindra att institutets finansiella ställning försämras samt för att

a) säkerställa ett *viktigt* allmänt intresse som avses i 4 kap. 1 § 1 mom. 3 punkten,

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska inte tillämpas på betalnings- och leveransskyldigheter där förmånstagare är avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem, deltagare i sådana system, motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater eller deltagare i dem *eller centrala motparter* eller centralbanker.

Föreslagen lydelse

10 §

*Samarbete med andra EES-staters
resolutionsmyndigheter*

I det gemensamma beslutet får det överenskommas, i det fall detta står i överensstämmelse med resolutionsplanen för resolutionsenheten, att dotterföretaget i stället för resolutionsenheten uppfyller en del av minimikravet med sådana finansiella instrument enligt 7 f § 1 mom. som har förvärvats av enheter som inte ingår i resolutionsgruppen.

12 kap.

Verkets befogenheter

8 §

*Befogenhet att skjuta upp genomförandet av
avtal*

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. har verket motsvarande uppskovsrätt efter samråd med Finansinspektionen, om

3) uppskov är nödvändigt för att hindra att institutets finansiella ställning försämras samt för att

a) *göra en bedömning av* ett allmänt intresse som avses i 4 kap. 1 § 1 mom. 3 punkten,

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska inte tillämpas på betalnings- och leveransskyldigheter där förmånstagare är avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem, deltagare i sådana system, motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater eller deltagare i dem *eller centrala motparter i en medlemsstat inom Europeiska unionen eller sådana centrala motparter från tredjeland som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har godkänt med stöd av artikel 25 i*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

9 §

9 §

Befogenhet att begränsa möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande

Befogenhet att begränsa möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte säkerhetsrätt inom avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem och *deras* deltagare *samt* motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater och deras deltagare *och inte heller centrala motparter* och centralbankers säkerhetsrätter som avser tillgångar som ställts som säkerhet eller marginal för ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte säkerhetsrätt inom avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem *eller* deltagare *i sådana system eller inom* motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater *eller* deltagare *i sådana system eller* centralbankers säkerhetsrätter som avser tillgångar som ställts som säkerhet eller marginal för ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning *och inte heller centrala motparter i medlemsstater inom Europeiska unionen eller sådana centrala motparter från tredjeland som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har godkänt med stöd av artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.*

10 §

10 §

Befogenhet att tillfälligt skjuta upp rätten att säga upp eller häva avtal

Befogenhet att tillfälligt skjuta upp rätten att säga upp eller häva avtal

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas *inte* på avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem och på deltagare i systemen, på motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater och på deltagare i systemen och inte heller på *centrala motparter och centralbanker*.

Vad som *föreskrivs* i 1 och 2 mom. *ska inte* tillämpas på avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem *eller* deltagare *i sådana system eller* på motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater *eller* deltagare *i sådana system* och inte heller på centralbanker, *centrala motparter i medlemsstater inom Europeiska unionen eller sådana centrala motparter från tredjeland som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har godkänt med stöd*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

av artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

12 §

*Avtalsenligt erkännande av
anståndsbefogenheter*

Ett avtalsvillkor som avses i 1 mom. ska tas med i alla finansiella avtal

1) som medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse, eller

2) genom vilka överenskommelse träffas om att häva det finansiella avtalet eller göra säkerhetsrätt gällande.

12 §

*Avtalsenligt erkännande av
anståndsbefogenheter*

Ett avtalsvillkor som avses i 1 mom. ska tas med i alla finansiella avtal

1) som medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse, och

2) genom vilka överenskommelse träffas om att häva det finansiella avtalet eller göra säkerhetsrätt gällande.

13 §

Begränsning av utdelningen

Verket kan förbjuda ett institut att dela ut mer än det högsta utdelningsbara belopp som avser minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 3 mom. Verket kan förbjuda utdelning trots att institutet uppfyller det sammanlagda buffertkravet och minimikravet för kapitalbas enligt artikel 92.1 a–c i EU:s tillsynsförordning, om det inte uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 8 kap. 7 a § 1 mom. 1 punkten i denna lag eller den mellanliggande målnivån för minimikravet enligt 11 § 1 mom. i det kapitlet utökade med det sammanlagda buffertkravet. Om institutet befinner sig i en sådan situation ska det omedelbart underrätta verket.

Som kapitalbas enligt 3 mom. som ska räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet betraktas i denna paragraf sådant primärkapital som inte används för att täcka minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artikel 92a i EU:s

13 §

Begränsning av utdelningen

Verket kan förbjuda ett institut att dela ut mer än det högsta utdelningsbara belopp som avser minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 3 mom. Verket kan förbjuda utdelning trots att institutet uppfyller det sammanlagda buffertkravet, *det buffertkrav enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen* och minimikravet för kapitalbas enligt artikel 92.1 a–c i EU:s tillsynsförordning, om det dock inte uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 8 kap. 7 a § 1 mom. 1 punkten *och 7 b § 1 mom. i denna lag utökat* med det sammanlagda buffertkravet. Om institutet befinner sig i en sådan situation ska det omedelbart underrätta verket.

Som kapitalbas enligt 3 mom. som ska räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet betraktas *vid tillämpningen av denna paragraf* sådant primärkapital som inte används för att täcka minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artikel 92a i EU:s tillsynsförordning och 8

Gällande lydelse

tillsynsförordning och 8 kap. 7 a, 7 b och 7 d § i denna lag.

Som utdelningsbara medel enligt 3 mom. betraktas den del av den föregående och innevarande räkenskapsperiodens vinst som inte har räknats som en post i kärnprimärkapitalet och med avdrag för den latent skatteskulden med antagandet att institutet inte genomför någon utdelning.

Verket ska efter samråd med Finansinspektionen utan onödigt dröjsmål bedöma huruvida det meddelar ett förbud enligt 1 mom. med beaktande av samtliga följande omständigheter:

4) huruvida oförmågan att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i EU:s tillsynsförordning eller i 8 kap. 7 e § 4 mom. eller 7 g § i denna lag är idiosynkratisk eller beror på marknadsomfattande störningar,

14 kap.

Koncernresolution

6 §

Europeiska resolutionskollegier

Om kollegiet godkänner den globala resolutionsstrategin och dotterföretag i EES-staterna eller ett moderföretag i en EES-stat och dess dotterföretag enligt strategin inte är resolutionsenheter, ska ett dotterföretag som är etablerat i en EES-stat eller moderföretaget som är verksamt i en EES-stat uppfylla minimikravet enligt 7 e § 1 mom. genom att emittera sådana tillgångar eller skulder som avses i 4 mom. i den paragrafen till moderföretaget som är etablerat i ett

Föreslagen lydelse

kap. i denna lag och som beräknas i procentandelar av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som har beräknats i enlighet med artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning.

Som utdelningsbara medel enligt 3 mom. betraktas den del av den föregående och innevarande räkenskapsperiodens vinst som inte har räknats som en post i kärnprimärkapitalet och med avdrag för den genomförda utdelningen och den latent skatteskulden. Från det högsta utdelningsbara belopp som bestäms i enlighet med 3 mom. avdras dessutom den genomförda utdelningen och annan utbetalning av medel.

Verket ska efter samråd med Finansinspektionen utan onödigt dröjsmål bedöma huruvida det meddelar ett förbud enligt 1 mom. med beaktande av samtliga följande omständigheter:

4) huruvida oförmågan att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i EU:s tillsynsförordning eller i 8 kap. 7 f § 1 mom. eller 7 h § i denna lag är idiosynkratisk eller beror på marknadsomfattande störningar,

14 kap.

Koncernresolution

6 §

Europeiska resolutionskollegier

Om kollegiet godkänner den globala resolutionsstrategin och dotterföretag i EES-staterna eller ett moderföretag i en EES-stat och dess dotterföretag enligt strategin inte är resolutionsenheter, ska ett dotterföretag som är etablerat i en EES-stat eller moderföretaget som är verksamt i en EES-stat uppfylla minimikravet enligt 7 e § 1 eller 2 mom. genom att emittera sådana tillgångar eller skulder som avses i 7 f § 1 mom. till moderföretaget som är etablerat i ett

Gällande lydelse

tredjeland eller till dettas dotterföretag som är etablerade i samma land eller till andra enheter. Om ett moderföretag som är verksamt i en EES-stat uppfyller detta minimikrav, ska det göra det på gruppnivå.

18 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och dessutom av 2 kap. 4 § i denna lag om uppgifter som behövs för upprättande av en resolutionsplan, av 4 kap. 1 § 4 mom. om skyldighet att underrätta Finansinspektionen och av underskridande av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med 8 kap. 7 a § 4 mom. eller 7 e §.

19 kap.

Särskilda bestämmelser

Föreslagen lydelse

tredjeland eller till dess dotterföretag som är etablerade i samma land eller till andra enheter. Om ett moderföretag som är verksamt i en EES-stat uppfyller detta minimikrav, ska det göra det på gruppnivå.

18 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och dessutom *för försummelse eller överträdelse av bestämmelserna i 2 kap. 4 § i denna lag, som gäller* uppgifter som behövs för upprättande av en resolutionsplan, *och av den bestämmelse i 4 kap. 1 § 5 mom. som gäller* skyldighet att *meddela* Finansinspektionen samt för underskridande av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med 8 kap.

19 kap.

Särskilda bestämmelser

1 a §

Holdingföretags konkurs och likvidation

Verket ska besluta att försätta ett företag som avses i 1 kap. 1 § 2 mom. i likvidation eller hos domstol ansöka om försättande av företaget i konkurs, om villkoren för ställande av företaget under resolutionsförvaltning enligt 4 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten är uppfyllda men verket beslutar att inte ställa företaget under resolution eftersom det inte anses att det behövs för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse i enlighet med 3 punkten i det momentet. Verket ska också besluta att försätta ett företag i likvidation eller ansöka om att det ska försättas i konkurs, om den nämnd som avses i artikel 42 i EU:s resolutionsförordning i enlighet med artikel

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

18.8 i den förordningen inte ställer företaget under resolutionsförvaltning. Verket ska samråda med Finansinspektionen innan det beslutar om försättande i likvidation eller ansöker om försättande i konkurs. Likvidationen börjar när verket har fattat sitt beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 1 kap. 4 a § i kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till 1 kap. 4 a § i kreditinstitutslagen (610/2014), sådan paragrafen lyder i lagarna 866/2018 och 233/2021, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 kap.

Allmänna bestämmelser

Allmänna bestämmelser

4 a §

4 a §

*Den ordning i vilken ett kreditinstituts
borgenärer ska få betalning*

*Den ordning i vilken ett kreditinstituts
borgenärer ska få betalning*

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kreditinstitut ska också tillämpas på holdingföretag och sådana holdingföretag med blandad verksamhet som avses i artikel 4.1.22 i EU:s tillsynsförordning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 13 a kap. 2 § i lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) 13 a kap. 2 § 4 mom., sådant det lyder i lag 867/2018, som följer:

Gällande lydelse

13 a kap.

Likvidation och konkurs

2 §

*Tillämpning av bestämmelserna i
affärsbankslagen och kreditinstitutslagen*

Föreslagen lydelse

13 a kap.

Likvidation och konkurs

2 §

*Tillämpning av bestämmelserna i
affärsbankslagen och kreditinstitutslagen*

På värdepappersföretag på vilka tillämpas lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag tillämpas också vad som föreskrivs i 1 kap. 4 a § 1 mom. 3–5 punkten och 3 mom. i kreditinstitutslagen.

På värdepappersföretag på vilka tillämpas lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag tillämpas också vad som föreskrivs i 1 kap. 4 a § 1 mom. 3–6 punkten och 3 och 4 mom. i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 5 och 7 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) 5 kap. 9 § 5 mom., sådant det lyder i lag 822/2017, och
fogas till 7 kap. en ny 11 § som följer:

Gällande lydelse

5 kap.

Insättningsgaranti

9 §

Betalningsskyldighetens inträde

Om verket enligt 2 mom. har beslutat att insättningar ska ersättas, ska verket underrätta den inlåningsbank som beslutet avser, dess insättare, finansministeriet och Finansinspektionen samt, om inlåningsbanken hör till en säkerhetsfond som avses i 13 kap. i kreditinstitutslagen, också säkerhetsfonden om beslutet. Om banken har en filial i utlandet ska dessutom tillsynsmyndigheten och insättningsgarantifonden i den stat där filialen har sitt säte underrättas om beslutet. Verket ska dessutom i den officiella tidningen meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina tillgodohavanden. Meddelandet ska publiceras på finska och svenska också i de största dagstidningarna inom inlåningsbankens verksamhetsområde samt tillhandahållas på verkets webbsidor. Om verket enligt 2 mom. har beslutat att insättningar inte ska ersättas, ska verket underrätta den inlåningsbank som beslutet avser, den insättare som gjort anmälan och Finansinspektionen om beslutet.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

Föreslagen lydelse

5 kap.

Insättningsgaranti

9 §

Betalningsskyldighetens inträde

Om verket i enlighet med 2 mom. har beslutat att insättningar ska ersättas, tillämpas vid delgivning av beslutet med insättarna vad som i 62 § i förvaltningslagen föreskrivs om offentlig delgivning. Dessutom ska verket underrätta finansministeriet och Finansinspektionen samt, om inlåningsbanken hör till en säkerhetsfond som avses i 13 kap. i kreditinstitutslagen, också säkerhetsfonden om beslutet. Om banken har en filial i utlandet ska dessutom tillsynsmyndigheten och insättningsgarantifonden i den stat där filialen har sitt säte underrättas om beslutet. Verket ska dessutom på finska och svenska i de största dagstidningarna i Finland och på verkets webbsidor publicera ett meddelande om vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina tillgodohavanden. Om verket i enlighet med 2 mom. har beslutat att insättningar inte ska ersättas, ska verket, utöver vad som i förvaltningslagen föreskrivs om delgivning av beslut med parter, underrätta Finansinspektionen om beslutet.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

11 §

Överföring av vissa biträdande uppgifter

Verket får till privata eller offentliga tjänsteleverantörer föra över sådana rådgivningstjänster, kundtjänstuppgifter, dokumentserviceuppgifter och andra biträdande uppgifter som inte innebär utövande av offentlig makt.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

När verket överför uppgifter ska det säkerställa att tjänsteleverantören har tillräckliga tekniska förutsättningar och tillräcklig kompetens för att sköta uppdraget. På den som utför uppgifterna tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar vid utförande av uppgifter som avses i 1 mom. Bestämmelser om skadestånd finns i skadeståndslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .